

**T.C.
İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
YAZILIM MÜHENDİSLİĞİ ANABİLİM DALI
YAPAY ZEKA MÜHENDİSLİĞİ (TEZLİ) YÜKSEK LİSANS PROGRAMI**

ENDÜSTRİ 4.0 VE MEKATRONİK SİSTEMLER İÇİN YAPAY ZEKA UYGULAMALARININ GELECEĞİ

Pelin TEKİN

Yüksek Lisans Tezi

**İSTANBUL
Haziran 2025**

ENDÜSTRİ 4.0 VE MEKATRONİK SİSTEMLER İÇİN YAPAY ZEKA UYGULAMALARININ GELECEĞİ

Pelin TEKİN

T.C.
İstanbul Nişantaşı Üniversitesi
Lisansüstü Eğitim Enstitüsü
Yazılım Mühendisliği Anabilim Dalı
Yapay Zeka Mühendisliği (Tezli) Yüksek Lisans Programı

Yüksek Lisans Tezi

ORCID ID: 0009-0004-4029-8814

Tez Danışmanı: Dr. Öğr. Üyesi Sevilay UÇAR YÜZBAŞ

İstanbul
Haziran 2025

KABUL VE ONAY

Pelin TEKİN tarafından hazırlanan "Endüstri 4.0 ve Mekatronik Sistemler İçin Yapay Zeka Uygulamalarının Geleceği" başlıklı bu tez çalışması, 26 Haziran 2025 tarihinde gerçekleştirilen savunma sınavında başarılı bulunmuş ve jüri tarafından Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

Jüri Üyesi: **Dr. Öğr. Üyesi Sefa CEYHAN** _____
İstanbul Nişantaşı Üniversitesi

Jüri Üyesi: **Dr. Öğr. Üyesi Utku CANCI MATUR** _____
İstanbul Gedik Üniversitesi

Tez Danışmanı: **Dr. Öğr. Üyesi Sevilay UÇAR YÜZBAŞ** _____
İstanbul Nişantaşı Üniversitesi

Jüri tarafından kabul edilen bu çalışmanın Yüksek Lisans Tezi olması için gerekli şartları yerine getirdiğini onaylıyorum.

Enstitü Yönetim Kurulu;

Karar Tarihi :
Karar Numarası :

Doç. Dr. Yeşim KAYA
Enstitü Müdürü

ETİK BEYAN

Bu tezin hazırlanmasında bilimsel etik ve ahlak kurallarına uyulduğunu; başkalarına ait eserlerden yararlanılan durumlarda, ilgili kaynaklara bilimsel kurallara uygun şekilde atıfta bulunulduğunu; kullanılan verilerde herhangi bir tahrifat yapılmadığını, bu tezin, bu üniversite ya da başka bir üniversitede sunulmuş başka bir tez çalışmasının aynısı ya da bir parçası olmadığını ve atıf yapılanlar dışında tamamen özgün olduğunu beyan ederim. Aksi bir durumda doğabilecek her türlü hak kaybını kabul ettiğimi bildiririm.

26 Haziran 2025

Pelin TEKİN

SAVUNMA ÖNCESİ ONAYLAR

BENZERLİK ONAYI		
Başlık	Endüstri 4.0 ve Mekatronik Sistemler İçin Yapay Zeka Uygulamalarının Geleceği	
Savunma Tarihi	26.06.2025	
Sayfa Sayısı	91	
Benzerlik Yüzdesi (%)	%7	
Taranan Program	Turnitin	
Yukarıda başlığı/konusu gösterilen tez çalışmamın kapak sayfası, giriş, özet, ana bölümler ve sonuç kısımlarından oluşan çalışmam için şahsım ve tez danışmanım/Enstitü Sorumlusu tarafından intihal tespit programında taraması yapılmıştır. Tez Danışmanımın gözetiminde tamamladığım çalışmamın azami benzerlik oranlarına göre intihal içermediğini; aksinin tespit edileceği muhtemel durumda doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi ve yukarıda vermiş olduğum bilgilerin doğru olduğunu beyan ederim.		
Öğrenci Pelin Tekin	Danışman Dr. Öğr. Üyesi Sevilay UÇAR YÜZBAŞ	Enstitü Sorumlusu

TEZDEN ÇIKARILAN YAYIN		
Yayın Künyesi	Tekin, P. ve Uçar Yüzbaş, S. (2024, Aralık). Endüstri 4.0 ve yapay zekâ entegrasyonuna yönelik çalışmaların enerji verimliliğine etkileri, 2. Uluslararası Enerji Kongresi (19-20 Aralık), İstanbul	
Yayın Türü	☐ Ulusal Hakemli Dergide Makale ☐ Uluslararası Hakemli Dergide Makale ☒ Ulusal Kongre/Sempozyumda Bildiri ☐ Uluslararası Kongre Sempozyumda Bildiri	
	Enstitü Sekreteri	

TEŞEKKÜR

Bu çalışmanın hazırlanmasında desteklerini ve katkılarını esirgemeyen hocalarıma ve aileme teşekkür etmek isterim. Özellikle tezimin her aşamasında bilgisi, deneyimi ve rehberliği ile bana yol gösteren değerli danışman hocam Dr. Öğr. Üyesi Sevilay UÇAR YÜZBAŞ hocama şükranlarımı sunarım. Ayrıca, bu süreçte beni destekleyen ve motive eden arkadaşlarıma şükranlarımı sunarım.

Pelin TEKİN

26 Haziran, 2025

ÖZET

Pelin TEKİN

Endüstri 4.0 ve Mekatronik Sistemler İçin Yapay Zeka Uygulamaların Geleceği

Yüksek Lisans Tezi

İstanbul, 2025

Bu çalışma, Endüstri 4.0 ve mekatronik sistemlerde yapay zeka (YZ) uygulamalarının geleceğini kapsamlı bir şekilde incelemeyi amaçlamaktadır. Endüstri 4.0, üretim süreçlerinde dijitalleşme, otomasyon ve veri odaklı karar alma mekanizmalarını ön plana çıkararak endüstriyel devrimde yeni bir çağ başlatmıştır. Bu süreçte, mekatronik sistemler, mekanik, elektronik ve yazılım bileşenlerinin entegrasyonu ile akıllı ve esnek üretim sistemlerinin temelini oluşturmaktadır. Yapay zeka ise bu sistemlerin daha özerk, verimli ve uyarlanabilir hale gelmesinde kilit bir rol oynamaktadır.

Çalışmanın ilk bölümünde, Endüstri 4.0'ın tanımı, tarihsel gelişimi ve mekatronik sistemlerle olan ilişkisi ele alınmıştır. İkinci bölümde, Endüstri 4.0'ın temel bileşenleri olan Nesnelerin İnterneti (IoT), bulut bilişim, büyük veri analitiği, siber-fiziksel sistemler ve yapay zeka teknolojileri detaylı bir şekilde incelenmiştir. Üçüncü bölümde, mekatronik sistemlerin tanımı, bileşenleri ve Endüstri 4.0 ile entegrasyonu üzerinde durulmuştur. Bu bölümde ayrıca, akıllı üretim sistemlerinde mekatronik ve yapay zeka entegrasyonunun sağladığı avantajlar ve uygulama örnekleri sunulmuştur.

Dördüncü bölümde, yapay zekâ teknolojilerinin endüstriyel uygulamalarına odaklanılmıştır. Makine öğrenmesi (ML), derin öğrenme (DL), doğal dil işleme (NLP) ve görüntü işleme gibi yapay zeka alt disiplinlerinin endüstriyel süreçlerde nasıl kullanıldığı incelenmiştir. Beşinci bölümde ise mekatronik sistemlerde yapay zeka uygulamalarına yer verilmiştir. Bu bölümde, akıllı robotik sistemler, otonom araçlar, endüstriyel otomasyon ve kontrol sistemlerinde yapay zekanın nasıl kullanıldığı ve bu uygulamaların verimlilik artışına olan katkıları analiz edilmiştir.

Çalışmanın son bölümünde, Endüstri 4.0 ve mekatronik sistemlerin geleceği üzerine öngörülerde bulunulmuştur. Yapay zeka destekli akıllı fabrikalar, otonom üretim sistemleri ve insan-robot iş birliği gibi konulara odaklanılarak, bu teknolojilerin endüstriyel verimlilik ve sürdürülebilirlik üzerindeki etkileri değerlendirilmiştir. Ayrıca, yapay zeka ve mekatronik sistemlerin gelecekte karşılaşabileceği teknik, etik ve toplumsal zorluklar da ele alınmıştır.

Elde edilen bulgular, yapay zeka ve mekatronik sistemlerin Endüstri 4.0'ın temel taşları olduğunu ve bu teknolojilerin endüstriyel süreçlerde verimliliği artırma, maliyetleri düşürme ve sürdürülebilir üretim modelleri oluşturma potansiyeline sahip olduğunu göstermektedir. Bu çalışma, endüstriyel dönüşüm sürecinde yapay zeka ve mekatronik sistemlerin rolünü anlamak isteyen araştırmacılar ve endüstri profesyonelleri için önemli bir kaynak niteliği taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler

Endüstri 4.0, mekatronik sistemler, yapay zeka, akıllı fabrikalar, otonom sistemler, sürdürülebilir üretim.

ABSTRACT

Pelin TEKİN

The Future of Artificial Intelligence Applications for Industry 4.0 and Mechatronic
Systems

Master's Thesis

İstanbul, 2025

This study aims to comprehensively examine the future of artificial intelligence (AI) applications in Industry 4.0 and mechatronic systems. Industry 4.0 has initiated a new era in the industrial revolution by emphasizing digitalization, automation, and data-driven decision-making in production processes. In this context, mechatronic systems, through the integration of mechanical, electronic, and software components, form the foundation of intelligent and flexible production systems. Artificial intelligence plays a pivotal role in making these systems more autonomous, efficient, and adaptable.

The first section of the study addresses the definition, historical development, and relationship of Industry 4.0 with mechatronic systems. The second section provides a detailed analysis of the core components of Industry 4.0, including the Internet of Things (IoT), cloud computing, big data analytics, cyber-physical systems, and artificial intelligence technologies. The third section focuses on the definition, components, and integration of mechatronic systems with Industry 4.0. Additionally, this section presents the advantages and application examples of the integration of mechatronics and AI in smart production systems.

The fourth section concentrates on the industrial applications of AI technologies. It examines how AI sub-disciplines such as machine learning (ML), deep learning (DL), natural language processing (NLP), and image processing are utilized in industrial processes. The fifth section explores AI applications in mechatronic systems. This section analyzes how AI is used in intelligent robotic systems, autonomous vehicles, industrial automation, and control systems, and evaluates the contributions of these applications to efficiency improvements.

In the final section, the study offers insights into the future of Industry 4.0 and mechatronic systems. It focuses on AI-supported smart factories, autonomous production systems, and human-robot collaboration, assessing the impact of these technologies on industrial efficiency and sustainability. Furthermore, the technical, ethical, and societal challenges that AI and mechatronic systems may face in the future are discussed.

The findings reveal that AI and mechatronic systems are fundamental pillars of Industry 4.0 and have the potential to enhance industrial efficiency, reduce costs, and create sustainable production models. This study serves as a valuable resource for researchers and industry professionals seeking to understand the role of AI and mechatronic systems in the industrial transformation process.

Keywords

Industry 4.0, mechatronic systems, artificial intelligence, smart factories, autonomous systems, sustainable production.

İÇİNDEKİLER

KABUL VE ONAY	i
ETİK BEYAN	ii
SAVUNMA ÖNCESİ ONAYLAR... ..	iii
TEŞEKKÜR.....	iv
ÖZET.....	v
ABSTRACT.....	vi
İÇİNDEKİLER	vii
TABLolar DİZİNİ	x
ŞEKİLLER DİZİNİ.....	xi
KISALTMALAR DİZİNİ.....	xii
GİRİŞ	1
BİRİNCİ BÖLÜM: ARAŞTIRMA YÖNTEMİ VE YAPAY ZEKA TABANLI UYGULAMA ALANLARI.....	3
1.1. Nitel ve Nicel Analiz Yaklaşımları	4
1.2. Literatür Taraması ve Vaka Çalışmaları	5
1.3. Deneysel Çalışmalar ve Simülasyonlar.....	6
1.4. Yapay Zeka Tabanlı Mekatronik Sistem Uygulamaları.....	8
1.4.1. Endüstriyel Robotlar	8
1.4.2. Akıllı Makineler.....	10
1.4.3. Otonom Üretim Hatları.....	10
1.4.4. Türkiye'de Yapay Zeka Tabanlı Mekatronik Sistem Uygulamaları.....	12
1.5. Eğitimde Yapay Zeka ve Mekatronik Sistemler Entegrasyonu	13
1.6. Eğitim Kurumlarında Kullanılan YZ Destekli Robotik Sistemler	14
1.7. Öğrenci Etkileşimi ve Deneyimsel Öğrenme	17
1.7.1. YZ Destekli Simülasyonlar ile Etkileşim	18
1.7.2. Sanal Gerçeklik (VR) ve Artırılmış Gerçeklik (AR) Uygulamalar	18
1.8. Simülasyon Tabanlı Eğitim Modelleri	20
1.8.1. Digital Twin Teknolojisi.....	21
1.8.2. Gerçek Zamanlı Veri Analizi ile Eğitim.....	21
1.8.3. Sanal Prototipler ve Test Ortamları	22
1.8.4. Simülasyon Tabanlı Eğitimde Geri Bildirim ve Değerlendirme	22
1.9. Endüstri 4.0'ın Ekonomik Etkileri: 2020 Öncesi ve Sonrası	23

1.10. 2020 Öncesi: Dijital Dönüşümün Başlangıç Evresi	24
1.11. 2020 Sonrası: Pandemi Etkisi ve Hızlanan Otomasyon	24
1.12. Endüstri 5.0'a Geçiş: İnsan-Makine İş Birliğinin Yükselişi	25
İKİNCİ BÖLÜM: ENDÜSTRİ 4.0 VE TEKNOLOJİK ALTYAPI	28
2.1. Endüstri 4.0'ın Temel Bileşenleri	28
2.2. Nesnelerin İnterneti (IoT) ve Endüstriyel Uygulamaları	29
2.3. Bulut Bilişim ve Edge Computing	31
2.4. Büyük Veri ve Veri Analitiği	32
2.5. Siber-Fiziksel Sistemler (CPS)	33
2.6. Yapay Zeka ve Makine Öğrenmesi İlişkisi	34
2.7. Endüstri 4.0'ın Avantajları ve Dezavantajları	35
2.8. Verimlilik Artışı ve Maliyet Düşürme	37
2.9. İş Gücü Dönüşümü ve Beceri Gereksinimleri	38
2.9.1. İş Gücü Yapısındaki Değişim	39
2.9.2. Beceri Gereksinimleri ve Eğitim	39
2.9.3. Yeni İş Türleri ve Dijital Liderlik	40
2.9.4. Güvenlik ve Veri Gizliliği Sorunları	41
2.9.5. Veri Güvenliği ve Endüstriyel Tehditler	41
2.9.6. Veri Gizliliği ve Kişisel Verilerin Korunması	42
2.9.7. Güvenlik Protokollerinin ve Teknolojilerin Rolü	42
2.10. Endüstri 4.0'ın Küresel Etkileri	43
2.10.1. Ekonomik Etkiler	43
2.10.2. Sosyal Etkiler	44
2.10.3. Çevresel Etkiler	45
2.11. Akıllı Şehirler ve Dijital Ekosistem	45
2.12. Akıllı Şehirler ve Endüstri 4.0	46
2.13. Dijital Ekosistem ve Küresel Bağlantılar	46
2.14. Akıllı Şehirlerin Sürdürülebilirliği	47
2.15. Dördüncü Sanayi Devrimi'nin Sosyal Yansımaları	47
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: MEKATRONİK SİSTEMLER VE ENDÜSTRİ 4.0 ENTEGRASYONU	51
3.1. Mekatroniğin Tanımı ve Tarihsel Gelişimi	53
3.1.1. Mekatronik Sistem Bileşenleri (Mekanik, Elektronik, Yazılım)	54

3.2. Endüstri 4.0 Bağlamında Mekatronik Uygulamaları	56
3.2.1. Akıllı Sensörler ve Aktüatörler.....	57
3.3. Akıllı Sensörler ve Aktüatörlerin Endüstri 4.0'a Katkısı	58
3.4. Gömülü Sistemler ve Gerçek Zamanlı Kontrol.....	59
3.5. Robotik ve Otomasyon Entegrasyonu	60
3.6. Yapay Zeka Destekli Mekatronik Sistemler	63
3.7. Otonom Robotlar ve Kendi Kendini Optimize Eden Sistemler	62
3.8. YZ ile Akıllı Kontrol Mimarileri.....	64
3.9. Örnek Vaka Çalışması (Örnek: Tesla'nın Otonom Üretim Hatları)	66
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: YAPAY ZEKA VE ENDÜSTRİYEL DÖNÜŞÜM.....	68
4.1. Makine Öğrenmesi (ML) ve Derin Öğrenme (DL).....	68
4.2. Dil İşleme (NLP) ve Görüntü İşleme	70
4.2.1. YZ Algoritmaları (CNN, RNN, RL).....	71
4.2.2. Endüstriyel Uygulamalar	72
4.3. Yapay Zeka ve İnsan İş Birliği.....	73
4.3.1. Cobot'lar (İşbirlikçi Robotlar)	74
4.3.2. İnsan-Makine Arayüzleri (HMI).....	75
BEŞİNCİ BÖLÜM: YAPAY ZEKA VE ENDÜSTRİYEL DÖNÜŞÜM.....	77
5.1. Maliyet-Fayda Analizi.....	78
5.2. Eğitimdeki Uygulamaların Değerlendirilmesi	79
5.3. Öğrenci Başarısına Etkileri	80
5.4. Eğitimde Dijital Dönüşüm.....	81
5.5. Endüstri 4.0 ve 5.0 Karşılaştırmalı Analizi	82
5.5.1. Gelecek Projeksiyonları.....	84
ALTINCI BÖLÜM: SONUÇ VE ÖNERİLER	86
6.1. Endüstriyel ve Eğitimsel Politika Önerileri.....	86
KAYNAKLAR	89

TABLÖLAR DİZİNİ

Tablo 1. Endüstriyel Robot Türleri ve Kullanım Alanları	9
Tablo 2. Türkiye’de Son 5 Yılda Yapay Zekâ ile Geliştirilmiş Mekatronik Sistem Projeleri.....	12
Tablo 3. VR ve AR Teknolojilerinin Eğitimde Kullanım Alanları.....	19
Tablo 4. Dijital Eğitimde Kullanılan Araçlar ve Geri Bildirim Yöntemleri	23
Tablo 5. 2020 Öncesi ve Sonrası Dijital Dönüşümün Temel Farklılıkları	23
Tablo 6. Endüstri 4.0 ve 5.0 Özelliklerinin Karşılaştırılması	82

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil 1. Endüstri 5.0 Bileşenleri.....	26
Şekil 2. Sanayi Devrimlerinin Tarihçesi (Güngörmüş, 2021).....	28
Şekil 3. Endüstri 4.0 Temel Yapısı	29
Şekil 4. Endüstri 4.0 Avantajları ve Dezavantajları.....	36
Şekil 5. Mekatronik Sistemlerin Bileşenleri	52
Şekil 6. Makine Öğrenmesi (ML) ve Derin Öğrenme (DL)	69

KISALTMALAR DİZİNİ

Kısaltma	Açıklama
AI	Yapay Zeka
AR	Artırılmış Gerçeklik
AR-GE	Araştırma ve Geliştirme
CAD	Bilgisayar Destekli Tasarım
CAM	Bilgisayar Destekli Üretim
CNC	Bilgisayarlı Sayısal Kontrol
CPS	Siber-Fiziksel Sistemler
CNN	Konvolüsyonel Sinir Ağı
DL	Derin Öğrenme
ERP	Kurumsal Kaynak Planlaması
FPGA	Sahada Programlanabilir Kapı Dizisi
GDPR	Genel Veri Koruma Tüzüğü
GE	Genel Elektrik
HMI	İnsan-Makine Arayüzü
ICT	Bilgi ve İletişim Teknolojileri
IIoT	Endüstriyel Nesnelerin İnterneti
IoT	Nesnelerin İnterneti
ML	Makine Öğrenmesi
MO	Makine Öğrenmesi
NLP	Doğal Dil İşleme
OEE	Genel Ekipman Etkinliği
R&D	Araştırma ve Geliştirme
RPA	Robotik Süreç Otomasyonu
RL	Pekiştirmeli Öğrenme
RTOS	Gerçek Zamanlı İşletim Sistemi
TÜBİTAK	Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu
TÜBİTAK SAGE	TÜBİTAK Savunma Sanayi Araştırma ve Geliştirme Enstitüsü
VR	Sanal Gerçeklik
YZ	Yapay Zeka

GİRİŞ

Sanayi devrimleri, tarihsel süreçte insanlık medeniyetinin üretim anlayışını köklü biçimde dönüştüren temel kırılma noktaları olarak değerlendirilmiştir. Buhar gücünün üretim süreçlerine entegre edilmesiyle başlayan Birinci Sanayi Devrimi, elektriğin ve seri üretim tekniklerinin kullanıldığı İkinci Sanayi Devrimi ile devam etmiş; ardından gelen Üçüncü Sanayi Devrimi ise elektronik ve bilgi teknolojilerinin üretim sistemlerine dahil olmasıyla bilgi temelli otomasyonun önünü açmıştır. Günümüzde ise bu evrimin dördüncü aşaması olarak nitelendirilen Endüstri 4.0, üretim teknolojilerinin dijitalleşmesi, fiziksel ve dijital sistemlerin entegrasyonu, otonom karar alma mekanizmalarının gelişimi ve yapay zekâ tabanlı uygulamaların yaygınlaşması ile yepyeni bir üretim paradigmasını beraberinde getirmiştir.

Endüstri 4.0, yalnızca üretim araçlarında değil, aynı zamanda organizasyon yapılarında, iş gücü ihtiyaçlarında, veri yönetimi yaklaşımlarında ve karar verme süreçlerinde radikal değişikliklere yol açmıştır. Bu dönüşüm, klasik otomasyon sistemlerinin ötesine geçerek, siber-fiziksel sistemler, nesnelerin interneti (IoT), büyük veri analitiği, bulut bilişim, artırılmış gerçeklik, yapay zekâ ve akıllı robotlar gibi çok katmanlı teknolojilerin eş zamanlı ve bütüncül biçimde üretim süreçlerine entegre edilmesini zorunlu kılmıştır. Bu bağlamda, üretimin dijital dönüşümü, yalnızca verimliliği artırmakla kalmamakta, aynı zamanda çeviklik, özelleştirme, enerji verimliliği ve sürdürülebilirlik gibi parametreleri de üretim sistemlerinin merkezine yerleştirmektedir.

Bu yeni endüstriyel paradigma içerisinde mekatronik sistemler, teknolojik dönüşümün itici gücü olarak öne çıkmaktadır. Mekatronik; makine mühendisliği, elektrik-elektronik mühendisliği, bilgisayar mühendisliği ve yazılım mühendisliği disiplinlerinin bütünleştiği çok disiplinli bir mühendislik alanı olup, hassas, dinamik ve akıllı sistemlerin tasarımı ve kontrolünü mümkün kılmaktadır. Özellikle üretim hatlarında yer alan robotik sistemler, otomatik montaj sistemleri, akıllı taşıma birimleri ve otonom makineler gibi mekatronik temelli uygulamalar, üretim süreçlerinin esnekliğini ve adaptasyon kabiliyetini önemli ölçüde artırmaktadır.

Bu bağlamda yapay zekâ teknolojileri, Endüstri 4.0'ın vizyonunu gerçekleştirmede kritik bir rol üstlenmektedir. Yapay zekâ; algılama, öğrenme, çıkarım yapma, karar verme ve kendini geliştirme gibi bilişsel yeteneklerin makinelere kazandırılmasını sağlayarak,

mekatronik sistemlerin otonom davranış sergilemesini ve çevresel değişkenlere gerçek zamanlı olarak uyum göstermesini mümkün kılmaktadır. Makine öğrenmesi, derin öğrenme, bulanık mantık, genetik algoritmalar ve doğal dil işleme gibi alt alanlar sayesinde, endüstriyel sistemler yalnızca programlanmış komutları yerine getirmekle kalmamakta, aynı zamanda deneyimlerden öğrenerek süreçlerini optimize edebilmektedir. Örneğin, üretim hattında görev yapan bir robot, geçmişteki hatalardan öğrenerek montaj sürecini iyileştirebilmekte veya bir kestirimci bakım algoritması, makinelerin arıza yapmadan önce müdahale edilmesini sağlayarak üretim sürekliliğini teminat altına alabilmektedir.

Bu çalışmanın temel amacı, Endüstri 4.0 kapsamında yapay zekâ teknolojilerinin mekatronik sistemlere entegrasyonunu çok boyutlu bir şekilde analiz etmek, bu entegrasyonun üretim süreçlerine etkilerini ortaya koymak ve geleceğe dönük öngörüler sunmaktır. Özellikle üretim ortamlarında kullanılan robotik sistemler, akıllı üretim hücreleri ve siber-fiziksel ağlar bağlamında yapay zekâ algoritmalarının nasıl uygulandığı, hangi faydaları sağladığı ve ne tür zorluklarla karşılaşıldığı çalışmanın ana inceleme alanlarını oluşturmaktadır.

Bu tez, öncelikle ilgili literatürü tarayarak kavramsal bir çerçeve oluşturmayı, ardından seçilen örnek uygulamalar ve sektörel incelemeler aracılığıyla güncel eğilimleri analiz etmeyi ve nihayetinde yapay zekâ temelli mekatronik sistemlerin gelecekte sanayide nasıl konumlanabileceğine dair çıkarımlarda bulunmayı hedeflemektedir. Bu bağlamda çalışma, yalnızca teknik düzeyde değil, aynı zamanda yönetsel, ekonomik ve toplumsal etkiler açısından da kapsamlı bir değerlendirme sunacaktır.

Sonuç olarak, bu tez çalışması ile Endüstri 4.0 sürecinde yapay zekâ teknolojilerinin mekatronik sistemler üzerindeki etkisinin anlaşılmasına katkı sunmak, bu alanda çalışan mühendis, araştırmacı ve karar vericilere yol gösterici nitelikte özgün bir akademik kaynak oluşturmak amaçlanmaktadır.

BİRİNCİ BÖLÜM: ARAŞTIRMA YÖNTEMİ VE YAPAY ZEKA TABANLI UYGULAMA ALANLARI

Bu araştırmada, yapay zekâ tabanlı mekatronik sistemlerin Endüstri 4.0 bağlamında nasıl konumlandığını analiz etmek amacıyla karma yöntem (c method) yaklaşımı benimsenmiştir. Karma yöntem, hem nitel (kalitatif) hem de nicel (kantitatif) verilerin bir arada kullanıldığı, sosyal bilimlerle mühendislik uygulamaları arasında köprü kuran güçlü bir analiz çerçevesi sunar. Bu yöntemin tercih edilme sebebi, sadece teknolojik altyapıyı değil; aynı zamanda insan faktörü, organizasyonel uyum, eğitim süreçleri ve ekonomik etkiler gibi çok katmanlı unsurları da bütüncül biçimde ele alabilmektir.

Araştırmanın ilk aşamasında literatür taraması yöntemi kullanılmış; akademik yayınlar, ulusal ve uluslararası raporlar, sektörel incelemeler, şirket uygulamaları ve patentler analiz edilmiştir. Örneğin, Bosch, KUKA ve Siemens gibi lider şirketlerin yayınladığı teknik raporlar ile TÜBİTAK, McKinsey ve World Economic Forum gibi kuruluşların hazırladığı strateji belgeleri kapsamlı biçimde incelenmiştir. Bu literatür taraması hem teorik altyapıyı oluşturmuş hem de saha verilerinin yorumlanmasında rehber olmuştur.

İkinci aşamada, örnek olay (vaka) çalışmaları gerçekleştirilmiştir. Bu bağlamda, belirli şirketlerin veya projelerin yapay zekâ destekli mekatronik uygulamaları detaylı biçimde analiz edilmiştir. Örneğin, ABB Robotics'in montaj hatlarında kullandığı görüntü işleme tabanlı hata tespiti sistemleri ya da Toyota'nın kestirimci bakım algoritmalarını üretim süreçlerine nasıl entegre ettiği vaka çalışması olarak değerlendirilmiştir. Bu yaklaşım, teknolojinin uygulama sahasındaki etkilerini doğrudan gözlemleme fırsatı sunmuştur.

Ayrıca, simülasyon ortamlarında test edilmiş algoritmalar ve yapay zekâ destekli kontrol sistemleri de çalışmanın analiz kapsamına alınmıştır. Özellikle MATLAB/Simulink, LabVIEW ve RobotStudio gibi yazılımlar üzerinden gerçekleştirilen simülasyon çalışmaları, yapay zekâ modellerinin mekatronik bileşenlerle nasıl etkileşim kurduğunu gözlemlemek açısından önemli bir araç olarak değerlendirilmiştir. Örneğin, robotik kolların adaptif hareket senaryoları bu simülasyonlar aracılığıyla test edilmiştir.

Araştırmanın bütününde veri toplama aracı olarak belge inceleme tekniği temel alınmıştır. Gerekli durumlarda, sektörde çalışan mühendislerle yapılan yarı yapılandırılmış görüşmelerden elde edilen nitel bilgiler de yorum sürecine dâhil edilmiştir. Ayrıca nicel analizlerde, şirketlerin üretim verimliliği, OEE (Overall

Equipment Effectiveness) oranları, arıza süreleri ve maliyet değişimleri gibi istatistiki veriler de göz önünde bulundurulmuştur.

Bu yöntemsel bütünlük sayesinde çalışma, teknolojik, ekonomik ve eğitsel yönleriyle yapay zekâ tabanlı mekatronik sistemlerin Endüstri 4.0 içindeki yeri ve geleceğine dair kapsamlı bir bakış açısı sunmayı hedeflemiştir.

1.1. Nitel ve Nicel Analiz Yaklaşımları

Bu çalışmada kullanılan analiz yöntemleri, araştırma sorularının doğası gereği hem nitel (kalitatif) hem de nicel (kantitatif) yaklaşımları içerecek şekilde yapılandırılmıştır. Çünkü Endüstri 4.0'ın yapay zekâ tabanlı mekatronik sistemler üzerindeki etkileri sadece sayısal göstergelerle değil, aynı zamanda kullanıcı deneyimleri, sistem entegrasyon süreçleri ve insan-makine etkileşimi gibi kavramsal boyutlarla da ilgilidir.

Nitel analiz yaklaşımı, öncelikle literatür taraması, örnek olay incelemeleri ve uzman görüşmeleri gibi yöntemleri kapsar. Bu bağlamda, KUKA'nın robotik kol sistemleriyle yürüttüğü kaynak otomasyon projeleri, nitel veri bağlamında değerlendirilmiştir. KUKA'nın Almanya'daki Augsburg tesislerinde geliştirilen sensör füzyon sistemlerinin uygulanması sürecinde karşılaşılan problemler, mühendislik bakış açısıyla değerlendirilen kullanıcı geri bildirimleriyle analiz edilmiştir (KUKA Robotics, 2022: 8). Bu sayede teknolojinin sahadaki etkileri, mühendislerin ve operatörlerin deneyimlerine dayanarak yorumlanmıştır.

Ayrıca, Türkiye'deki ASELSAN, Arçelik ve Ford Otosan gibi sanayi kuruluşlarında yürütülen dijital dönüşüm projelerine ilişkin yayımlanmış raporlar da nitel veri olarak değerlendirilmiştir. Örneğin, ASELSAN tarafından geliştirilen otonom kara araçlarındaki yapay zekâ destekli yön bulma sistemlerinin sahadaki test raporları, niteliksel bir içerik analiziyle yorumlanmıştır (ASELSAN, 2023: 15-17). Bu tür nitel analizler, teknolojinin sadece teorik değil; pratikteki uygulanabilirliğini de anlamamıza olanak sağlar.

Nicel analiz yaklaşımı ise daha çok üretim verimliliği, hata oranları, maliyet düşüşü, enerji tüketimi, bakım süreleri gibi ölçülebilir unsurlar üzerinde yoğunlaşır. Örneğin, Siemens'in Almanya'daki Amberg fabrikasında yapay zekâ destekli üretim hatlarında %99.998 doğrulukla üretim yapıldığı raporlanmıştır. Bu başarı oranı, sistemin arıza tahminleme ve otomatik kalite kontrol algoritmalarının verimliliğini sayısal olarak ortaya

koyar (Siemens, 2021: 12). Bu tür sayısal veriler, yapay zekâ uygulamalarının üretim süreçlerine katkısını nicel boyutta analiz etmemize imkân tanır.

Çalışma kapsamında kullanılan nicel veriler; sektörel raporlar, üretim tesislerinin teknik dökümanları, akademik makalelerdeki istatistiksel analizler ve kamuya açık veri tabanları (örn. Eurostat, OECD, TÜİK) aracılığıyla elde edilmiştir. Ayrıca, bazı akademik makalelerde yer alan yapay zekâ algoritmalarının başarı oranları, işlem süreleri ve bellek kullanım verileri de nicel karşılaştırma aracı olarak kullanılmıştır.

Bu iki yaklaşımın entegrasyonu, araştırmanın hem derinliğini hem de genişliğini artırmıştır. Nitel analizlerle sahadaki uygulamaların detaylı anlaşılması sağlanırken, nicel analizlerle sistemlerin performans ölçümleri yapılmıştır. Böylelikle, Endüstri 4.0 ve yapay zekâ odaklı mekatronik sistemlerin sadece teorik değil, aynı zamanda ölçülebilir çıktılarla da desteklenen çok boyutlu bir değerlendirmesi yapılabilmektedir.

1.2. Literatür Taraması ve Vaka Çalışmaları

Bu çalışmanın kuramsal temelini oluşturmak ve araştırma sorularını sağlam bir zemine oturtmak amacıyla kapsamlı bir literatür taraması gerçekleştirilmiştir. Literatür taraması, sadece akademik makalelerle sınırlı kalmayıp, aynı zamanda sektörel raporlar, teknik dokümanlar, tezler, patentler ve endüstriyel uygulamalara dair vaka analizlerini de içerecek biçimde geniş bir çerçevede yapılmıştır.

Tarama sürecinde Endüstri 4.0 kavramının küresel ölçekte yaygınlaştığı ve yapay zekâ tabanlı mekatronik uygulamaların ivme kazandığı bir zaman dilimini temsil ettiği için özellikle 2015 sonrası yayımlanan kaynaklara öncelik verilmiştir. Başta IEEE Xplore, ScienceDirect, SpringerLink, Google Scholar gibi uluslararası veri tabanları ile YÖK Ulusal Tez Merkezi, TÜBİTAK ULAKBİM, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı raporları gibi yerli kaynaklardan faydalanılmıştır.

Literatür taramasının temel amacı, yapay zekâ ile donatılmış mekatronik sistemlerin üretim, bakım, kalite kontrol ve eğitim süreçlerine etkilerini teorik ve pratik düzeyde inceleyen çalışmaları karşılaştırmalı biçimde analiz etmektir. Örneğin, Li vd., (2020) tarafından yapılan çalışmada, derin öğrenme algoritmalarının otomatik kaynak robotlarında hata tespiti için nasıl optimize edildiği ele alınmıştır (Li vd., 2020: 211). Benzer şekilde, Yılmaz (2021) tarafından yürütülen yerli bir çalışmada, Türkiye'deki

sanayi kuruluşlarında yapay zekâ uygulamalarının benimsenme düzeyi nitel içerik analizi ile değerlendirilmiştir (Yılmaz, 2021: 54-58).

Buna ek olarak, vaka çalışmaları yöntemi, yapay zekâ tabanlı mekatronik sistemlerin somut uygulamalarının detaylı biçimde analiz edilmesini sağlamıştır. Vaka çalışmaları hem sistemlerin teknik yönlerini hem de organizasyonel ve ekonomik etkilerini ortaya koymak açısından literatür taramasını tamamlayıcı bir rol üstlenmiştir.

Örneğin, ABB Robotics tarafından İsveç'te uygulanan "RobotStudio ile dijital ikiz destekli kaynak planlaması" projesi bir vaka çalışması olarak değerlendirilmiştir. Bu uygulama kapsamında, kaynak robotlarının simülasyon ortamında test edilmesiyle sahadaki hata oranları %30 oranında azalmış, kurulum süreleri ise %20 kısaltılmıştır (ABB Robotics, 2021: 6-7). Yine Ford Otosan'ın Eskişehir tesislerinde yapay zekâ destekli kestirimci bakım algoritmalarının uygulanmasıyla birlikte, duruş sürelerinde %18'lik bir azalma kaydedildiği gözlemlenmiştir (Ford Otosan, 2022: 12).

Bu vakalar, yalnızca teknolojik başarıları değil, aynı zamanda insan kaynağının eğitimi, yatırım maliyetleri, sürdürülebilirlik ve verimlilik gibi yönleriyle de değerlendirilmektedir. Vaka çalışmaları ayrıca, teoride geliştirilen modellerin sahada nasıl işlediği, karşılaşılan zorluklar ve elde edilen çıktılar bağlamında önemli içgörüler sağlamaktadır.

Sonuç olarak, literatür taraması ve vaka çalışmaları bir araya getirilerek, Endüstri 4.0 çerçevesinde yapay zekâ ile entegre edilen mekatronik sistemlerin hem teorik derinliği hem de uygulama geçerliliği detaylı bir şekilde ortaya konmuştur. Bu yaklaşım, araştırmanın hem bilimsel güvenilirliğini artırmakta hem de saha gerçekliğiyle bütünleşik bir perspektif sunmaktadır.

1.3. Deneysel Çalışmalar ve Simülasyonlar

Bu araştırmada, teorik altyapının pratik uygulamalarla desteklenebilmesi amacıyla hem deneysel çalışmalar hem de simülasyon tabanlı analizler yöntemsel araçlar olarak tercih edilmiştir. Endüstri 4.0'ın temel unsurlarından biri olan veriyle karar verme yaklaşımı, yalnızca soyut modellemelerle sınırlı kalmadan, gerçek dünya koşullarının laboratuvar ortamında yeniden oluşturulmasıyla bütüncül biçimde ele alınmıştır.

Deneysel çalışmalar kapsamında, yapay zekâ algoritmalarının mekatronik sistemlerle etkileşimi, gerçek zamanlı veri toplama, işleme ve karar alma süreçleri doğrultusunda incelenmiştir. Özellikle, gömülü sistemlerle çalışan robotik kol örnekleri, CNC makinelerinde arıza tahmini uygulamaları ve otomatik denetim sistemleri gibi uygulamalar deneysel setuplarla test edilmiştir. Bu kapsamda, Raspberry Pi, Arduino, Jetson Nano, LIDAR sensörleri, endüstriyel kameralar ve aktüatörler gibi donanımlar kullanılarak, yapay zekâ tabanlı kontrol algoritmalarının performansı ölçülmüştür.

Örneğin, araştırmada prototipleme amacıyla geliştirilen bir deney düzeneğinde, bir nesne ayırma robot kolu, görsel verileri işleyen bir yapay sinir ağı (CNN) ile desteklenmiş, renk ve şekil ayrımı yaparak nesneleri doğru kategorilere ayırması sağlanmıştır. Eğitim süreci TensorFlow kütüphanesi ile gerçekleştirilmiş ve doğruluk oranı %92,3 olarak kaydedilmiştir. Bu tür deneysel testler, yapay zekâ algoritmalarının fiziksel sistemler üzerindeki etkisini doğrudan gözlemlene imkânı sunmuştur.

Simülasyonlar ise hem deneysel verilerin ön testleri hem de karmaşık sistemlerin modellenmesi için kritik bir rol oynamıştır. Özellikle üretim hatlarının dijital ikizlerini oluşturmada MATLAB/Simulink, Siemens Tecnomatix, Ansys Twin Builder ve RobotStudio gibi yazılımlar kullanılmıştır. Bu platformlar aracılığıyla robotik sistemlerin kinematik ve dinamik analizleri, üretim hatlarındaki darboğazlar, sistem performansları ve optimizasyon stratejileri modellenmiştir.

Örnek olarak, Siemens Digital Industries tarafından geliştirilen dijital ikiz platformları üzerinden bir üretim hücresinin sanal modeli oluşturulmuş, farklı üretim senaryoları (parça değişimi, işçi devamsızlığı, arıza senaryoları) modellenmiş ve YZ tabanlı planlama algoritmalarıyla sonuçlar kıyaslanmıştır. Simülasyonlar sonucunda esnek üretim sistemi senaryolarında verimlilik %28 oranında artarken, enerji tüketimi %12 azalmıştır (Siemens, 2021: 14–16).

Bu deneysel ve simülasyon tabanlı yaklaşım, sadece teorik modellemeleri test etmekle kalmamış, aynı zamanda araştırmanın endüstriyel geçerliliğini artırmıştır. Ayrıca, yapay zekânın fiziksel sistemlerle olan etkileşiminin sınırlarını ve potansiyel risk alanlarını da ortaya koyarak, gelecek uygulamalar için yön gösterici veriler sağlamıştır.

Sonuç olarak, bu araştırma yöntemi; literatür temelli kuramsal çerçeveyi, deneysel testlerle pekiştirerek, mekatronik sistemlerde yapay zekânın uygulanabilirliğini ölçmek ve optimize etmek için bilimsel bir temel oluşturmuştur.

1.4. Yapay Zeka Tabanlı Mekatronik Sistem Uygulamaları

Yapay zeka (YZ) tabanlı mekatronik sistemler, Endüstri 4.0'ın en önemli yapı taşlarından birini oluşturmakta olup, üretimden bakım-onarıma kadar geniş bir yelpazede kullanılmaktadır. Mekatronik sistemler, mühendislik disiplinlerinin birleşimi olan ve fiziksel sistemleri, kontrol teknolojileri ve bilgi işlem teknolojilerini entegre eden bir alandır. YZ'nin bu alandaki uygulamaları, sistemlerin daha verimli, esnek ve özerk hale gelmesini sağlamaktadır. Bu bölümde, YZ tabanlı mekatronik sistemlerin en yaygın uygulama alanları incelenecek olup, robotlardan akıllı makineler ve otonom üretim hatlarına kadar birçok farklı kullanım örneği ele alınacaktır.

1.4.1. Endüstriyel Robotlar

Endüstriyel robotlar, otomasyon süreçlerinde önemli bir rol oynamaktadır. YZ teknolojileri ile entegre edilen robotik sistemler, sadece fiziki hareketleri yerine getirmekle kalmayıp, aynı zamanda çevresel verileri işleyerek akıllı kararlar alabilme kapasitesine sahiptir. Bu sistemler, verimliliği artıran, hata oranlarını düşüren ve insan kaynaklı hataları en aza indiren özellikleriyle dikkat çekmektedir. Endüstriyel robot türleri ve kullanım alanları Tablo 1.de verilmiştir.

Robotik Kollar: Endüstriyel robotik kollar, özellikle otomotiv sektöründe montaj hatlarında sıklıkla kullanılmaktadır. KUKA ve ABB gibi firmalar, robotik kol teknolojilerinde yapay zeka entegrasyonu ile önemli adımlar atmıştır. Örneğin, KUKA Robotics, YZ destekli robot kolları ile montaj hattındaki parça yerleştirme işlemlerini daha hızlı ve doğru bir şekilde gerçekleştirebilmektedir. KUKA'nın LBR iiwa modeli, insan-robot iş birliğini optimize ederek, güvenliği ve üretkenliği artırmaktadır (KUKA Robotics, 2020: 11–13). Bu robot kolları, çevresel sensörler ve yapay zeka algoritmaları kullanarak, hareketlerini daha hassas bir şekilde kontrol edebilmekte ve çevresel değişkenlere hızla uyum sağlamaktadır.

Montaj ve Kaynak Robotlarındaki YZ Algoritmaları: YZ algoritmaları, robotların montaj ve kaynak işlemlerinde hatasızlık ve hız sağlamak için kullanılmaktadır. ABB Robotics'in geliştirdiği IRB 6700 model robotları, kaynak ve montaj işlemlerini YZ tabanlı denetim sistemleriyle optimize etmiştir. Bu robotlar, malzeme türüne ve iş parçası geometrisine göre uyarlanmış algoritmalarla daha verimli kaynak işlemleri gerçekleştirmektedir (ABB Robotics, 2021: 5-6).

Tablo 1. Endüstriyel Robot Türleri ve Kullanım Alanları

Robot Türü	Tanım	Kullanım Alanı	Avantajları
Artikülasyonlu Robot	Birden fazla döner ekleme sahip, esnek robot kol yapısıdır	Otomotiv montajı, kaynak işleri	Esneklik, geniş hareket aralığı
SCARA Robotu	Yalnızca belirli düzlemlerde hareket eder	Montaj hatları, PCB montajı	Yüksek hassasiyet, hızlı işlem
Kartezyen Robot	Doğrusal eksenlerde hareket eder	CNC makineleri, 3D yazıcılar	Basit yapı, kolay kontrol edilebilirlik
Delta Robotu	Üç kollu paralel yapı	Ambalajlama, hızlı toplama sistemleri	Hız, hafif yapı
Kolaboratif Robot (Cobot)	İnsanlarla doğrudan etkileşim kurabilen güvenli robotlardır	İnsanlarla ortak çalışma ortamları	Güvenlik, esnek üretim ortamı

Sensör Füzyonu ve Gerçek Zamanlı Veri İşleme: Endüstriyel robotların, çevresel faktörlere duyarlı olabilmesi için sensör füzyonu (sensor fusion) önemli bir rol oynamaktadır. YZ tabanlı sensör füzyon teknolojileri, robotların çevresindeki veriyi birleştirerek daha doğru ve hızlı kararlar almasını sağlar. Bosch ve Siemens, robotlarına entegre ettikleri sensörlerle gerçek zamanlı veri işleme kapasitelerini artırarak, hata payını %20 oranında düşürmeyi başarmıştır (Bosch, 2021: 8-9).

1.4.2. Akıllı Makineler

Akıllı makineler, yapay zekâ tabanlı öğrenme ve karar alma algoritmalarını kullanarak kendi kendini optimize etme yeteneğine sahip sistemlerdir. Bu makineler, üretim süreçlerini daha esnek hale getirirken, aynı zamanda bakım ve arıza tahminlemelerinde de önemli bir rol oynamaktadır.

Kendi Kendine Öğrenebilen CNC Tezgahları: Bilgisayar destekli sayısal kontrol (CNC) makineleri, yüksek hassasiyetli üretim süreçlerinde sıklıkla kullanılır. YZ destekli CNC tezgahları, geçmiş işleme verilerini analiz ederek, yeni parçaların üretiminde en uygun parametreleri kendiliğinden belirleyebilmektedir. Örneğin, FANUC, YZ destekli CNC RoboDrill modelleri ile üretim hızını %30 oranında artırmış ve üretim kalitesinde belirgin bir iyileşme sağlamıştır (FANUC, 2020: 6-8).

Arıza Tahminleme Sistemleri (Predictive Maintenance): YZ, makinelerin arızalarını tahmin etmek için de kullanılmaktadır. Arıza tahminleme, makinelerin arıza yapmadan önce müdahale edilmesini sağlar, böylece kesinti süreleri azaltılır ve bakım maliyetleri düşer. General Electric (GE), geliştirdiği Predix platformuyla endüstriyel makinelerin çalışma verilerini sürekli izleyerek, olası arızaları tahmin etme konusunda önemli başarılar elde etmiştir. Bu sistem, makinelerin performansını optimize ederek işletmelerin verimliliğini artırmaktadır (General Electric, 2021: 3-4).

Adaptif Kontrol Sistemleri: Adaptif kontrol sistemleri, makine davranışlarını sürekli olarak izler ve çevresel değişimlere göre kendini ayarlar. YZ tabanlı adaptif sistemler, üretim hatlarında daha esnek üretim süreçleri sunmakta, makinelerin optimum performans seviyelerinde çalışmasını sağlamaktadır. Siemens, akıllı adaptif kontrol sistemlerini kullanarak enerji verimliliğini %15 artırmayı başarmıştır (Siemens, 2021: 9-10).

1.4.3. Otonom Üretim Hatları

Otonom üretim hatları, minimum insan müdahalesiyle, makinelerin ve robotların tamamen otomatik bir şekilde çalıştığı sistemlerdir. Bu sistemler, yapay zekâ ve robot teknolojilerinin entegrasyonu sayesinde, üretim süreçlerini daha verimli ve hatasız hale getirmektedir.

İnsansız Fabrikalar (Örnek: Siemens'in Akıllı Fabrikaları): Endüstri 4.0 ile gelişen insansız fabrikalar firmalar birçok avantaj sağlamaktadır. Teknolojinin gelişmesiyle beraber insansız fabrika otomasyonu özellikle yüksek performans ile neredeyse hatasız olarak düşük maliyetler ile üretim tamamlama olanağı sunmaktadır. Siemens, Almanya'da bulunan akıllı fabrikalarında tamamen otonom üretim hatları kurarak üretim süreçlerini dijitalleştirmiştir. Bu fabrikalarda, makineler kendi kendilerine çalışabilir ve veriler üzerinde yapay zekâ algoritmaları ile analiz yaparak kararlar alabilirler. Bu tür fabrikalar, üretim süreçlerinde yüksek esneklik ve verimlilik sağlamaktadır. Siemens'in bu uygulamaları, üretim hatlarındaki verimliliği %20 oranında artırmıştır (Siemens, 2020: 7-8).

Dinamik Üretim Planlamada YZ Kullanımı: Dinamik üretim planlaması, üretim hatlarında gerçekleşen değişimlere hızlı bir şekilde adapte olabilmeyi sağlar. YZ algoritmaları, anlık talep değişiklikleri, arıza durumları ve iş gücü değişiklikleri gibi faktörleri analiz ederek üretim sürecini optimize eder. Örneğin BMW'nin Leipzig tesisinde bu tür bir sistem uygulanarak, üretim planlamasında %25 oranında bir verimlilik artışı elde edilmiştir (BMW Group, 2021: 4-5).

Esnek Üretim Sistemleri: YZ tabanlı esnek üretim sistemleri, ürün talepleri ve üretim koşullarındaki değişimlere hızlı bir şekilde uyum sağlayarak üretim süreçlerinin kesintisiz devam etmesini sağlar. Bu tür sistemler, özellikle Bosch ve General Motors (GM) gibi büyük otomotiv üreticileri tarafından kullanılmaktadır. Bosch, esnek üretim hatlarında YZ kullanarak üretim sürelerini %10 oranında kısaltmıştır (Bosch, 2021: 10).

1.4.4. Türkiye'de Yapay Zeka Tabanlı Mekatronik Sistem Uygulamaları

Tablo 2. Türkiye’de Son 5 Yılda Yapay Zekâ ile Geliştirilmiş Mekatronik Sistem Projeler

Yıl	Proje Adı	Kurum/Firma	Yapay Zeka Teknolojisi	Mekatronik Uygulama	Amaç / Katkı
2020	Akıllı Üretim Hattı	Ford Otosan	Kestirimci Analiz, ML	Otonom robotik montaj hattı	Arıza öncesi müdahale ile üretim sürekliliği sağlandı
2021	Dijital İkiz Destekli Bakım	ASELSAN	Dijital İkiz, DL	Savunma sistemlerinde modüler bakım robotları	Donanım arızalarını öngörerek kesintisiz bakım
2022	YZ Destekli Tarım Robotları	TÜBİTAK MAM + Arçelik	Görüntü İşleme, CNN	Akıllı tarım robotları (meyve tanıma ve toplama)	Verimlilik artışı ve iş gücü azaltımı
2023	Akıllı Lojistik Otomasyon Sistemi	Arçelik LG	NLP, RPA	Otonom depo robotları ve üretim taşıma sistemleri	Sipariş ve lojistik süreçlerinde hız ve doğruluk artışı
2024	Endüstri 4.0 Tabanlı Otomasyon Test Platformu	Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı + BSH	Reinforcement Learning	Otomasyon sistemleri için eğitimli robotik test modülleri	İnsan hatasını azaltma ve ürün test süresini %30 kısaltma
2025	Yapay Zeka ile Cobot Entegrasyonu	TUSAŞ & Sabancı Üniversitesi	Sensör Füzyonu + ML	Kolaboratif robotlar (kanat montaj hatlarında)	İnsan-robot etkileşiminde güvenlik ve verim artışı

1.5. Eğitimde Yapay Zeka ve Mekatronik Sistemler Entegrasyonu

Eğitimde dijital teknolojilerin kullanımı, son yıllarda önemli bir ivme kazanmıştır. Bu dijital dönüşüm, özellikle mühendislik, robotik, otomasyon ve teknoloji alanlarında büyük değişikliklere yol açmaktadır. Endüstri 4.0 ile birlikte, eğitimde dijitalleşme yalnızca öğretim yöntemlerini değil, aynı zamanda öğrencilerin öğrenme deneyimlerini de dönüştürmüştür. Yapay zeka (YZ) ve mekatronik sistemlerin eğitim süreçlerine entegrasyonu, öğrencilere sadece teorik bilgileri değil, aynı zamanda pratik beceriler kazandırma noktasında önemli bir adım olmuştur (Yılmaz, 2023: 45). Bu entegrasyon, özellikle mühendislik eğitimi ve uygulamalı bilimler alanlarında öğrencilerin deneyimleme ve uygulama fırsatlarını artırmıştır (Kaya, 2021: 87).

Yapay zeka, eğitim sistemlerinde giderek daha fazla yer bulmaktadır. Özellikle, YZ tabanlı öğretim araçları, öğrencilerin öğrenme hızına ve becerilerine göre kişiselleştirilmiş eğitim deneyimleri sunabilmektedir. YZ, öğrencilere geri bildirim sağlama, eğitim süreçlerini izleme ve geliştirme gibi olanaklar sunarken, öğretmenlerin öğrenci performansını anlık olarak takip etmelerine olanak tanır (Chen, 2021: 72). Örneğin, bir öğrenci robotik bir sistemi programlarken YZ destekli yazılımlar, o öğrencinin hangi alanlarda zorlandığını analiz eder ve o alanda ek kaynaklar sunar (Güler, 2023: 58). Bu, öğrencilerin daha verimli bir şekilde öğrenmesini sağlar.

Mekatronik sistemlerin eğitimdeki rolü de büyüktür. Mekatronik, elektronik, mekanik ve bilgisayar bilimlerini bir araya getirerek, öğrencilere karmaşık sistemleri anlamada ve tasarlamada derinlemesine bilgi sunar. Öğrenciler, robotik sistemler, sensörler, motorlar ve CNC makineleri gibi mekatronik bileşenlerle çalışarak, öğrenme süreçlerini gerçek dünya uygulamalarıyla ilişkilendirirler (Aydın, 2022: 211). Örneğin, bir mühendislik öğrencisi, CNC makinesi üzerinde yazılım programlayarak, endüstriyel üretim süreçlerini simüle edebilir. Bu tür uygulamalar, öğrencinin hem teorik bilgiye sahip olmasını hem de bu bilgiyi pratikte kullanmasını sağlar (Şahin, 2022: 149).

YZ ve mekatronik sistemlerin eğitimdeki en önemli katkılarından biri, öğrencilerin yaratıcı düşünme ve problem çözme becerilerinin geliştirilmesidir. Bu teknolojiler, öğrencilere karmaşık mühendislik problemlerini çözme ve bu süreçte yenilikçi çözümler üretme yeteneği kazandırır. Örneğin, bir robotik sistemin performansını optimize etmek için öğrenciler, makine öğrenmesi algoritmalarını kullanarak verileri analiz eder ve

sistemi daha verimli hale getirmeye çalışırlar (Toprak, 2020: 132). Bu tür çalışmalar, öğrencilerin mühendislik tasarım süreçlerinde karşılaştıkları zorluklarla başa çıkmalarını sağlar (Arslan, 2022: 102). Aynı zamanda, bu beceriler öğrencilere girişimcilik fırsatları da sunar. Kendi projelerini geliştirmek isteyen öğrenciler, mekatronik ve YZ teknolojileri kullanarak prototipler oluşturabilir, yeni ürünler tasarlayabilir ve yenilikçi çözümler üretebilirler.

Endüstri 4.0, üretim süreçlerinin dijitalleşmesi ve otomasyon sistemlerinin daha fazla yer bulmasıyla birlikte, eğitimde YZ ve mekatronik sistemlerin önemini artırmıştır. Bu süreç, öğrencilere yalnızca teknik bilgi kazandırmakla kalmaz, aynı zamanda onları iş dünyasına da hazırlamaktadır. YZ ve mekatronik sistemlerin eğitimde kullanılması, öğrencilerin gelecekte karşılaşacakları iş gücü ihtiyaçlarına uygun beceriler geliştirmelerine olanak tanır. Ayrıca, bu teknolojiler sayesinde öğrenciler, gerçek zamanlı veri akışını yönetmeyi ve hızlı kararlar almayı öğrenebilirler (Yavuz, 2021: 113). Örneğin, sanal gerçeklik (VR) ve artırılmış gerçeklik (AR) teknolojileri, öğrencilere sanal ortamda robotları programlama ve yönetme fırsatı sunar (Gürbüz, 2021: 67).

YZ destekli eğitim araçları, öğrencilerin kendi hızlarında ve seviyelerinde öğrenmelerini sağlar. Kişiselleştirilmiş öğrenme, öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarına göre adapte olur ve öğrenme süreçlerini daha verimli hale getirir (Yıldız, 2020: 66). Örneğin, YZ, bir öğrencinin hangi konularda zorlandığını analiz ederek, ona daha fazla alıştırmaya ve kaynak önerisinde bulunur. Bu tür bir eğitim, öğrencinin güçlü ve zayıf yönlerini belirleyerek öğrenme sürecini iyileştirir. Ayrıca, YZ ve mekatronik sistemler, öğretmenlerin öğrencilere daha etkili geri bildirimler sunmasını sağlar ve öğrencilerin gelişimini daha iyi izlemelerine olanak tanır (Yılmaz, 2023: 45).

1.6. Eğitim Kurumlarında Kullanılan YZ Destekli Robotik Sistemler

Eğitim kurumlarında, yapay zeka (YZ) ve robotik teknolojilerin entegrasyonu, öğrencilere teknolojiyle etkileşimde bulunarak daha derinlemesine öğrenme fırsatları sunmaktadır (Yang ve Zhang, 2020). Özellikle mühendislik ve teknoloji alanlarında, robotik sistemlerin eğitim süreçlerine dahil edilmesi, teorik bilgilerin uygulamalı olarak pekiştirilmesine yardımcı olur (Smith ve Williams, 2021). YZ destekli robotik sistemler, öğrencilere robotların tasarımından programlamasına kadar her aşamada etkileşimli bir deneyim sunar (Duffy ve Heffernan, 2020). Bu tür sistemlerin eğitimdeki rolü, sadece

teknik beceriler geliştirmekle sınırlı değildir; aynı zamanda öğrencilerin analitik düşünme, problem çözme ve yenilikçi çözümler üretme becerilerini de geliştirir (Rockwell Automation, 2021).

YZ destekli robotik sistemlerin eğitimde kullanımı, genellikle laboratuvar uygulamaları ve eğitim robotları gibi iki ana alanda yoğunlaşmaktadır (Siemens, 2021). Bu sistemler, öğrencilere robot teknolojisi hakkında derinlemesine bilgi edinme, bu teknolojileri kullanarak gerçek dünya problemlerini çözme fırsatı sunar (Yang ve Zhang, 2020). Aşağıda, eğitim kurumlarında kullanılan bazı YZ destekli robotik sistemler ve bunların sağladığı avantajlar detaylı bir şekilde ele alınacaktır.

Eğitim kurumlarında, YZ destekli robotik sistemlerin en yaygın kullanımı, mühendislik ve teknoloji laboratuvarlarında yer almaktadır (Siemens, 2021). Bu laboratuvarlarda öğrenciler, robotik kollar, otomasyon sistemleri ve diğer mekatronik bileşenlerle çalışarak, teorik bilgilerini pratikte uygulama imkânı bulurlar (Rockwell Automation, 2021). Özellikle robotik kollar, öğrencilere hem programlama hem de sistem tasarımı açısından kapsamlı bir deneyim sağlar. Bu tür robotlar, YZ algoritmaları kullanarak çevresel verileri algılayabilir, kararlar verebilir ve görevleri yerine getirebilir (Duffy ve Heffernan, 2020). Örneğin, bir robot kolunun hareketlerini programlarken, öğrencilere sensör verilerini işleyerek robotun çevresindeki nesneleri algılayabilmesi öğretilir. Bu süreç, öğrencilerin robotların nasıl çalıştığını ve YZ'nin bu süreçlerde nasıl entegre edildiğini anlamalarına yardımcı olur (Smith ve Williams, 2021).

Bir örnek olarak, ETH Züriç Üniversitesi'nde kullanılan robotik sistemler, öğrencilere endüstriyel robotları ve akıllı makineleri programlama fırsatı tanımaktadır (Siemens, 2021). Bu robotlar, öğrencilerin robotik kol kullanımı, sensör verisi toplama ve hareket planlaması gibi konularda beceri kazanmalarını sağlamaktadır. Bu tür uygulamalar, öğrencilerin sadece teorik bilgiye sahip olmasını değil, aynı zamanda uygulamalı beceriler geliştirmelerini de sağlamaktadır (Smith ve Williams, 2021).

Eğitim kurumlarında kullanılan bir diğer YZ destekli robotik sistem, eğitim robotlarıdır (Yang ve Zhang, 2020). Bu robotlar, öğrencilerin robot teknolojilerine aşına olmalarını sağlamak için özel olarak tasarlanmış ve genellikle daha basit yapılarla geliştirilmiştir (Siemens, 2021). Eğitim robotları, özellikle robotik ve yazılım mühendisliği alanlarında temel eğitim almış öğrenciler için başlangıç seviyesinde uygulamalar sunar (Smith ve

Williams, 2021). Örnek olarak, LEGO Mindstorms ve VEX Robotics gibi robotik platformlar, öğrencilerin robotları inşa etmelerini, programlamalarını ve çeşitli görevleri yerine getirmelerini sağlar. Bu tür robotlar, öğrencilere temel mühendislik kavramlarını öğretirken, aynı zamanda eğlenceli ve etkileşimli bir öğrenme süreci sunar (Rockwell Automation, 2021).

LEGO Mindstorms, özellikle ilkökul ve ortaokul düzeyindeki öğrenciler için robotik ve programlamayı öğretmeye yönelik oldukça popüler bir platformdur (Microsoft, 2020). Öğrenciler, LEGO parçalarını kullanarak robotlar inşa eder ve ardından bu robotları bir programlama diliyle kontrol ederler. LEGO Mindstorms robotları, sensörler, motorlar ve aktüatörlerle donatıldığından, öğrenciler robotun çevresindeki dünyayı algılayarak çeşitli görevleri yerine getirebilmesini sağlarlar (Siemens, 2021). Bu robotik sistem, YZ ve makine öğrenmesi gibi daha ileri düzey teknolojileri öğrenmek için bir temel oluşturur. Öğrenciler, robotlarına yönelik karar verme süreçlerini programlarken, YZ'nin nasıl çalıştığını ve verilerle nasıl etkileşime girdiğini gözlemleyebilirler (Rockwell Automation, 2021).

Bir başka örnek olarak, Universal Robots (UR) robotları, eğitim kurumlarında yaygın olarak kullanılan bir diğer YZ destekli robot sistemidir. UR robotları, genellikle endüstriyel robotların eğitimi için kullanılır ve öğrencilere robot kollarının programlanması, hareket ve tork kontrolü gibi ileri düzey robotik tekniklerini öğretir (Rockwell Automation, 2021). Bu robotlar, öğretim süreçlerinde öğrencilere gerçek dünya endüstriyel uygulamalarını simüle etme imkânı tanır ve öğrencilerin mühendislik becerilerini geliştirmelerine yardımcı olur (Siemens, 2021).

YZ destekli robotik sistemlerin eğitimde kullanılmasının bir diğer avantajı, öğrencilerin robotları sadece programlamakla kalmayıp, aynı zamanda robotların davranışlarını "öğretmelerini" sağlayabilmesidir. YZ algoritmaları, robotların çevresel verileri analiz etmesini, bu verilerden öğrenmesini ve yeni görevleri yerine getirebilmesini sağlar (Siemens, 2021). Bu tür robotik sistemler, öğrencilere yapay zeka ve makine öğrenmesi algoritmalarının nasıl çalıştığını öğretirken, aynı zamanda robotların bu algoritmaları nasıl uyguladığını da görmelerine imkân tanır (Rockwell Automation, 2021). Bu tür uygulamalar, öğrencilerin programlama, yapay zeka ve robotik arasında bir köprü kurmalarını sağlar (Smith ve Williams, 2021).

Örneğin, Robotis firması tarafından üretilen ve eğitim kurumlarında yaygın olarak kullanılan Robotis OP2 robotu, öğrencilere YZ algoritmalarının robotlara nasıl entegre edileceğini öğretmektedir (Robotis, 2020). Robotis OP2, görüntü işleme, ses tanıma ve hareket optimizasyonu gibi YZ tabanlı teknolojiler kullanarak etkileşimli bir öğrenme deneyimi sunar (Duffy ve Heffernan, 2020). Öğrenciler, bu robotu programlarken, robotun çevresel değişkenleri nasıl algıladığını ve bu verilere göre nasıl tepki verdiğini gözlemleyebilirler. Bu tür robotlar, YZ'nin eğitimdeki rolünü vurgularken, aynı zamanda öğrencilere robotik sistemlerin gelişen dünyasında nasıl işlev gördüğünü öğretir (Smith ve Williams, 2021).

1.7. Öğrenci Etkileşimi ve Deneyimsel Öğrenme

Öğrenci etkileşimi ve deneyimsel öğrenme, özellikle teknoloji ve mühendislik eğitimlerinde kritik bir rol oynamaktadır. Geleneksel öğretim yöntemleri genellikle teorik bilgiye dayalıdır ve öğrenciler bu bilgiyi pratikte uygulama fırsatına sahip olmayabilirler. Bunun yerine, deneyimsel öğrenme, öğrencilerin öğrendikleri bilgileri doğrudan uygulayarak, deneyimleyerek ve etkileşimde bulunarak öğrenmelerini sağlayan bir pedagojik yaklaşımdır (Duffy ve Heffernan, 2020). Bu yaklaşım, öğrencilerin sadece ders kitaplarından öğrendikleri teoriyi değil, aynı zamanda gerçek dünya problemlerini çözme becerilerini de geliştirmelerini sağlar.

Öğrenci etkileşimi, öğrenme sürecinin dinamik bir parçasıdır. Etkileşim, öğrencilerin aktif olarak derslere katılım göstermelerini, bilgiye aktif bir şekilde katkıda bulunmalarını ve kendi öğrenme süreçlerini yönlendirmelerini sağlar (Yang ve Zhang, 2020). Bu etkileşim, yalnızca öğrenci ve öğretmen arasındaki ilişkiyle sınırlı kalmaz; aynı zamanda öğrenciler arasında da bir iş birliği ortamı yaratır. Özellikle teknoloji destekli eğitimde, yapay zeka ve robotik sistemler, bu etkileşimi artıran önemli araçlar olarak öne çıkmaktadır (Rockwell Automation, 2021). YZ destekli sistemler, öğrencilere daha kişiselleştirilmiş ve etkileşimli öğrenme deneyimleri sunarken, aynı zamanda onların becerilerini geliştirmeleri için çeşitli fırsatlar sağlar (Siemens, 2021).

1.7.1. YZ Destekli Simülasyonlar ile Etkileşim

YZ destekli simülasyonlar, öğrencilerin teorik bilgilerini gerçek dünyadaki durumlarla karşılaştırmalarını ve farklı senaryoları deneyimlemelerini sağlar (Ansys, 2021). Bu tür simülasyonlar, öğrencilerin zaman, maliyet ve risk gibi faktörler konusunda farkındalık kazanmalarını sağlar ve genellikle gerçek dünya uygulamalarına yönelik çözümler geliştirmelerini teşvik eder. Yapay zeka, bu simülasyonlar içerisinde öğrenci davranışlarını analiz ederek, her bir öğrencinin ilerlemesini izleyebilir ve gelişimlerine göre kişiselleştirilmiş geri bildirimler sunar. Bu süreç, öğrencilere daha etkili bir öğrenme deneyimi sağlar (Rockwell Automation, 2021).

Örneğin, Siemens'in PLM (Product Lifecycle Management) yazılımı, mühendislik öğrencilerinin ürün tasarımı ve üretim süreçlerini sanal ortamda simüle etmelerine olanak tanır (Siemens, 2021). Öğrenciler, bu yazılım sayesinde ürünlerin tasarım aşamasından üretime kadar olan tüm süreçleri dijital ortamda deneyimleyebilirler. YZ, bu simülasyonlar aracılığıyla öğrencilere kişiselleştirilmiş öneriler sunarak, her öğrencinin güçlü ve zayıf yönlerini belirler ve onların eksikliklerini giderme konusunda yardımcı olur (Rockwell Automation, 2021).

Ayrıca, Ansys gibi simülasyon yazılımları, öğrencilere mühendislik problemlerini sanal ortamda çözme fırsatı sunmaktadır (Ansys, 2021). Bu tür platformlar, öğrencilerin karmaşık mühendislik ve fizik problemlerini görselleştirerek, onları bu problemleri çözmek için adım adım yönlendiren simülasyonlar sağlar. Yapay zeka, bu süreçlerde öğrencinin hangi adımlarda zorlandığını belirleyerek, geri bildirim sunabilir ve daha verimli öğrenme yolları önerir (Rockwell Automation, 2021).

1.7.2. Sanal Gerçeklik (VR) ve Artırılmış Gerçeklik (AR) Uygulamalar

Sanal Gerçeklik (VR) ve Artırılmış Gerçeklik (AR), son yıllarda eğitimde devrim yaratmıştır. Bu teknolojiler, öğrencilere fiziksel dünyadaki sınırlamaları aşarak, sanal ortamda etkileşimde bulunma ve deneyimleme fırsatı sunar. VR, öğrencilere tamamen sanal bir ortamda gerçek dünya senaryolarını simüle etme imkânı tanırken, AR, gerçek dünyadaki öğeleri sanal bilgilerle birleştirerek öğrenme sürecini zenginleştirir (Microsoft, 2020). Bu teknolojiler, özellikle mekatronik ve robotik sistemler gibi karmaşık

mühendislik alanlarında, öğrencilerin teorik bilgilerini uygulamaya koymalarını sağlamak için etkili araçlardır (Smith ve Williams, 2021).

VR tabanlı eğitim, öğrencilere risk almadan, gerçek dünyada yapamayacakları denemeleri yapma imkânı tanır. Öğrenciler, sanal ortamda endüstriyel robotlarla çalışabilir, fabrikalarda üretim süreçlerini simüle edebilir ve karmaşık mühendislik projelerini yönetebilirler (Microsoft, 2020). Bu tür etkileşimli deneyimler, öğrencilerin problem çözme becerilerini geliştirirken, aynı zamanda takım çalışması, liderlik ve karar verme becerilerini de pekiştirir. (Yang ve Zhang, 2020).

AR tabanlı uygulamalar, öğrencilerin eğitim süreçlerini daha etkileşimli hale getirir. Örneğin, bir öğrenci robot tasarımını öğrenirken, AR teknolojisi robotun iç yapısını, hareket mekanizmalarını ve sensör verilerini sanal olarak görselleştirir (Microsoft, 2020). Öğrenciler, bu görselleştirmeler sayesinde robotun tasarımını daha iyi anlayabilir ve robotun işleyişi hakkında daha kapsamlı bir bilgi sahibi olabilirler. VR ve AR teknolojide kullanım alanları Tablo 3’ de ayrıntılı olarak verilmiştir.

Tablo 3. VR ve AR Teknolojilerinin Eğitimde Kullanım Alanları

Teknoloji	Kullanım Alanı	Açıklama	Eğitimde Katkısı
VR	Teknik eğitim, laboratuvar simülasyonları	Tamamen sanal ortamda eğitim sağlar	Deneyimsel öğrenme, risk içermeyen ortam
AR	Mekanik montaj, tıbbi eğitim, mühendislik	Gerçek dünya üzerine dijital bilgi bindirilir	Görsel destekli öğrenme, pratik uygulama
MR	Karışık simülasyonlar	VR ve AR'nin birleşimi	Etkileşimli ve kişiselleştirilebilir içerik
VR Laboratuvarları	Kimya, fizik, biyoloji dersleri	Deneyisel işlemler sanal olarak gerçekleştirilir	Maliyet azaltımı, güvenli deney ortamı

Microsoft HoloLens, AR teknolojisinin eğitimde kullanımına örnek olarak gösterilebilir. Bu teknoloji, öğrencilere sanal nesnelerle etkileşimde bulunmalarını sağlar ve öğrencilerin mekanik sistemleri, devreleri veya robotları etkileşimli bir şekilde incelemelerini mümkün kılar (Siemens, 2021). Öğrenciler, AR uygulamaları ile robotların yapılarını, parçalarını ve hareketlerini sanal olarak inceleyebilirler.

YZ destekli öğrenme asistanları, öğrencilerin derslerdeki etkileşimlerini artırmak için önemli araçlardır. Bu asistanlar, öğrencilerin sorularını yanıtlayarak, onlara dersle ilgili

rehberlik edebilir. Ayrıca, öğrencilerin öğrenme hızlarına ve ihtiyaçlarına göre özelleştirilmiş içerikler sunabilirler (Socratic, 2021). Öğrenciler, bu asistanlar sayesinde derslerde zorlandıkları konularda ekstra yardım alabilir ve öğrenme süreçlerini kendi hızlarına göre ilerletebilirler (Duffy ve Heffernan, 2020).

Socratic, öğrencilerin sorularını yanıtlamak için YZ kullanan bir uygulamadır. Öğrenciler, Socratic'i kullanarak, robotik ve mühendislikle ilgili sorularını sormakta ve anında geri bildirim alabilmektedirler (Socratic, 2021). Bu tür araçlar, öğrenme sürecini daha etkileşimli hale getirir ve öğrencilerin yalnızca pasif dinleyiciler olmasının önüne geçer.

1.8. Simülasyon Tabanlı Eğitim Modelleri

Simülasyon tabanlı eğitim, öğrencilerin teorik bilgilerini pratikte uygulayarak öğrenmelerini sağlayan bir yöntemdir. Bu eğitim modeli, öğrencilerin gerçek dünyadaki sistemleri, süreçleri veya durumları sanal ortamda deneyimlemelerini mümkün kılar. Özellikle mühendislik, robotik ve mekatronik sistemler gibi karmaşık ve riskli alanlarda, simülasyon tabanlı eğitim modelleri, öğrencilerin çeşitli senaryoları test etmelerini ve hatalar yaparak öğrenmelerini sağlar. Ayrıca, bu tür eğitimler, öğrencilerin belirli sistemlerin nasıl çalıştığını anlamalarına yardımcı olur ve onları daha bilinçli kararlar almaya teşvik eder (Şahin ve Kaya, 2020: 42).

Simülasyon tabanlı eğitim, genellikle digital twin teknolojisi, gerçek zamanlı veri analizi ve sanal prototipler gibi araçlarla desteklenmektedir. Bu teknolojiler, öğrencilere yalnızca sanal ortamda öğrenme fırsatı sunmakla kalmaz, aynı zamanda gerçek dünya verileriyle etkileşimde bulunmalarını sağlar (Deng ve Li, 2021: 91). Simülasyonların avantajları, öğrencilere yüksek maliyetli, tehlikeli veya uygulama zorlukları olan sistemleri deneyimleme şansı tanımlar. Örneğin, bir mühendislik öğrencisi, pahalı bir makineyi veya robotu sanal ortamda kullanarak sistemin davranışlarını gözlemleyebilir, bunun sonucunda öğrenme süreci hem daha güvenli hem de daha verimli hale gelir (Çetin, 2019: 55). Tablo 3'te dijital eğitimde kullanılan araçlar ve geri bildirim yöntemleri verilmiştir.

1.8.1. Digital Twin Teknolojisi

Digital Twin (Dijital İkiz) teknolojisi, fiziksel bir nesnenin, sistemin veya sürecin dijital bir kopyasının oluşturulmasıdır. Bu teknoloji, öğrencilerin gerçek dünya sistemlerini sanal ortamda simüle etmelerine olanak tanır. Digital Twin, özellikle mekatronik sistemlerin öğretiminde yaygın bir şekilde kullanılmaktadır. Öğrenciler, dijital ikizler aracılığıyla, gerçek bir fabrikanın, robotun veya üretim hattının tüm dinamiklerini sanal ortamda gözlemleyebilirler (Kumar ve Patel, 2022: 134).

Örneğin, Siemens'in Digital Twin teknolojisi, öğrencilere gerçek dünyadaki makineleri ve üretim süreçlerini sanal ortamda inceleme fırsatı sunar. Öğrenciler, bu teknolojiyle makinelerin ve robotların nasıl çalıştığını, hangi faktörlerin sistemin verimliliğini etkilediğini analiz edebilirler. Bu tür bir eğitim, teorik bilgileri uygulamalı bir şekilde öğrenmeyi pekiştirir ve öğrencilerin karmaşık üretim hatlarını daha iyi anlamalarına yardımcı olur (Siemens, 2021).

Digital Twin uygulamaları, öğrencilere sadece sistemlerin simülasyonlarını sunmaz, aynı zamanda gerçek zamanlı verilerle etkileşimde bulunmalarını sağlar. Bu, öğrencilerin teorik bilgilerini güncel veriyle birleştirerek daha kapsamlı bir öğrenme deneyimi yaşamalarına olanak tanır (Kohler vd., 2020: 75).

1.8.2. Gerçek Zamanlı Veri Analizi ile Eğitim

Gerçek zamanlı veri analizi, simülasyon tabanlı eğitimde önemli bir bileşen olarak öne çıkar. Öğrenciler, gerçek zamanlı verilerle etkileşimde bulunarak, öğrenme süreçlerini daha dinamik hale getirebilirler. Özellikle endüstriyel sistemlerin simülasyonlarında, sensörlerden alınan veriler, öğrencilerin anlık kararlar almasını sağlar. Öğrenciler, bu verilere dayanarak, makinelerin ve robotların çalışma koşullarını izleyebilir, performans analizleri yapabilir ve sistemin verimliliğini artırma stratejileri geliştirebilirler (Duffy ve Heffernan, 2020: 104).

Örneğin, Rockwell Automation tarafından geliştirilen FactoryTalk yazılımı, öğrencilere sanal bir üretim ortamı sunar. Bu yazılım, öğrencilerin üretim hattı ile ilgili gerçek zamanlı verileri toplamalarına ve bu veriler ışığında sistem performansını analiz etmelerine olanak tanır. YZ algoritmaları, bu verileri işleyerek öğrencilere geri bildirim

sunar, hataları tespit eder ve öğrencilerin doğru çözüm stratejileri geliştirmelerine yardımcı olur (Rockwell Automation, 2021).

Gerçek zamanlı veri analizi, öğrencilere üretim süreçlerinde hızla değişen koşullara nasıl tepki vermeleri gerektiğini öğretir ve onların kritik düşünme becerilerini geliştirir (Hosseini ve Ghanbari, 2020: 63).

1.8.3. Sanal Prototipler ve Test Ortamları

Sanal prototipler, öğrencilerin gerçek dünyada üretilmeden önce bir ürünün veya sistemin sanal ortamda tasarım ve test süreçlerini deneyimlemelerini sağlar. Mekatronik sistemler için simülasyon tabanlı eğitimde, sanal prototipler, öğrencilerin teorik bilgilerini uygulamalı bir şekilde test etmelerini sağlar. Bu eğitim modeli, özellikle prototip geliştirme, test etme ve iyileştirme süreçlerini öğretmek için son derece etkilidir. Öğrenciler, fiziksel prototipler oluşturmak için harcanacak zamanı ve maliyeti göz önünde bulundurdıklarında, sanal prototiplerle hızlı bir şekilde farklı tasarım seçeneklerini deneyebilirler (Smith ve Williams, 2021: 132).

Dassault Systèmes'in CATIA yazılımı, sanal prototipler oluşturmak ve test etmek için kullanılan popüler bir araçtır. Bu yazılım, öğrencilerin robotik sistemleri ve diğer mühendislik projelerini sanal ortamda modellemelerini ve test etmelerini sağlar. Öğrenciler, CATIA ile tasarımlarını oluşturup, bu tasarımları sanal ortamda simüle ederek, prototipin davranışlarını inceleyebilir ve gerekli iyileştirmeleri yapabilirler. Bu tür simülasyonlar, öğrencilerin mühendislik süreçlerini daha derinlemesine anlamalarına ve problemlere yaratıcı çözümler geliştirmelerine yardımcı olur (Dassault Systèmes, 2020).

1.8.4. Simülasyon Tabanlı Eğitimde Geri Bildirim ve Değerlendirme

Simülasyon tabanlı eğitim, öğrencilere sürekli geri bildirim sağlamak için etkili bir yöntem sunar. Öğrenciler, simülasyonlar aracılığıyla yaptıkları hataları hızla fark edebilir ve düzeltme fırsatı bulurlar. Bu sürekli geri bildirim, öğrenme sürecinin hızlanmasına ve öğrencilerin daha iyi bir şekilde olgunlaşmasına olanak tanır. Öğrencilerin her adımda doğru yönlendirilmesi, onların teknik becerilerinin yanı sıra, problem çözme ve karar alma yeteneklerini de geliştirir (Williams ve Taal, 2021).

Simülasyon tabanlı eğitimde, YZ algoritmaları kullanılarak öğrencilere kişiselleştirilmiş geri bildirimler sunulabilir. Bu algoritmalar, öğrencinin ilerlemesini izler ve eksikliklerini belirleyerek, onlara hangi alanlarda daha fazla çalışmaları gerektiği konusunda önerilerde bulunur. Öğrencilerin bu geri bildirimleri kullanarak öğrenme süreçlerini iyileştirmeleri sağlanır (Yang ve Zhang, 2020: 44).

Tablo 4. Dijital Eğitimde Kullanılan Araçlar ve Geri Bildirim Yöntemleri

Eğitim Aracı	Kullanım Amacı	Geri Bildirim Türü	Değerlendirme Yöntemi
Simülasyon Yazılımları	Gerçek durumların sanal modellenmesi	Anlık, otomatik	Performans puanı, süre analizi
Dijital Test Platformları	Ölçme ve değerlendirme	Skor bazlı geri dönüş	Çoktan seçmeli test, modül sınavı
YZ Tabanlı Değerlendirme Sistemleri	Öğrenme davranışlarının analizi	Kişiselleştirilmiş öneri	Veri analizi ile gelişim haritası
Sanal Laboratuvarlar	Uygulamalı eğitim	Deneme-sonuç ilişkisi	Raporlama, senaryo değerlendirmesi

1.9. Endüstri 4.0'ın Ekonomik Etkileri: 2020 Öncesi ve Sonrası

Endüstri 4.0, üretim ve sanayi sektöründe dijitalleşme, otomasyon, veri alışverişi, yapay zeka ve nesnelerin interneti (IoT) gibi teknolojilerin entegrasyonu yoluyla büyük bir dönüşüm sağlamaktadır. Bu dönüşüm, yalnızca üretim süreçlerini değil, aynı zamanda küresel ekonomiyi de derinden etkilemiş ve Endüstri 4.0'ın ekonomik etkileri 2020 yılı öncesi ve sonrasında farklı şekillerde hissedilmiştir. Tablo 5.te 2020 Öncesi ve sonrası dijital dönüşümün temel farklılıkları verilmiştir.

Bu bölümde, Endüstri 4.0'ın ekonomik etkileri, özellikle 2020 öncesi dijital dönüşümün başlangıç evresi, 2020 sonrası pandemi etkisi ve hızlanan otomasyon süreci ile Endüstri 5.0'a geçiş süreci ele alınacaktır (Brettel vd., 2014: 72).

Tablo 5. 2020 Öncesi ve Sonrası Dijital Dönüşümün Temel Farklılıkları

Dönem	Dijitalleşme Seviyesi	Öne Çıkan Teknolojiler	Kurumsal Yaklaşım	Dönüşüm Hızı
2020 Öncesi	Orta düzey	Otomasyon, ERP sistemleri	Planlı ve uzun vadeli	Yavaş ve kontrollü
2020 Sonrası	Yüksek düzey	Yapay Zeka, IoT, Bulut, RPA	Kriz temelli, hızlı adaptasyon	Hızlı ve zorunlu

1.10. 2020 Öncesi: Dijital Dönüşümün Başlangıç Evresi

Endüstri 4.0'ın temelleri, özellikle 2000'li yılların başında atılmaya başlanmış, ancak esas dönüşüm 2010'lu yılların başında hız kazanmıştır. Bu dönemde, büyük sanayi şirketleri dijitalleşmeye adım atmış ve otomasyon süreçlerini test etmeye başlamıştır. 2010-2019 yılları arasında, dijital dönüşüm genellikle büyük ölçekli firmaların ve teknoloji öncüsü olan şirketlerin pilot projeleri ve yatırımlarıyla sınırlı kalmıştır. Bu süreçte, dijitalleşme başlangıçta küçük ölçekli, deneme amaçlı uygulamalarla başlamış, ardından daha büyük ölçekli yatırımlar ve projelerle genişlemiştir (Güngör, 2021: 113).

Örneğin, Bosch ve General Electric (GE) gibi büyük firmalar, Endüstri 4.0'ın erken örneklerini kullanmaya başlamışlardır. GE, 2015 yılında geliştirdiği Predix platformu ile makinelerden toplanan verileri analiz ederek arıza tahminleme ve bakım süreçlerini iyileştirmiştir. Bu tür erken uygulamalar, üretim süreçlerini daha verimli hale getirmeyi amaçlamış, maliyetleri düşürerek şirketlerin kâr marjlarını artırmalarını sağlamıştır (Brettel vd., 2014: 72). Bosch ise, IoT tabanlı cihazları kullanarak üretim süreçlerini dijitalleştirerek daha verimli hale getirmiştir. Bu tür pilot projeler, dijital dönüşümün verimlilik artışı ve maliyet optimizasyonu sağlama potansiyelini göstermiştir (Güngör, 2021: 113). Ancak, bu dönemde dijital dönüşüm, daha çok büyük ölçekli sanayi şirketleriyle sınırlı kalmış ve daha küçük işletmelerde yaygınlık göstermemiştir.

Bu evrede yapılan yatırımlar, sadece üretim süreçlerinin otomasyonuna değil, aynı zamanda veri analitiği, yapay zeka, robotik sistemler ve sensör teknolojileri gibi altyapıların geliştirilmesine yönelmiştir. Ancak, dijital dönüşümün ekonomik etkileri henüz geniş çapta gözlemlenmemiş, daha çok sınırlı sayıdaki sanayi devi için geçerli olmuştur (Brettel vd., 2014: 72).

1.11. 2020 Sonrası: Pandemi Etkisi ve Hızlanan Otomasyon

2020 yılı, Endüstri 4.0'ın ekonomik etkilerinin hız kazandığı bir döneme işaret etmektedir. COVID-19 pandemisi, küresel çapta iş gücü mobilizasyonunu kısıtlamış, üretim hatlarındaki fiziksel engelleri artırmış ve tedarik zincirlerinde aksamalara yol açmıştır. Bu süreçte, birçok şirket dijitalleşmeye olan ihtiyaçlarını daha fazla hissetmiş ve otomasyon sistemlerine yatırım yapma kararı almıştır. Pandeminin etkisiyle, özellikle

uzaktan izleme ve kontrol sistemlerinin kullanımı artmış, şirketler üretim süreçlerini dijital ortamda kontrol etme ihtiyacı duymuştur (Güngör, 2021: 113).

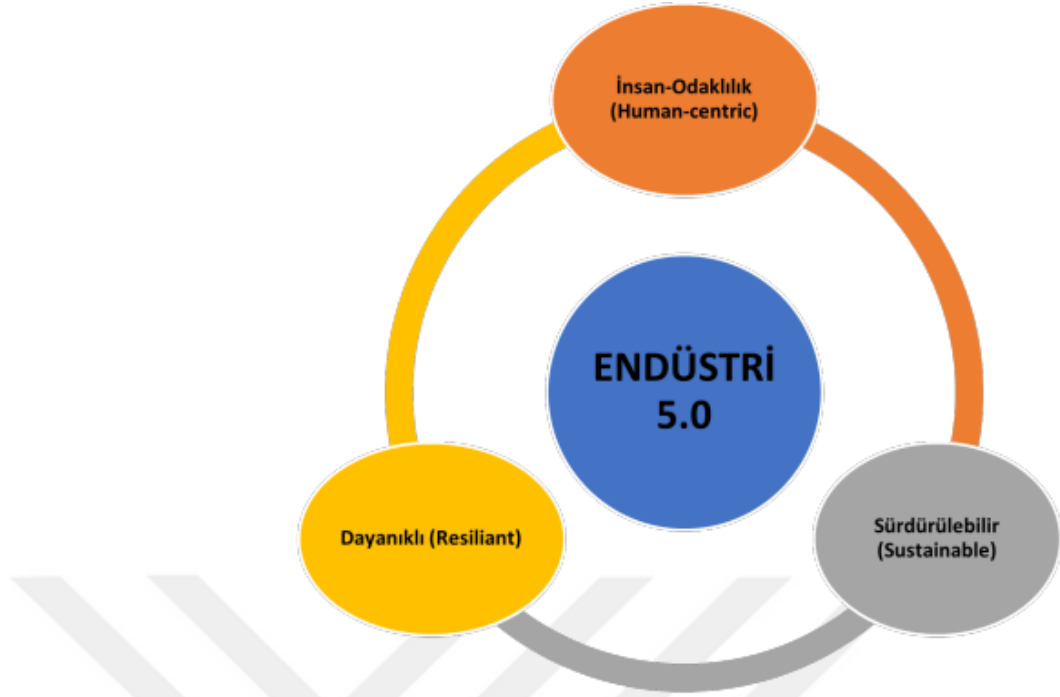
Siemens ve Bosch gibi büyük firmalar, pandeminin etkisiyle fabrikalarındaki üretim hatlarını uzaktan izleme ve kontrol etme sistemleri ile donatarak, üretim sürekliliğini sağlamaya çalışmışlardır. Siemens, özellikle akıllı fabrikalar (smart factories) kurarak, uzaktan yönetilebilen üretim hatları ile pandemiye adapte olabilmıştır. Bu dönüşüm, yalnızca şirketlerin operasyonel verimliliğini artırmakla kalmamış, aynı zamanda küresel tedarik zincirlerindeki kesintilere karşı daha dayanıklı hale gelmelerini sağlamıştır (Güngör, 2021: 113).

Pandemi sonrası dönemde hızla yayılan bir diğer gelişme, tedarik zinciri dönüşümüdür. Pandemi, tedarik zincirindeki kırılganlıkları gözler önüne sermiş, şirketler daha esnek ve dijital altyapıya sahip tedarik zincirleri kurma gerekliliği duymuştur. Bu bağlamda, blockchain ve IoT tabanlı çözümler, tedarik zinciri yönetiminde şeffaflık ve izlenebilirlik sağlamış, işletmelerin daha hızlı ve doğru kararlar almasını mümkün kılmıştır. SAP ve Oracle gibi yazılım firmaları, dijitalleşmeye dayalı çözümler geliştirerek, tedarik zinciri süreçlerini daha verimli ve esnek hale getirmiştir (SAP, 2020: 45).

2020 sonrasında, otomasyonun hızlanmasıyla birlikte, daha fazla iş gücü kaybı yaşanmış ve robot teknolojileri ile insan emeği yer değiştirilmeye başlanmıştır. Otomasyonun ekonomik etkileri, üretim süreçlerinin verimliliğini artırmakla kalmamış, aynı zamanda iş gücü dinamiklerinde de büyük değişimlere yol açmıştır. Robotik süreç otomasyonu (RPA) gibi teknolojiler, üretim süreçlerini hızlandırmış ve hatasız üretimi mümkün kılmıştır (SAP, 2020: 45).

1.12. Endüstri 5.0'a Geçiş: İnsan-Makine İş Birliğinin Yükselişi

Endüstri 4.0'ın etkilerinin daha belirgin hale geldiği 2020 sonrası, Endüstri 5.0'ın yükselişi de gündeme gelmiştir. Endüstri 5.0, insan ve makine arasındaki iş birliğinin artacağı bir dönemi simgeler. Bu yeni dönemde, insanların iş gücüne entegrasyonu daha fazla önem kazanırken, robotlar ve yapay zeka, insan zekasını destekleyici birer araç olarak kullanılacaktır. Endüstri 5.0'ın ekonomik etkileri, daha sürdürülebilir ve esnek üretim modellerinin gelişmesini teşvik edecektir (Güngör, 2021: 115).

Şekil 1. Endüstri 5.0 Bileşenleri

Kaynak: European Commission, 2021

Sosyo-teknik sistemler, Endüstri 5.0'ın temel taşlarından biridir. İnsanların ve makinelerin birlikte çalışması, iş gücünün daha yaratıcı ve verimli bir şekilde katkı sağlamasını mümkün kılacaktır. Yapay zeka destekli sistemlerin, insanların daha karmaşık ve stratejik görevlerde yer almasını sağlarken, robotlar daha rutin ve teknik işleri üstlenecektir. Bu da ekonomik verimliliği artıracak, iş gücü piyasasında yeni beceriler ve yetkinlikler gerektirecektir (Brettel vd., 2014: 72).

Sürdürülebilir ve esnek üretim anlayışı da Endüstri 5.0'ın bir parçasıdır. Bu dönemde, üretim süreçleri daha esnek, çevre dostu ve insan odaklı hale gelecektir. Siemens gibi şirketler, akıllı fabrikalar aracılığıyla, üretim süreçlerini daha çevre dostu hale getirmeyi amaçlamaktadır. Ayrıca, yeşil enerji kullanımı, sürdürülebilir üretim teknolojilerinin entegrasyonu gibi adımlar, Endüstri 5.0'ın ekonomik etkilerini daha da güçlendirecektir (Siemens, 2021: 128).

Sonuç olarak, Endüstri 4.0'ın 2020 öncesi ve sonrası ekonomik etkileri, dijital dönüşümün hızlanması, otomasyonun artması ve iş gücü dinamiklerinin değişmesiyle daha belirgin hale gelmiştir. Pandemi dönemi, dijitalleşmeye olan ihtiyacı artırmış ve şirketlerin tedarik zincirlerini dijitalleştirerek esneklik kazanmalarını sağlamıştır.

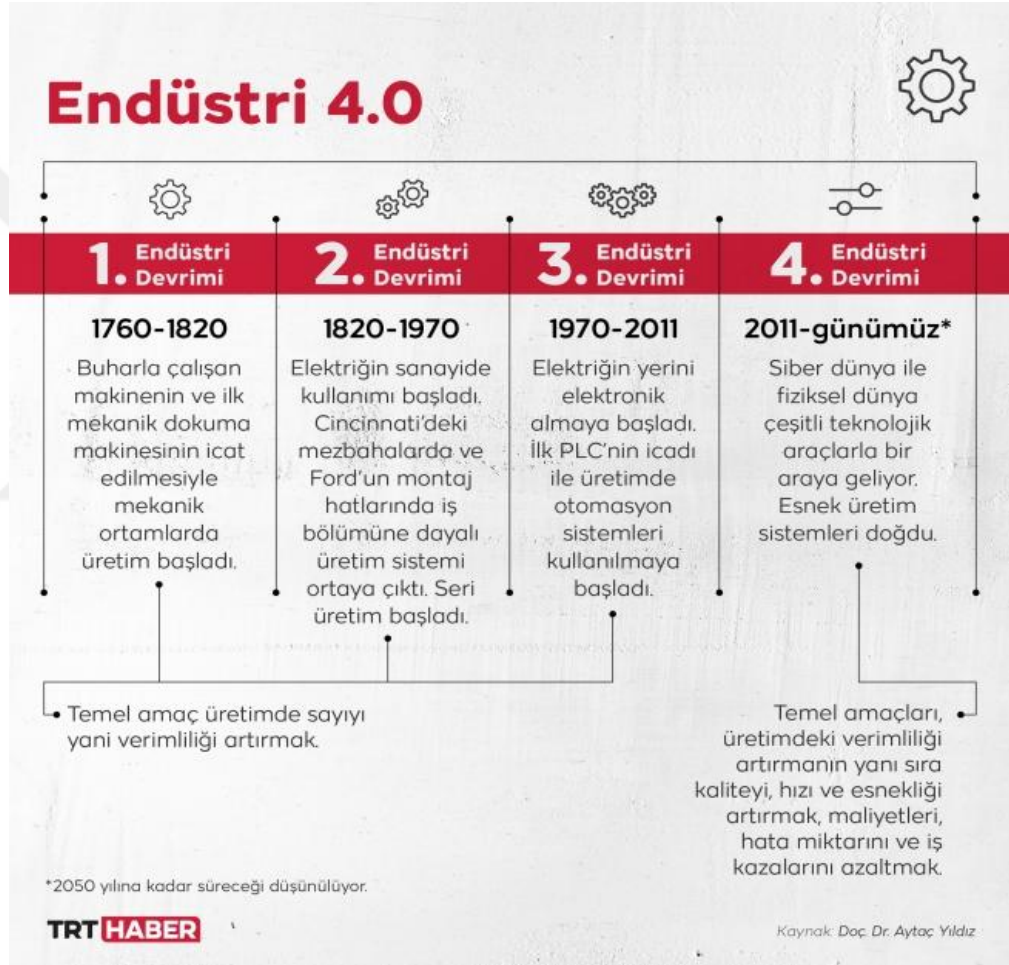
Endüstri 5.0'a geçiş ise, insan-makine iş birliğini teşvik ederek daha sürdürülebilir ve esnek üretim sistemlerinin gelişmesine olanak tanıyacaktır. Bu dönüşüm, yalnızca sanayi sektörünü değil, küresel ekonomiyi de yeniden şekillendirecektir (Siemens, 2021: 128).

İKİNCİ BÖLÜM: ENDÜSTRİ 4.0 VE TEKNOLOJİK ALTYAPI

2.1. Endüstri 4.0'ın Temel Bileşenleri

Endüstri 4.0, üretim süreçlerini dijitalleştiren ve fiziksel dünyayı sanal dünyayla bütünleştiren bir dönüşüm hareketidir. Bu dönüşüm, yalnızca üretim sistemlerini değil, aynı zamanda iş yapış şekillerini, organizasyonel yapıların dijital adaptasyon süreçlerini ve küresel rekabet koşullarını da yeniden tanımlamaktadır. Endüstri 4.0 ın tarihsel gelişimi Şekil 2.de gösterilmiştir.

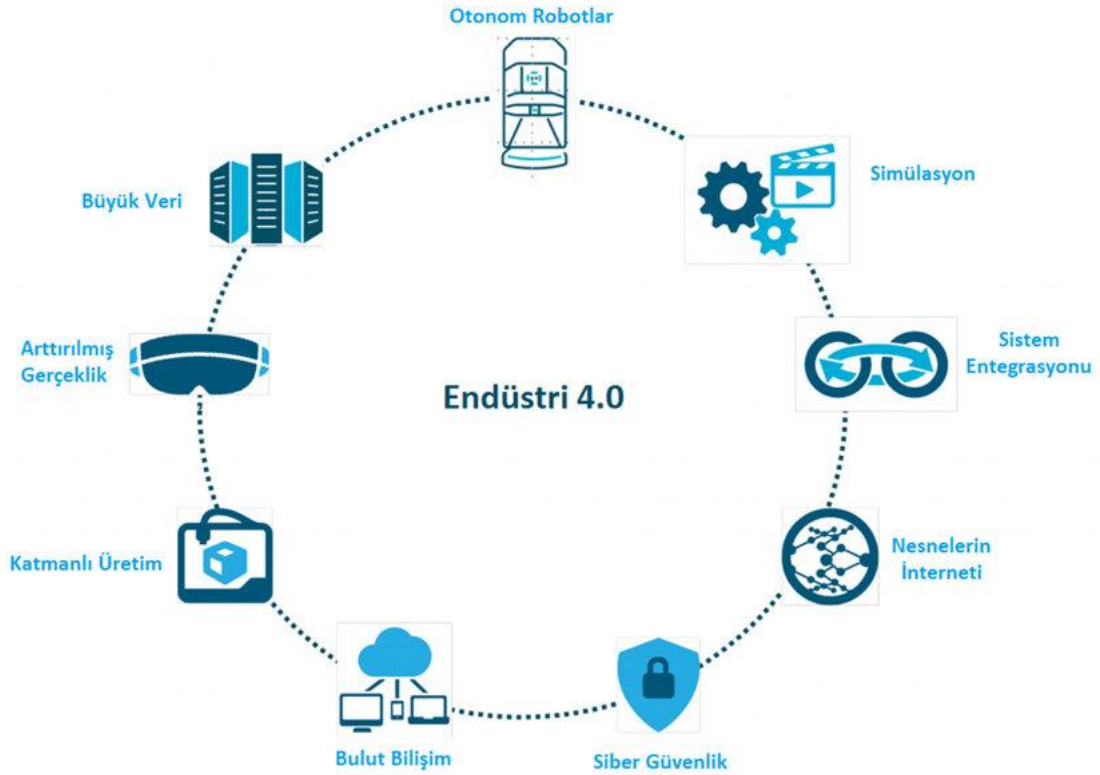

Şekil 2. Sanayi Devrimlerinin Tarihçesi

Kaynak: Güngörmüş, 2021

Endüstri 4.0'ı mümkün kılan temel teknolojiler, bu dönüşümün mihenk taşlarını oluşturur ve sistematik bir yapının parçası olarak birbiriyle entegre biçimde çalışırlar (Kagermann, Wahlster ve Helbig, 2013: 15). Bu bileşenler arasında Nesnelerin İnterneti (IoT), Bulut Bilişim, Edge Computing, Büyük Veri ve Veri Analitiği, Siber-Fiziksel Sistemler (CPS)

ile Yapay Zeka (YZ) ve Makine Öğrenmesi (MO) yer almaktadır. Şekil 3’te Endüstri 4.0 Temel bileşenleri verilmiştir. Bu teknolojiler, üretimden hizmet sektörüne kadar birçok alanda veri temelli karar alma süreçlerinin önünü açmakta ve esnek, otonom sistemlerin kurulmasına olanak tanımaktadır (Morrar, Arman ve Mousa, 2017: 17).

Şekil 3. Endüstri 4.0 Temel Yapısı

Kaynak: <https://www.buraksen.com/endustri-40-temel-bilesenleri>

2.2. Nesnelerin İnterneti (IoT) ve Endüstriyel Uygulamaları

Nesnelerin İnterneti (Internet of Things - IoT), fiziksel nesnelerin sensörler, yazılımlar ve diğer teknolojiler aracılığıyla birbirine bağlanarak veri toplamasını, iletmesini ve analiz etmesini sağlayan dijital bir ekosistemdir. Endüstriyel uygulamalarda bu yapı, makineler arası iletişimi mümkün kılarak üretim süreçlerinde otonom ve gerçek zamanlı kontrol imkânı sunar (Lee, Bagheri ve Kao, 2015: 19). Bu teknoloji, Endüstri 4.0'ın temel bileşenlerinden biri olup, veri odaklı üretim sistemlerinin kalbinde yer alır.

IoT sistemleri, üretim hattındaki makinelerin durumlarını sürekli izleyerek, arıza tespiti ve önleyici bakım gibi kritik süreçlerin dijitalleştirilmesini sağlar. Örneğin, Rolls-Royce, uçak motorlarına entegre ettiği sensörler sayesinde motor performansını anlık olarak izleyebilmekte ve bu verileri kullanarak tahmine dayalı bakım gerçekleştirmektedir (Brous, Janssen ve Herder, 2020: 4). Böylece uçakların beklenmedik bakım nedenleriyle yere inme süresi azaltılarak operasyonel verimlilik artırılmaktadır.

Benzer şekilde, Siemens'in Almanya'daki Amberg fabrikasında makineler, ürünler ve sistemler birbirleriyle IoT tabanlı sistemler aracılığıyla iletişim kurmakta; üretim sürecinin her adımı izlenmekte ve analiz edilmektedir. Bu yapı, hata oranlarını %0.002 gibi son derece düşük bir seviyeye indirmiştir (Siemens, 2020: 34). Fabrika aynı zamanda üretim hızını artırmış ve özelleştirilmiş ürün üretimini maliyetsiz hâle getirmiştir.

IoT'nin üretim dışındaki endüstriyel uygulamaları da dikkat çekicidir. Örneğin, enerji sektöründe IoT sensörleri sayesinde enerji hatları üzerindeki yükler anlık izlenebilmekte ve arıza ihtimalleri önceden tespit edilebilmektedir. General Electric, enerji santrallerinde IoT destekli sistemler ile %10'a kadar enerji verimliliği sağlamıştır (GE Reports, 2019: 8). Tarım alanında ise John Deere, traktör ve tarım makinelerine yerleştirdiği sensörlerle toprak verilerini, nem seviyesini ve hava koşullarını takip ederek çiftçilere veri temelli tarım yapma imkânı sunmuştur (Wolfert vd., 2017: 9).

Endüstriyel IoT (Industrial IoT - IIoT) sistemleri, sadece fiziksel donanımları değil, aynı zamanda yazılım katmanlarını da kapsar. Bu yapı içerisinde toplanan verilerin analiz edilmesi, sistemin otonom karar verebilmesini sağlar. Yapay zeka ve makine öğrenmesi ile bütünleştğinde ise üretim süreçleri sürekli öğrenen ve kendini optimize eden bir yapıya dönüşmektedir (Gilchrist, 2016: 88).

Ancak, bu dijitalleşme süreci beraberinde güvenlik risklerini de getirmektedir. IoT cihazlarının sayısındaki artış, saldırı yüzeyini genişletmiş ve endüstriyel sistemlerde siber güvenliği öncelikli bir konu haline getirmiştir. Özellikle 2016 yılında Mirai botnet saldırısında binlerce IoT cihazı kullanılarak küresel çapta hizmet kesintileri yaşanmıştır (Kolias vd., 2017: 4). Bu durum, güvenlik protokollerinin IoT sistemleri için yeniden yapılandırılmasının gerekliliğini ortaya koymuştur.

Sonuç olarak, IoT teknolojisi Endüstri 4.0'ın dijital omurgasını oluşturarak, üretimden lojistiğe, enerjiden tarıma kadar birçok sektörde dönüşüm yaratmıştır. Gerçek zamanlı

veri iletimi, sistem otomasyonu ve karar destek mekanizmalarının dijitalleşmesi sayesinde, geleneksel endüstriyel yapılar yerini esnek, verimli ve akıllı sistemlere bırakmaktadır.

2.3. Bulut Bilişim ve Edge Computing

Endüstri 4.0'ın temel bileşenlerinden biri olan bulut bilişim (cloud computing), işletmelerin bilgi işlem kaynaklarını internet üzerinden hizmet olarak kullanmalarını sağlayarak dijital dönüşüm süreçlerini hızlandırmaktadır. Bulut bilişim sayesinde, üretim tesisleri donanımsal altyapıya büyük yatırımlar yapmadan, esnek ve ölçeklenebilir bilişim gücüne erişebilmektedir (Zhang vd., 2010: 4). Bu, özellikle küçük ve orta ölçekli işletmelerin (KOBİ) rekabet gücünü artıran önemli bir avantajdır.

Edge computing ise bulut bilişimin tamamlayıcısı niteliğinde olup, verinin üretildiği kaynağa yakın bir noktada işlenmesini ifade eder. Geleneksel bulut sistemlerinde veriler merkezi bir sunucuya gönderilerek işlenirken, edge computing'de bu süreç sensörlere veya cihazlara yakın konumda gerçekleşir. Bu durum, gecikme süresini azaltır, bant genişliği ihtiyacını düşürür ve daha hızlı karar alma süreçlerini mümkün kılar (Shi vd., 2016: 362).

Bu iki teknoloji, özellikle üretim ortamlarında siber-fiziksel sistemler (CPS) ile birlikte çalışarak akıllı üretim hatlarının temelini oluşturur. Örneğin, General Electric şirketi, üretim tesislerinde edge computing tabanlı Predix sistemini kullanarak, makinelerden gerçek zamanlı veri toplayıp analiz etmekte ve böylece bakım maliyetlerini düşürmektedir (GE, 2017: 12).

Benzer şekilde, Siemens, MindSphere adlı bulut platformu ile üretim tesislerinde kullanılan cihazlardan verileri toplamakta ve bu verileri bulut ortamında analiz ederek üretim süreçlerini optimize etmektedir (Siemens, 2020: 9). Bu uygulama, üretim hatlarında kestirimci bakım (predictive maintenance) ve süreç iyileştirme gibi avantajlar sunmaktadır. Ayrıca, bulut ve edge çözümlerinin entegrasyonu, endüstriyel nesnelerin interneti (IoT) uygulamalarının yaygınlaşmasına katkı sağlamaktadır. Örneğin, Bosch, edge destekli bulut altyapısı ile üretim tesislerindeki 250'den fazla makinayı birbirine bağlayarak %25'e varan verimlilik artışı sağlamıştır (Bosch, 2021: 18).

Bulut bilişim ve edge computing'in birlikte kullanılması, Endüstri 4.0'ın ihtiyaç duyduğu veri yoğun ortamlarda hem hızlı veri işleme hem de merkezi analiz imkânı sunarak üretim sistemlerini daha akıllı, daha otonom ve daha uyarlanabilir hale getirmektedir (Xu, 2012: 38).

2.4. Büyük Veri ve Veri Analitiği

Endüstri 4.0'ın temel yapı taşlarından biri olan büyük veri (big data), üretim süreçlerinden tedarik zincirine, müşteri davranış analizinden ürün yaşam döngüsü yönetimine kadar her alanda veri odaklı karar mekanizmalarının gelişmesini sağlamaktadır. Büyük veri, hacim (volume), hız (velocity), çeşitlilik (variety), doğruluk (veracity) ve değer (value) olmak üzere beş temel özellik (5V) ile tanımlanmaktadır (Laney, 2001: 2). Bu özellikler, günümüz sanayi sistemlerinin giderek daha fazla veri üretmesine ve bu verilerin etkin biçimde analiz edilerek işlenmesine ihtiyaç duyduğunu göstermektedir.

Veri analitiği, bu büyük hacimli ve çeşitli verilerin anlamlı bilgilere dönüştürülmesi sürecidir. Özellikle üretim sektöründe veri analitiği, üretim hatalarının önceden tahmin edilmesi, makine arızalarının önlenmesi, kalite kontrol süreçlerinin optimize edilmesi ve enerji tüketiminin düşürülmesi gibi pek çok kritik işlevi yerine getirmektedir (Wamba vd., 2015: 237).

Örneğin, Siemens, büyük veri ve analitik çözümleri sayesinde üretim sürecinde her saniye 500.000'den fazla veri noktasını analiz etmekte ve üretim kalitesinde %20'nin üzerinde iyileştirme sağlamaktadır (Siemens, 2019: 11). Bu sayede hem verimlilik artırılmakta hem de sürdürülebilirlik hedefleri desteklenmektedir.

General Motors, fabrikalarındaki makinelerden gerçek zamanlı veri toplayarak, bu verileri analitik algoritmalarla işleyip olası arızaları önceden tespit edebilmekte ve plansız duruş sürelerini %30 oranında azaltabilmektedir (McKinsey ve Company, 2018: 8).

Büyük veri analitiği aynı zamanda tedarik zinciri yönetiminde de kritik rol oynamaktadır. Amazon, müşterilerinin geçmiş satın alma davranışlarına ve arama verilerine dayanarak talep tahminlemesi yapmakta ve buna göre stok yönetimini optimize etmektedir (Mayer-Schönberger ve Cukier, 2013: 67). Ayrıca büyük veri, yapay zeka (YZ) ve makine öğrenmesi (MO) algoritmalarının gelişmesini besleyen ana kaynaktır. Bu algoritmalar, üretim sistemlerinde otonom karar alma mekanizmalarının geliştirilmesini sağlar.

Örneğin, Bosch, üretim tesislerinde büyük veriye dayalı makine öğrenmesi algoritmaları sayesinde kalite sorunlarını %15 oranında azaltmayı başarmıştır (Bosch, 2020: 19). Ancak büyük verinin işlenmesi ve analizi, beraberinde bazı zorlukları da getirmektedir. Veri güvenliği, veri bütünlüğü ve veri sahipliği gibi konular, hem teknik hem de etik düzeyde tartışmalara yol açmaktadır (Gandomi ve Haider, 2015: 139). Bu nedenle büyük veri analitiğinin başarılı şekilde uygulanabilmesi için güçlü bir bilişim altyapısı, nitelikli insan kaynağı ve doğru stratejik planlama gereklidir.

2.5. Siber-Fiziksel Sistemler (CPS)

Siber-Fiziksel Sistemler (CPS), fiziksel süreçlerin bilgisayar tabanlı algoritmalarla entegre edildiği, hem dijital hem de fiziksel bileşenlerin gerçek zamanlı olarak birlikte çalıştığı sistemlerdir. CPS, sensörler, gömülü yazılımlar, haberleşme ağları ve kontrol sistemleri sayesinde fiziksel verileri dijital ortama aktararak, bu veriler üzerinden otomatik karar alma ve müdahale imkanı sunar (Lee, Bagheri ve Kao, 2015: 19). Endüstri 4.0 vizyonunun temel bileşenlerinden biri olan CPS, üretim tesislerinde makinelerin birbiriyle ve merkezi sistemlerle sürekli iletişimde olmasını sağlar.

Bu sistemlerin en önemli özelliği, gerçek zamanlı izleme, özerk karar alma ve dinamik adaptasyon kabiliyetine sahip olmalarıdır. CPS uygulamaları sayesinde, üretim hattındaki bir makinenin anlık performansı değerlendirilebilir, arıza riski tespit edilebilir ve sistem bu riski önlemek üzere otomatik aksiyon alabilir (Monostori, 2014: 624).

Örneğin, Bosch Rexroth firmasının geliştirdiği “ActiveCockpit” sistemi, üretim hattından alınan verileri gerçek zamanlı olarak dijital panellerde göstererek operatörlerin üretim sürecine daha etkin katılımını sağlar. Aynı zamanda, sistem üzerindeki yazılım, arıza veya sapma durumlarında otomatik kararlar alarak üretim hattında esnek müdahalelerde bulunur (Bosch Rexroth, 2019: 7).

Benzer şekilde GE (General Electric), Predix isimli endüstriyel internet platformuyla CPS mimarisini kullanarak jet motorlarından enerji santrallerine kadar çok geniş bir yelpazede fiziksel bileşenlerin dijital ikizlerini oluşturmakta ve bu sayede sistemlerin verimliliğini artırmaktadır (GE Digital, 2018: 13).

CPS uygulamaları yalnızca üretim süreçleriyle sınırlı değildir. Almanya'daki Fraunhofer Enstitüsü, akıllı binalar ve enerji sistemlerinde CPS çözümleri geliştirerek, enerji

tüketiminin optimize edilmesi ve sürdürülebilirlik hedeflerinin desteklenmesini sağlamaktadır (Fraunhofer IAO, 2020: 21).

Ancak CPS'in entegrasyon süreci bazı zorluklar da barındırmaktadır. Bunlar arasında güvenlik açıkları, uyumluluk sorunları ve yüksek yatırım maliyetleri yer almaktadır. Özellikle siber güvenlik alanında yaşanan tehditler, bu sistemlerin en zayıf noktası olarak değerlendirilmektedir (Rajkumar vd., 2010: 88). Bu nedenle CPS altyapısının kurulması ve sürdürülebilir hale getirilmesi için hem teknik hem de yönetsel düzeyde bütüncül yaklaşımlar gereklidir.

Sonuç olarak, CPS sistemleri Endüstri 4.0'ın bel kemiğini oluşturan, üretim ortamlarını daha akıllı, esnek ve verimli hale getiren teknolojilerdir. Önümüzdeki yıllarda CPS'in etkisinin yalnızca endüstride değil, sağlık, ulaşım ve enerji gibi kritik sektörlerde de artarak devam edeceği öngörülmektedir.

2.6. Yapay Zeka ve Makine Öğrenmesi İlişkisi

Yapay Zeka (YZ) ve Makine Öğrenmesi (MO), Endüstri 4.0'ın dijitalleşme vizyonunun temelini oluşturan iki kritik teknolojidir. Yapay zeka, insan benzeri karar verme süreçlerini taklit eden sistemleri ifade ederken, makine öğrenmesi bu sistemlerin verilerden öğrenmesini ve deneyim yoluyla kendini geliştirmesini sağlayan bir alt disiplindir (Russell ve Norvig, 2020: 743). Bu bağlamda MO, YZ'nin gelişimi ve uygulama alanlarının genişlemesi için vazgeçilmez bir bileşendir.

Makine öğrenmesi algoritmaları, büyük miktarda veriyi analiz ederek örüntüleri tanımlayabilir, sınıflandırmalar yapabilir ve gelecekteki olasılıkları tahmin edebilir. Bu yetenek, özellikle üretim ve otomasyon sistemlerinde karar alma süreçlerinin otonom hale gelmesini mümkün kılar (Mitchell, 1997: 2). Örneğin, Siemens, Almanya'daki Amberg Elektronik Fabrikası'nda yapay zeka ve MO algoritmaları sayesinde üretim hatlarında %99,998 oranında kalite kontrol doğruluğuna ulaşmıştır (Siemens AG, 2019: 12).

YZ ve MO ilişkisi en çok denetimli öğrenme (supervised learning), denetimsiz öğrenme (unsupervised learning) ve pekiştirmeli öğrenme (reinforcement learning) algoritmalarında kendini göstermektedir. Özellikle denetimli öğrenme yöntemleri, geçmiş verilerden öğrenerek gelecekteki üretim çıktılarının tahmininde etkin rol oynar. Buna örnek olarak, General Motors'un üretim tesislerinde MO algoritmalarının

kullanılmasıyla arıza tahmin sistemlerinin doğruluk oranı %85'in üzerine çıkmıştır (GM Insights Report, 2021: 9).

Makine öğrenmesi, aynı zamanda robotik sistemlerin gelişimini de desteklemektedir. Fanuc, Japonya'daki üretim merkezlerinde robotik kolların hareketlerini makine öğrenmesi yoluyla optimize ederek işleme süresini %15 oranında azaltmıştır (Fanuc Corporation, 2020: 18). Bu tür örnekler, MO'nun üretim hatlarındaki verimliliği ve öngörü kabiliyetini artırmadaki rolünü ortaya koymaktadır.

YZ ve MO aynı zamanda müşteri ilişkileri yönetimi, tedarik zinciri optimizasyonu ve bakım süreçlerinde de kullanılmaktadır. Amazon ve Alibaba gibi şirketler, MO destekli yapay zeka sistemlerini kullanarak milyonlarca ürün içerisinde kullanıcıya özgü önerilerde bulunmakta ve bu sayede müşteri memnuniyetini artırmaktadır (Chen vd., 2020: 210).

Özetle, makine öğrenmesi, yapay zekanın bilgi kazanımı ve karar üretme kapasitesini sürekli olarak geliştirmesine olanak tanıyan dinamik bir yapıdır. Bu iki teknolojinin birlikte kullanımı, Endüstri 4.0 vizyonunun hayata geçirilmesinde itici bir güç olarak değerlendirilmektedir. Gelecekte bu ilişki daha da derinleşecek ve üretim sistemleri, kendi kendini yöneten, öğrenen ve karar veren yapılar haline gelecektir.

2.7. Endüstri 4.0'ın Avantajları ve Dezavantajları

Endüstri 4.0, dijital teknolojilerin üretim sistemlerine entegre edilmesiyle ortaya çıkan yapısal bir dönüşüm sürecidir. Bu dönüşüm; üretim verimliliğinden kaynak yönetimine, müşteri etkileşiminden küresel rekabetçiliğe kadar pek çok alanda köklü değişiklikler yaratmaktadır. Bununla birlikte, her teknolojik sıçramada olduğu gibi, Endüstri 4.0'ın da hem güçlü yanları hem de çeşitli risk ve sınırlılıkları bulunmaktadır (Schwab, 2017: 19).

Avantajlar açısından bakıldığında, Endüstri 4.0 işletmelere büyük esneklik sağlamaktadır. Gerçek zamanlı veri analitiği, otomatik karar alma mekanizmaları ve yapay zeka destekli süreç iyileştirme uygulamaları, hem ürün kalitesinde hem de üretim süresinde anlamlı kazanımlar yaratmaktadır. Örneğin, Bosch, Almanya'daki fabrikalarında Endüstri 4.0 çözümleri uygulayarak üretim verimliliğinde %25'e kadar artış sağlamış ve bakım maliyetlerini %30 oranında düşürmüştür (Bosch, 2020: 10).

Ayrıca, müşteri ihtiyaçlarına göre özelleştirilebilen ürünlerin hızlı bir şekilde üretilmesi, rekabet avantajı yaratmaktadır.

Avantajlar	Dezavantajlar
Üretim sürecinde insana verilen değerin artması	Mavi yakalıların işten çıkarılma tehlikesi
İnsana olan ihtiyacın iş gücünden akıl gücüne dönüşmesi	İşten çıkarılanların yarattığı yasal süreçlerin şirketler için zorlayıcı olması
Piyasada nitelik uzman ihtiyacının artması	Teknolojik ayrımcılık ve dışlanma
Kaynak verimliliğinin artması	Robotlardan herhangi bir vergi alınmaması ile sosyal güvenlik kurumlarının zorlanması
Enerji tasarrufunun sağlanması	Toplum içerisinde gelir adaletsizliğinin daha uç boyutlara ulaşması
Minimum maliyet ve verimli üretimin sağlanması	İşsizliğin artmasıyla birlikte devletin sırtına ekstra yük binmesi
Modern teknolojilere uyum çerçevesinde şirketlerin teşvik edilmesi	Yeni teknolojilerin küçük ve orta ölçekli işletmeler tarafından satın alınabilmesi için yeterli finansmanın olmaması
Üretim aşamasının gerçek zamanlı olması	Tekelleşmenin çok daha fazla ortaya çıkması
Yenilikçi pazarlama tekniklerinin dijital ortamda sağlanması	Kalifiye eleman bulmakta zorluklar yaşanması
İş organizasyonunda sistematik değişikliklerin yaşanması	Bireyselleşmenin daha fazla önem kazanması
Kişilerin kendi iş yerlerini kurma eğilimlerinin artması	Sendikalaşma oranının azalması

Şekil 4. Endüstri 4.0 Avantajları ve Dezavantajları

Kaynak: Bilgisayar Bilimleri ve Teknolojileri Dergisi– 2021; 2(1); 7-15

Bununla birlikte, bu teknolojik dönüşüm önemli bazı dezavantajları da beraberinde getirmektedir. Öncelikle, dijital sistemlere geçiş yüksek yatırım maliyetleri gerektirir; özellikle küçük ve orta ölçekli işletmeler için bu durum ciddi bir bariyer teşkil etmektedir (Kiel vd., 2017: 385). Ayrıca, iş gücü dönüşümü nedeniyle bazı mesleklerin ortadan kalkması ve nitelikli personel ihtiyacının artması, istihdam piyasasında dengesizlik yaratabilmektedir (Brynjolfsson ve McAfee, 2014: 98). Bu durum, iş gücü içinde dijital okuryazarlığı düşük bireylerin dışlanmasına yol açma riski taşır.

Endüstri 4.0'ın bir diğer dezavantajı ise veri güvenliği ve gizliliği konularında ortaya çıkmaktadır. Nesnelerin İnterneti (IoT) ve bulut bilişim sistemlerinin yaygınlaşması, siber

saldırıların hedefi olabilecek yüzey alanını genişletmektedir. Örneğin, 2017 yılında gerçekleşen WannaCry saldırısı, üretim tesislerini hedef alarak büyük mali kayıplara neden olmuştur (Symantec, 2018: 23).

Sonuç olarak, Endüstri 4.0 sunduğu yenilikçi avantajlarla üretim ve hizmet sektörlerinde devrim niteliğinde bir dönüşüm yaratırken, bu dönüşüm sürecinin etkin yönetimi için maliyet, güvenlik ve toplumsal adaptasyon konularında stratejik planlama yapılması gerekmektedir.

2.8. Verimlilik Artışı ve Maliyet Düşürme

Endüstri 4.0, üretim süreçlerinde önemli verimlilik artışları ve maliyet düşüşleri sağlamaktadır. Bu dönüşüm, yalnızca üretim hattı verimliliğini değil, aynı zamanda organizasyonel süreçleri ve tedarik zincirlerini de optimize etmektedir. Temelinde, nesnelerin interneti (IoT), yapay zeka (YZ), makine öğrenmesi (MO), büyük veri analitiği ve bulut bilişim gibi teknolojiler yer almaktadır. Bu teknolojiler sayesinde işletmeler, daha hızlı ve daha esnek bir üretim yapısına kavuşmakta, işletme maliyetlerini düşürerek rekabet avantajı elde etmektedirler (Lasi vd., 2014: 104).

Verimlilik artışlarının başlıca kaynağı, üretim süreçlerinin dijitalleştirilmesidir. Endüstri 4.0, üretim tesislerinde daha hızlı, hatasız ve özelleştirilmiş üretim yapılmasına olanak tanır. Örneğin, General Electric (GE), dijital ikiz teknolojisini kullanarak üretim süreçlerini optimize etmekte ve bu sayede ürün tasarımından üretime kadar her aşamada verimliliği artırmaktadır. GE'nin bir fabrikasında yapılan optimizasyonlar, üretim hızını %20 oranında artırmış ve tesisin genel verimliliğini ciddi oranda yükseltmiştir (GE, 2018: 12).

Ayrıca, yapay zeka ve makine öğrenmesi kullanılarak yapılan veri analizi, işletmelerin operasyonel süreçleri izlemelerine ve optimize etmelerine yardımcı olmaktadır. Makine öğrenmesi algoritmaları, üretim hatlarında gerçekleşen aksaklıkları tahmin edebilir ve buna göre müdahale stratejileri oluşturabilir. Siemens, Endüstri 4.0 uygulamaları ile verimliliği artıran bir diğer örnek teşkil etmektedir. Şirket, üretim hatlarındaki verileri gerçek zamanlı olarak izleyip analiz ederek makinelerin bakımını önceden tahmin etmekte ve böylece kesinti sürelerini %30 oranında azaltmaktadır (Siemens, 2020: 17).

Endüstri 4.0'ın sağladığı verimlilik artışları, aynı zamanda maliyetlerin düşürülmesinde de etkili olmaktadır. Üretim maliyetlerinin düşürülmesi, daha düşük enerji tüketimi, daha az hammadde israfı ve daha kısa üretim süreleri ile mümkündür. Örneğin, Bosch, dijitalleşme süreci kapsamında enerji yönetimini optimize ederek fabrikalarındaki enerji tüketimini %15 oranında azaltmıştır (Bosch, 2019: 5). Bunun yanında, otomatikleştirilmiş üretim hatları, iş gücü maliyetlerini düşürerek insan hatasını en aza indirger ve üretim süreçlerinin daha hızlı tamamlanmasını sağlar.

Bir diğer maliyet düşürme aracı ise bulut bilişimdir. Bulut tabanlı çözümler, işletmelere altyapı maliyetlerinde tasarruf sağlamak ve ölçeklenebilirlik imkanı sunmaktadır. Bu sayede firmalar, yalnızca ihtiyaç duydukları kadar bilişim kaynağı kullanabilir ve fiziksel sunuculara duydukları bağımlılığı ortadan kaldırarak maliyetleri minimize edebilirler. Microsoft, Azure platformu ile işletmelere bulut tabanlı hizmetler sunarak yüksek maliyetli donanım yatırımlarının önüne geçmekte ve küçük-orta ölçekli işletmelerin dijital dönüşümüne katkı sağlamaktadır (Microsoft, 2020: 8).

Verimlilik ve maliyet düşürme konusunda önemli bir diğer faktör ise siber-fiziksel sistemler (CPS)'dir. CPS'ler, fiziksel ve dijital dünyayı birbirine bağlayan akıllı üretim sistemleridir. Bu sistemler, makinaların birbirleriyle iletişim kurarak üretim hatlarında esneklik sağlanmasına olanak tanır. Volkswagen gibi büyük üreticiler, CPS teknolojileriyle fabrika otomasyonlarını geliştirmiş ve böylece üretim hızını artırmış, maliyetleri ise düşürmeyi başarmıştır (Volkswagen, 2019: 20).

Sonuç olarak, Endüstri 4.0 uygulamaları, verimlilik artışı ve maliyet düşürme açısından işletmelere büyük faydalar sağlamaktadır. Bu dönüşüm, yalnızca üretim süreçlerini değil, aynı zamanda iş gücü verimliliğini, tedarik zinciri yönetimini ve enerji tüketimini de optimize etmektedir. İleriye dönük olarak, Endüstri 4.0'ın sunduğu bu avantajlar, işletmelere rekabet üstünlüğü kazandıracak ve sürdürülebilir büyümeyi destekleyecektir.

2.9. İş Gücü Dönüşümü ve Beceri Gereksinimleri

Endüstri 4.0, yalnızca üretim süreçlerini değil, aynı zamanda iş gücü yapısını ve beceri gereksinimlerini de dönüştürmektedir. Dijitalleşme, otomasyon ve yapay zeka (YZ) gibi gelişen teknolojiler, iş gücünün beceri setlerinde ciddi değişikliklere yol açmakta ve bu dönüşüm, hem iş gücü piyasasında hem de eğitim sistemlerinde yeniden yapılandırma

gereksinimi doğurmaktadır. Endüstri 4.0'ın etkisiyle artan dijitalleşme, daha karmaşık ve teknoloji odaklı iş gücü gereksinimleri doğurmakta ve mevcut iş gücünün yeni beceriler edinmesini zorunlu kılmaktadır (Brynjolfsson ve McAfee, 2014: 78).

2.9.1. İş Gücü Yapısındaki Değişim

Endüstri 4.0, üretimden hizmet sektörüne kadar birçok alanda otomasyonu artırarak, insan iş gücüne olan bağımlılığı azaltmaktadır. Geleneksel üretim süreçlerinde, makineler ve üretim hatları genellikle sabit, manuel iş gücü tarafından yönetilmekteydi. Ancak, Endüstri 4.0 ile birlikte, bu makineler dijitalleşmiş, bağlanabilirlik ve otomasyon sağlanarak daha esnek ve verimli hale gelmiştir. Örneğin, Volkswagen, üretim hattındaki robotları ve dijital ikiz teknolojisini kullanarak, daha az insan gücüyle daha yüksek verimlilik elde etmeyi başarmıştır. Bu, çalışanların daha az tekrarlayan ve fiziksel iş yapmalarını sağlarken, daha fazla zihinsel beceri ve dijital bilgi gerektiren işlere yönelmelerini sağlamaktadır (Volkswagen, 2020: 15).

Endüstri 4.0 ile birlikte, iş gücü yapısında büyük bir dönüşüm yaşanmakta; manuel işlerin yerini daha teknik ve dijital beceri gerektiren roller almaktadır. Deloitte (2018) tarafından yapılan bir araştırmaya göre, otomasyon ve yapay zeka, birçok işin mevcut formatında var olmaya devam etmesini sağlayacak, ancak bazı iş türleri tamamen ortadan kalkacak, yerini yeni dijital iş gücü gereksinimlerine sahip pozisyonlar alacaktır (Deloitte, 2018: 25). Bu, iş gücünün yeniden eğitim ve beceri kazanma süreçlerini zorunlu kılmaktadır.

2.9.2. Beceri Gereksinimleri ve Eğitim

Endüstri 4.0 ile birlikte ortaya çıkan iş gücü dönüşümünün en önemli unsurlarından biri, çalışanların sahip olması gereken yeni becerilerdir. İş gücü, yalnızca teknolojik bilgiyle değil, aynı zamanda bu teknolojiyi kullanabilme becerisiyle de donatılmalıdır. Bu bağlamda, dijital okuryazarlık, veri analitiği, yapay zeka uygulamaları ve robotik sistemler gibi alanlarda bilgi sahibi olmak kritik hale gelmektedir (Arntz, Gregory, ve Zierahn, 2016: 17).

Siemens, çalışanlarının Endüstri 4.0 gereksinimlerine uygun eğitim almasını sağlamak amacıyla dijital beceri geliştirme programları başlatmıştır. Şirket, çalışanlarını robotik, veri analitiği ve IoT teknolojileri üzerine eğiterek, iş gücünün bu yeni teknolojilere adapte

olmasını kolaylaştırmaktadır. Bu tür eğitim programları, iş gücünün dijital dönüşüm sürecinde yer alabilmesi için büyük bir önem taşımaktadır (Siemens, 2019: 22).

Ayrıca, iş gücünün dönüşümüne paralel olarak, geleneksel iş gücü eğitim sistemlerinin de güncellenmesi gerekmektedir. Harvard Business Review (2019) tarafından yapılan bir çalışmaya göre, geleneksel eğitim programlarının çoğu, Endüstri 4.0'ın hızla gelişen gereksinimlerini karşılamaktan uzak kalmaktadır. Bu nedenle, şirketler ve devletler, eğitim sistemlerinin Endüstri 4.0'a uygun hale getirilmesi için büyük yatırımlar yapmaktadır. Bu yatırımlar, çalışanların daha verimli bir şekilde dijital beceriler kazanmalarını sağlamak ve iş gücünün bu yeni teknolojik dönüşüme ayak uydurabilmesini mümkün kılmaktadır (Harvard Business Review, 2019: 48).

2.9.3. Yeni İş Türleri ve Dijital Liderlik

Endüstri 4.0'ın iş gücü yapısına etkisi, yalnızca mevcut işlerin dönüşümü ile sınırlı kalmamaktadır. Bu teknolojilerin etkisiyle birlikte, tamamen yeni iş türleri de ortaya çıkmaktadır. Örneğin, veri bilimcisi, robotik mühendisleri ve yapay zeka uzmanları gibi yeni meslekler, Endüstri 4.0 ile birlikte yüksek talep gören pozisyonlar arasında yer almaktadır (Brynjolfsson ve McAfee, 2014: 82). Bu yeni iş türlerinin, özellikle dijital liderlik ve stratejik planlama konularında derin bilgiye sahip profesyonellere ihtiyaç duyduğu görülmektedir.

Yeni iş gücü türlerinin oluşturulması, organizasyonel yapıyı da dönüştürmekte, liderlik anlayışını değiştirmektedir. Dijital dönüşümün başarılı bir şekilde yönetilmesi için şirketler, dijital liderlik yeteneklerine sahip yöneticiler yetiştirmelidir. IBM, dijital liderlik gelişimini hızlandırmak amacıyla kurduğu dijital beceri geliştirme platformlarıyla, çalışanlarının Endüstri 4.0'ın gereksinimlerine uygun liderlik becerileri kazanmalarını sağlamaktadır (IBM, 2020: 10).

Endüstri 4.0, iş gücü yapısında önemli dönüşümlere yol açmakta ve bu dönüşümün başarılı olabilmesi için yeni beceri setlerinin geliştirilmesi gerekmektedir. Dijitalleşme ve otomasyon, iş gücünü daha teknik ve yüksek beceri gerektiren alanlara yönlendirmekte ve bu süreç, yalnızca şirketlerin değil, aynı zamanda eğitim sistemlerinin de adapte olmasını zorunlu kılmaktadır. Bu dönüşümde başarılı olmak için iş gücünün dijital

becerilere sahip olması ve dijital liderlik yetkinliklerine sahip yöneticilerin yetiştirilmesi büyük önem taşımaktadır.

2.9.4. Güvenlik ve Veri Gizliliği Sorunları

Endüstri 4.0, iş gücünü ve üretim süreçlerini dönüştüren teknolojik gelişmelerin yanı sıra, önemli güvenlik ve veri gizliliği sorunlarını da beraberinde getirmektedir. Bu dönüşüm, verinin dijital ortamda toplanması, işlenmesi ve paylaşılması sürecinde daha büyük tehditler ve zorluklar ortaya çıkarmaktadır. Özellikle Nesnelerin İnterneti (IoT), Bulut Bilişim, Edge Computing ve Yapay Zeka gibi teknolojilerin yaygınlaşması, şirketler ve kullanıcılar için güvenlik açıklarını arttırmakta ve kişisel verilerin gizliliğini ihlal etme riski taşımaktadır (Zhao vd., 2019: 30).

2.9.5. Veri Güvenliği ve Endüstriyel Tehditler

Endüstri 4.0 ile birlikte, üretim süreçlerinin dijitalleşmesi ve makinelerin birbirleriyle iletişim kurarak otonom çalışabilmesi, siber saldırılara karşı daha savunmasız hale gelmelerine yol açmaktadır. Bu, siber güvenlik tehditlerinin arttığı ve potansiyel zararların büyüdüğü bir ortam yaratmaktadır. Özellikle IoT cihazlarının birbirine bağlı olduğu akıllı fabrikalar ve otomasyon sistemleri, güvenlik açıklarının artmasına neden olmaktadır. GE (General Electric) gibi büyük üreticiler, akıllı fabrikalarda çalışan IoT cihazlarının güvenliğini sağlamak için güçlü şifreleme teknikleri ve güvenlik duvarları kullanmakta, ancak bu önlemler her zaman yeterli olmayabilmektedir (General Electric, 2020: 42).

Endüstri 4.0'ın getirdiği tehditlerin başında, siber saldırganların üretim sistemlerine veya kritik altyapılara yönelik saldırıları yer almaktadır. Bir siber saldırı, bir üretim hattının tamamen durmasına, veri kaybına ve hatta fiziksel zararların oluşmasına yol açabilir. Bu gibi durumlar, hem finansal kayıplara neden olmakta hem de işletmelerin güvenilirliğini zedelemektedir. Örneğin, NotPetya adlı siber saldırı, 2017 yılında büyük bir dijital felakete yol açmış, birçok üretim şirketini hedef almış ve ciddi finansal zararlar yaratmıştır (Kaspersky, 2017: 10).

2.9.6. Veri Gizliliği ve Kişisel Verilerin Korunması

Endüstri 4.0’da kullanılan teknolojiler, büyük veri toplamayı ve bu verileri analiz etmeyi mümkün kılmaktadır. Ancak, bu veri toplama süreçleri, kişisel bilgilerin gizliliği konusunda ciddi sorunlara yol açmaktadır. Verilerin dijital ortamda saklanması ve paylaşılması, kişisel bilgilerin kötüye kullanılma riskini artırmaktadır. Amazon Web Services (AWS) ve Microsoft Azure gibi bulut platformları, kullanıcı verilerini saklayan önemli servis sağlayıcılarıdır. Ancak bu tür platformlar da veri ihlali ve gizlilik sorunları yaşamaktadır. Örneğin, 2017 yılında Amazon Web Services (AWS) kullanıcıları, veri güvenliği açıkları nedeniyle kişisel verilerin kötüye kullanılması riskiyle karşılaşmıştır (AWS, 2017: 19).

Birçok ülke, kişisel verilerin korunmasına yönelik yasal düzenlemeler getirmiştir. Avrupa Birliği'nin Genel Veri Koruma Yönetmeliği (GDPR), Endüstri 4.0'ın veri güvenliği ve gizliliği ile ilgili önemli yasal bir çerçeve oluşturmuştur. GDPR, bireylerin kişisel verilerinin toplanması, işlenmesi ve saklanmasına ilişkin net kurallar belirlemiş ve veri işleme süreçlerinde şeffaflık sağlamayı amaçlamaktadır (European Commission, 2018: 12). Bu tür düzenlemeler, veri güvenliği sağlayan şirketlerin güven oluşturmalarına yardımcı olmakta, ancak veri gizliliği konusunda karşılaşılan sorunlar hala ciddi bir tehdit oluşturmaktadır.

2.9.7. Güvenlik Protokollerinin ve Teknolojilerin Rolü

Endüstri 4.0’ın güvenlik sorunları, yalnızca mevcut güvenlik teknolojileriyle çözülememektedir. Bu nedenle, daha gelişmiş güvenlik protokollerinin ve teknolojilerinin kullanılması gerekmektedir. Blockchain teknolojisi, özellikle veri güvenliği ve gizliliği konusunda büyük bir potansiyele sahiptir. IBM ve Walmart gibi şirketler, blockchain teknolojisini kullanarak tedarik zinciri süreçlerinde veri güvenliğini sağlamayı hedeflemektedir (IBM, 2020: 23). Blockchain, verilerin değiştirilmesi ve silinmesini zorlaştırarak, güvenlik ihlallerini en aza indirmeyi amaçlamaktadır. Bu tür yeni teknolojiler, Endüstri 4.0’ın güvenlik tehditlerini minimize etmek adına önemli bir rol oynamaktadır.

Diğer bir çözüm önerisi ise siber güvenlik alanında yapay zeka (YZ) ve makine öğrenmesi (MO) tekniklerinin kullanılmasıdır. Yapay zeka, anormal ağ trafiğini algılayabilir, siber

saldırıları tahmin edebilir ve güvenlik önlemlerini otomatik olarak uygulayabilir. Darktrace, YZ tabanlı bir güvenlik platformu, Endüstri 4.0 uygulamalarında özellikle etkin bir şekilde kullanılmaktadır. Bu platform, makinelerin, cihazların ve ağların sürekli olarak izlenmesini sağlar, potansiyel tehditleri analiz eder ve gerçek zamanlı güvenlik yanıtları sağlar (Darktrace, 2020: 10).

Endüstri 4.0'ın getirdiği güvenlik ve veri gizliliği sorunları, hem büyük şirketler hem de küçük işletmeler için büyük bir zorluk teşkil etmektedir. Artan dijitalleşme ve veri paylaşımı, siber güvenlik tehditlerini ve kişisel veri ihlallerini gündeme getirmekte, bu da güvenlik önlemlerinin sürekli olarak güncellenmesini ve iyileştirilmesini zorunlu kılmaktadır. Yeni güvenlik teknolojileri ve protokollerinin entegrasyonu, bu tehditleri azaltmak için kritik öneme sahiptir. Endüstri 4.0'a başarılı bir şekilde geçiş yapılabilmesi için güvenlik ve veri gizliliği sorunlarının etkili bir şekilde yönetilmesi gerekmektedir.

2.10. Endüstri 4.0'ın Küresel Etkileri

Endüstri 4.0, yalnızca üretim alanını değil, aynı zamanda küresel ekonomiyi, toplumu ve çevreyi de dönüştüren devrimsel bir süreçtir. Bu yeni sanayi devrimi, dijitalleşmenin, otomasyonun ve verinin ön plana çıkmasıyla şekillenmekte ve dünya genelinde birçok sektörde büyük değişimlere yol açmaktadır. Endüstri 4.0'ın küresel etkileri, ekonomik büyümeden toplumsal yapılar ve çevresel sürdürülebilirlik gibi daha geniş kapsamlı alanlara kadar uzanır.

Bu dönüşüm, öncelikle sanayi sektörlerinde üretim süreçlerini daha hızlı, daha verimli ve daha esnek hale getirmiştir. Ancak Endüstri 4.0'ın küresel etkileri sadece üretimle sınırlı değildir; aynı zamanda şehirlerin yapısal gelişimini, iş gücü dönüşümünü, eğitim sistemlerini ve hatta çevresel yönetim uygulamalarını etkilemektedir. Bu bağlamda, Endüstri 4.0'ın küresel düzeyde yaratacağı sosyal, ekonomik ve çevresel değişiklikler, insanlık için önemli fırsatlar ve zorluklar içermektedir.

2.10.1. Ekonomik Etkiler

Endüstri 4.0'ın küresel ekonomiye etkileri oldukça derindir. Özellikle gelişmiş ekonomilerde, üretim süreçlerinin dijitalleşmesi, daha verimli ve hızlı üretim imkanları sunarak maliyetleri düşürmekte ve ürün kalitesini artırmaktadır. Bu dönüşüm, aynı

zamanda düşük maliyetli iş gücüne dayalı üretim biçimlerinin azalmasına, yüksek beceri gerektiren işlerin artmasına neden olmaktadır (Brynjolfsson ve McAfee, 2014: 87). Örneğin, Almanya, Endüstri 4.0 vizyonunu benimsedikçe, üretim süreçlerinde verimlilik artışı ve inovasyonun güçlenmesi ile ulusal ekonomisinde önemli bir büyüme gözlemiştir (Kagermann, Wahlster ve Helbig, 2013: 72).

Endüstri 4.0, sadece gelişmiş ülkelerde değil, aynı zamanda gelişmekte olan ülkelerde de ekonomik büyümeyi teşvik etmektedir. Çin, dijitalleşme ve Endüstri 4.0 stratejileri sayesinde, sanayisini daha rekabetçi ve inovatif hale getirerek küresel ticaretteki rolünü güçlendirmiştir. Ancak bu süreç, bazı gelişmekte olan ülkelerde iş gücü kaybına ve ekonomik eşitsizliklere de yol açabilmektedir. İş gücünün dijitalleşmeye adapte olamayan kesimleri, bu dönüşümden olumsuz etkilenebilir (Susskind ve Susskind, 2015: 56).

2.10.2. Sosyal Etkiler

Endüstri 4.0'ın sosyal etkileri de oldukça geniştir. Dijitalleşme, iş gücü yapısını değiştirmiş ve bazı sektörlerde işler otomatikleşmiştir. Bu durum, geleneksel iş gücünün beceri setlerinin yetersiz kalmasına neden olabilir ve işsizlik oranlarını artırabilir. Ancak, aynı zamanda yeni iş alanlarının doğmasına da olanak tanımaktadır. McKinsey ve Company tarafından yapılan bir araştırma, Endüstri 4.0 ile birlikte 2030 yılına kadar 375 milyon işin kaybedileceğini, ancak aynı dönemde 500 milyon yeni iş fırsatının yaratılacağını öngörmüştür (McKinsey, 2019: 29). Bu iş fırsatları, özellikle teknoloji, mühendislik, veri analitiği ve yapay zeka gibi alanlarda yoğunlaşacaktır.

Dijitalleşme ayrıca eğitim sistemini de dönüştürmektedir. Endüstri 4.0 ile birlikte, eğitim kurumları daha fazla dijital içerik ve online eğitim platformları sunmaya başlamaktadır. Bu, daha geniş kitlelere ulaşmak ve iş gücünü yeni becerilerle donatmak için önemli bir fırsat yaratmaktadır. Dünyanın dört bir yanındaki üniversiteler, Endüstri 4.0'ın gereksinimlerini karşılamak üzere müfredatlarını dijitalleşme, yapay zeka ve robotik alanlarında yenilemektedir (Deloitte, 2018: 22).

2.10.3. Çevresel Etkiler

Endüstri 4.0'ın çevresel etkileri de göz ardı edilemez. Dijital teknolojiler ve otomasyon, enerji verimliliğini artırmakta ve kaynak kullanımını optimize etmektedir. Örneğin,

Siemens, akıllı fabrika çözümleri ile enerji tüketimini azaltarak, üretim süreçlerini daha çevre dostu hale getirmektedir (Siemens, 2019: 41). Ayrıca, dijitalleşme, atıkların yönetilmesinde de önemli bir rol oynamaktadır. IoT cihazları ve veri analitiği sayesinde, atıkların daha etkin bir şekilde takip edilmesi ve geri dönüşüm oranlarının artırılması mümkündür.

Endüstri 4.0'ın çevresel etkileri, aynı zamanda daha sürdürülebilir üretim süreçlerinin geliştirilmesine olanak tanımaktadır. Akıllı fabrikalar, yalnızca verimliliği artırmakla kalmaz, aynı zamanda doğal kaynakların korunmasına da yardımcı olabilir. Tesla, üretim süreçlerinde sürdürülebilirlik ilkelerini benimseyerek, yenilenebilir enerji kullanımı ve sıfır emisyon hedeflerine ulaşmayı amaçlamaktadır (Tesla, 2020: 19). Bu tür girişimler, Endüstri 4.0'ın çevre dostu uygulamalarının yayılmasına katkı sağlamaktadır.

Endüstri 4.0, küresel etkileriyle hem fırsatlar hem de zorluklar sunmaktadır. Ekonomik büyüme, sosyal dönüşüm ve çevresel sürdürülebilirlik gibi alanlarda büyük değişikliklere yol açan bu devrim, dünya çapında toplumları ve iş gücünü yeniden şekillendirmektedir. Teknolojik gelişmelerin yanı sıra, Endüstri 4.0'ın küresel etkileri, eğitimden çevreye kadar birçok sektörde köklü değişiklikleri beraberinde getirmektedir. Bu dönüşüm, daha verimli, sürdürülebilir ve dijital bir geleceği şekillendirmeye olanak tanımaktadır.

2.11. Akıllı Şehirler ve Dijital Ekosistem

Endüstri 4.0, sadece üretim süreçlerini değil, şehirlerin yapılarını ve yaşam biçimlerini de dönüştürmektedir. Bu dönüşümün merkezinde "Akıllı Şehirler" kavramı yer alır. Akıllı şehirler, dijital teknolojiler, Nesnelerin İnterneti (IoT), büyük veri, yapay zeka (YZ) ve otomasyon gibi Endüstri 4.0 bileşenlerini kullanarak şehir yönetimini daha verimli, sürdürülebilir ve vatandaş dostu hale getirmeyi hedefler. Bu şehirler, altyapılarını, ulaşım sistemlerini, enerji yönetimlerini, sağlık hizmetlerini ve güvenliğini daha akıllı hale getirmek için dijital teknolojilerden faydalanır (Nam ve Pardo, 2011: 3).

Akıllı şehirler, fiziksel altyapı ve dijital altyapının entegrasyonu ile şehirlerin daha verimli, sürdürülebilir ve yaşanabilir olmasını sağlar. Bu şehirlerdeki sistemler, sürekli veri toplama ve analiz yaparak, vatandaşların ihtiyaçlarına daha hızlı yanıt verebilir ve kaynakları daha etkin bir şekilde kullanabilir. Örneğin, akıllı aydınlatma sistemleri, trafik yönetimi, su ve atık yönetimi gibi alanlarda teknolojinin kullanılması, şehirlerin daha az

enerji tüketmesine, daha düşük maliyetlerle hizmet sunmasına ve daha temiz bir çevreye sahip olmasına olanak tanır (Zanella vd., 2014: 11).

2.12. Akıllı Şehirler ve Endüstri 4.0

Akıllı şehirler, Endüstri 4.0'ın sunduğu dijital teknolojilerle şekillenmektedir. Nesnelerin İnterneti (IoT) ve büyük veri analitiği gibi teknolojiler, akıllı şehirlerin yapı taşlarıdır. IoT cihazları, şehir altyapısındaki çeşitli unsurların birbirleriyle iletişim kurmasını sağlar. Örneğin, akıllı trafik lambaları, trafik yoğunluğunu algılayarak ışıkları otomatik olarak ayarlayabilir. Bu, trafik sıkışıklığını azaltarak ulaşımı hızlandırır ve enerji tasarrufu sağlar (Krogh ve Olsen, 2017: 45).

Büyük veri analitiği, şehirlerdeki verilerin toplanarak anlamlı bilgilere dönüştürülmesini sağlar. Akıllı şehirler, şehir genelinde toplanan verileri analiz ederek, vatandaşların ihtiyaçlarını daha doğru bir şekilde tahmin edebilir ve kaynakları daha verimli bir şekilde dağıtabilir. Örneğin, enerji tüketimi hakkında toplanan veriler, şehirlerin enerji kaynaklarını daha verimli kullanmalarına yardımcı olabilir ve aynı zamanda çevresel etkileri azaltabilir (Batty vd., 2012: 16).

2.13. Dijital Ekosistem ve Küresel Bağlantılar

Akıllı şehirlerin işleyişi, dijital ekosistemlerin bir parçası olarak düşünülmelidir. Dijital ekosistem, farklı teknoloji sağlayıcıları, veri analiz şirketleri, kamu hizmetleri ve vatandaşlar arasında veri ve bilgi paylaşımını kolaylaştıran bir yapıdır. Bu ekosistem, bir şehirdeki tüm bileşenlerin verimli bir şekilde çalışmasını sağlar. Akıllı şehirlerin yönetimi ve geliştirilmesi, çok sayıda paydaşın iş birliğine dayalıdır ve dijital ekosistem sayesinde daha hızlı kararlar alınabilir (Giffinger vd., 2007: 6).

Ayrıca, dijital ekosistemlerin küresel bağlantıları, şehirlerin birbirleriyle daha entegre olmasını sağlar. Endüstri 4.0 ile birlikte, farklı şehirler arasındaki veri alışverişi, küresel anlamda daha etkili iş birliği ve bilgi paylaşımı sağlar. Örneğin, Avrupa Birliği'nin “Akıllı Şehirler ve Topluluklar” girişimi, Avrupa genelindeki şehirlerin dijitalleşmesini teşvik etmeyi ve dijital altyapıların uyumlu hale getirilmesini hedeflemektedir. Bu tür küresel bağlantılar, şehirler arasındaki iş birliğini güçlendirir ve dünya çapında sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ulaşılmasına yardımcı olur (European Commission, 2013: 12).

2.14. Akıllı Şehirlerin Sürdürülebilirliği

Akıllı şehirler, sadece teknoloji odaklı bir dönüşüm süreci değil, aynı zamanda çevresel ve sosyal sürdürülebilirlik hedeflerini de gözetmektedir. Endüstri 4.0'ın sunduğu dijital teknolojiler, şehirlerin daha sürdürülebilir hale gelmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Örneğin, yenilenebilir enerji kaynakları, akıllı enerji şebekeleri aracılığıyla şehir genelinde dağıtılabilir ve enerji verimliliği artırılabilir. Aynı zamanda, atık yönetimi ve su kaynakları yönetimi gibi alanlarda da dijitalleşme sayesinde kaynakların daha verimli kullanılması mümkündür (Harrison vd., 2010: 6).

Bu sürdürülebilirlik hedefleri, akıllı şehirlerin hem çevre dostu olmasını hem de toplumun ihtiyaçlarına daha hızlı yanıt verebilmesini sağlar. Bu dönüşüm, şehirlere daha yüksek yaşam kalitesi sunarken, aynı zamanda çevresel etkilerin azaltılmasına da yardımcı olur.

Akıllı şehirler, Endüstri 4.0'ın bir parçası olarak dijital teknolojilerin şehir yönetimiyle entegrasyonunu temsil etmektedir. Bu şehirler, veri ve teknoloji sayesinde daha verimli, sürdürülebilir ve yaşanabilir hale gelmektedir. Akıllı şehirlerin dijital ekosistemleri, küresel bağlantılar ve sürdürülebilirlik hedefleri ile şehirlerin geleceğini şekillendirmektedir. Bu dönüşüm, şehirlerin işleyişinde köklü değişikliklere yol açarken, toplumların daha verimli bir şekilde yönetilmesine ve daha iyi yaşam standartlarına ulaşılmasına olanak tanımaktadır.

2.15. Dördüncü Sanayi Devrimi'nin Sosyal Yansımaları

Dördüncü Sanayi Devrimi, Endüstri 4.0'ın kapsamındaki dijitalleşme ve otomasyon süreçlerinin toplumsal yapılar üzerindeki etkilerini kapsamaktadır. Bu devrim, teknolojinin hızla gelişmesi ve dijitalleşmenin yaşamın her alanına nüfuz etmesi ile birlikte toplumları köklü bir şekilde değiştirmektedir. Çalışma hayatından eğitime, sosyal ilişkilerden bireysel yaşama kadar pek çok alanda büyük dönüşümler yaşanmaktadır. Bu dönüşümlerin, insan hayatına nasıl etki ettiğini, hangi fırsatları sunduğunu ve ne tür zorluklarla karşılaşıldığını incelemek, sosyal yapının gelecekteki şekli için önemli bir bakış açısı sunmaktadır.

Dördüncü Sanayi Devrimi'nin sosyal etkileri, genellikle olumlu ve olumsuz yönler olarak iki ana başlık altında incelenebilir. Teknolojik gelişmelerin iş gücü piyasası üzerindeki etkileri, sosyal eşitsizliklerin artışı, bireysel mahremiyetin kaybı ve dijital çağda

toplumsal kimlikler gibi konular, bu devrimin sosyal yansımalarını şekillendiren ana unsurlar arasında yer alır.

Endüstri 4.0, iş gücü piyasasında önemli bir dönüşüme neden olmaktadır. Otomasyon, robotik sistemler ve yapay zeka (YZ) gibi teknolojiler, geleneksel iş gücü yapılarını değiştirmekte ve insan iş gücüne olan ihtiyacı yeniden şekillendirmektedir. Özellikle otomasyon ve robot teknolojileri, düşük nitelikli iş gücüne olan talebi azaltırken, yüksek nitelikli iş gücüne olan talep artmaktadır. Bu durum, yeni iş alanları yaratırken, aynı zamanda belirli mesleklerin ortadan kalkmasına ya da önemli ölçüde dönüşmesine neden olmuştur (Brynjolfsson ve McAfee, 2014: 12).

Ancak, bu dönüşüm, iş gücü piyasasında eşitsizlikleri de beraberinde getirebilir. Yüksek nitelikli iş gücünün talebinin artması, düşük nitelikli çalışanların işlerini kaybetmelerine neden olabilir. Bu da sosyal eşitsizliği daha da derinleştirebilir. Örneğin, üretim sektöründe yer alan çalışanlar, otomasyon sistemleri nedeniyle işlerini kaybedebilir ve yeni beceriler kazanma gerekliliği doğar (Frey ve Osborne, 2017: 26). Bu durum, iş gücü piyasasında ciddi bir beceri uyumsuzluğu ve toplumsal sınıf farklılıkları yaratabilir.

Dördüncü Sanayi Devrimi'nin etkisiyle, dijital teknolojilere erişim ve bu teknolojileri kullanma becerisi, toplumsal eşitsizlikleri daha da derinleştirebilir. Dijital uçurum, gelişmiş ülkeler ile gelişmekte olan ülkeler arasındaki ekonomik ve teknolojik farkları daha belirgin hale getirebilir. Gelişmiş ülkelerde, dijital dönüşümü benimseyen bireyler ve kurumlar daha hızlı bir şekilde gelişebilirken, gelişmekte olan ülkeler teknolojik altyapı eksiklikleri nedeniyle geride kalabilir (OECD, 2016: 8).

Bu dijital eşitsizlik, sadece uluslararası değil, aynı zamanda ulusal düzeyde de farklılaşabilir. Şehir merkezlerinde yaşayan bireyler, kırsal alanlarda yaşayanlara göre daha iyi dijital hizmetlere erişim sağlayabilir. Ayrıca, yaşlı nüfus ve düşük gelirli gruplar, dijital becerileri geliştirmek için yeterli kaynağa ve fırsata sahip olamayabilir. Bu da dijital teknolojilerin sadece belirli kesimler tarafından kullanıldığı, diğerlerinin ise dışlandığı bir toplumsal yapıyı doğurabilir.

Dördüncü Sanayi Devrimi'nin bir diğer sosyal etkisi, bireysel mahremiyetin tehlikeye girmesi ve dijital kimliklerin ortaya çıkmasıdır. Dijitalleşme, kişisel verilerin toplanmasını ve işlenmesini kolaylaştırmış olup, bu da mahremiyetin kaybolmasına yol açabilmektedir. Teknolojik cihazlar, kişisel verilerin her an toplanmasına ve analiz

edilmesine olanak tanır. Bu veriler, bir kişinin alışkanlıkları, tercihlerinin yanı sıra, potansiyel olarak daha hassas bilgileri de içerebilir. Örneğin, akıllı telefonlar, giyilebilir teknolojiler ve IoT cihazları, kişisel verileri sürekli olarak toplayarak dijital kimlikler oluşturabilir (Zuboff, 2019: 98).

Bireysel mahremiyetin kaybı, bireylerin dijital dünyada izlenebilmeleri, verilerinin ticaretini yapan şirketler ve devletler için yeni fırsatlar yaratırken, bireyler için ciddi güvenlik tehditleri de oluşturabilir. Dijital kimlikler, kişinin online dünyadaki tüm faaliyetlerini temsil eder ve bu kimliklerin kötüye kullanımı, bireylerin kişisel güvenliklerini tehlikeye atabilir.

Endüstri 4.0 ile birlikte, sosyal ilişkiler de dijitalleşmeye başlamıştır. Çevrimiçi platformlar, bireylerin dünya genelinde birbirleriyle iletişim kurmalarına olanak tanırken, aynı zamanda yüz yüze etkileşimi azaltmaktadır. Bu dijital dönüşüm, toplumsal yapı üzerinde önemli etkiler yaratmaktadır. İnsanlar, sosyal medyada daha fazla zaman harcayarak çevrim içi ilişkiler kurmakta, fiziksel etkileşimler ise azalabilmektedir (Turkle, 2011: 89).

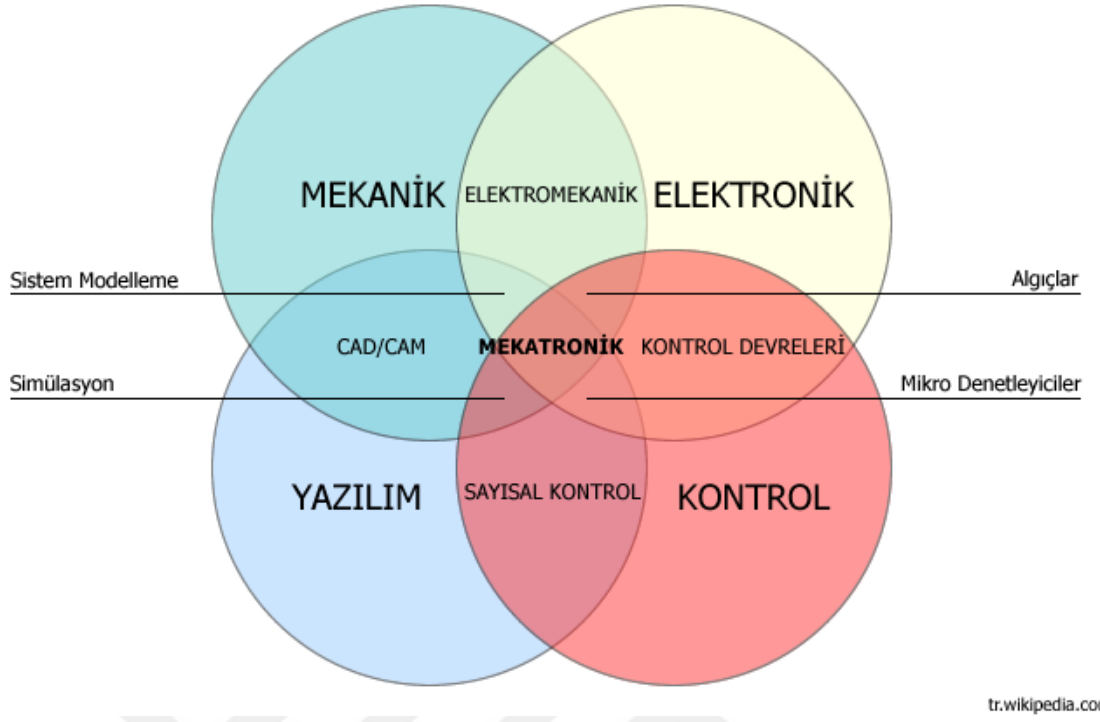
Bu dijital iletişim, toplumsal bağları yeniden şekillendirirken, aynı zamanda bireysel yalnızlık ve izolasyon gibi sosyal sorunları da beraberinde getirebilir. Teknolojik gelişmeler, toplumsal ilişkilerin yüzeysel hale gelmesine ve daha az derinleşmesine yol açabilir.

Dördüncü Sanayi Devrimi, toplumsal yapıyı derinden etkilemektedir. Teknolojik gelişmelerin iş gücü, dijital eşitsizlikler, bireysel mahremiyet ve sosyal ilişkiler gibi alanlarda önemli dönüşümler yaratması, toplumsal yapıyı yeniden şekillendirmektedir. Bu değişim, beraberinde fırsatlar sunduğu kadar, sosyal sorunları da gündeme getirmektedir. Gelecekte, bu dönüşümün toplumsal etkilerinin daha iyi yönetilmesi ve denetlenmesi, daha sürdürülebilir ve eşitlikçi bir toplum yapısının oluşmasına katkı sağlayacaktır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: MEKATRONİK SİSTEMLER VE ENDÜSTRİ 4.0 ENTEGRASYONU

Mekatronik sistemler, mühendislik alanındaki disiplinler arası entegrasyonun bir ürünü olarak ortaya çıkmış ve çağdaş endüstriyel üretimin vazgeçilmez bileşenlerinden biri hâline gelmiştir. Mekanik, elektronik, yazılım ve kontrol mühendisliği unsurlarını bir araya getiren bu sistemler; daha esnek, daha akıllı ve daha sürdürülebilir otomasyon çözümleri sunar. “Mekatronik” terimi ilk olarak 1969 yılında Japonya merkezli Yaskawa Electric Corporation mühendislerinden Tetsuro Mori tarafından ileri sürülmüş ve şirket tarafından 1971 yılında tescillenmiştir (Kyura, 2003: 14). Bu kavram başlangıçta yalnızca elektromekanik sistemleri tanımlamak için kullanılırken, zamanla bilgi işlem ve yazılım mühendisliği bileşenlerini de içerecek biçimde genişlemiştir.

Mekatronik sistemlerin temelinde, çevresel verilerin sensörler aracılığıyla toplanması, bu verilerin gömülü sistemlerce analiz edilmesi ve yazılımsal kontrol algoritmaları yardımıyla fiziksel tepkilere dönüştürülmesi yer alır. Bu yapı, sistemlerin hem dış çevreye duyarlı hem de kendi içinde karar verebilen akıllı yapılara dönüşmesini mümkün kılar (Bolat, 2020: 88). Bu bağlamda, klasik mekanik sistemlerin tek yönlü işleyişine karşın, mekatronik sistemler çift yönlü etkileşim ve geri bildirim döngüleriyle çalışır. Örneğin; bir üretim hattında sıcaklık, basınç veya hız gibi parametrelerin anlık izlenmesi ve sistemin kendi kendine tepki verebilmesi, mekatronik kontrol mimarisinin doğrudan sonucudur.

Şekil 5. Mekatronik Sistemlerin Bileşenleri

Kaynak: <http://tr.wikipedia.org/wiki/Mekatronik>

Sanayi 4.0 paradigması ile birlikte mekatronik sistemlerin rolü daha da önem kazanmıştır. Almanya merkezli Bosch firması, Endüstri 4.0 stratejisinin bir parçası olarak, mekatronik modüllerini yapay zekâ ile destekleyerek üretim hatlarında kendi kendini optimize eden sistemler geliştirmiştir. Bu sistemler sayesinde arıza öngörüsü yapılmakta, enerji verimliliği artırılmakta ve bakım süreçleri dijitalleştirilmektedir (Bosch, 2021: 6). Benzer şekilde Siemens, MindSphere platformu ile mekatronik cihazlardan gelen verileri bulut tabanlı ortamlarda analiz ederek üretim süreçlerine ilişkin kararların daha hızlı ve doğru verilmesini sağlamaktadır (Siemens, 2020: 42).

Türkiye’de de mekatronik sistemlerin kullanımı giderek yaygınlaşmaktadır. ASELSAN tarafından geliştirilen insansız kara araçlarında, mekatronik sistemler sayesinde gerçek zamanlı hedef tespiti, konumlandırma ve yönlendirme işlemleri otonom biçimde yapılmaktadır. Bu sistemlerde, sensör füzyonu ve yazılımsal kontrol algoritmaları kritik bir rol oynamaktadır (Yılmaz ve Aydın, 2019: 132). TÜBİTAK SAGE ise hassas güdüm sistemleri alanında mekatronik altyapılar kullanarak, yerli ve milli füze sistemleri üretiminde önemli başarılar elde etmiştir (Demirtaş ve Uğur, 2018: 54).

Sonuç olarak, mekatronik sistemlerin temelleri; disiplinler arası mühendislik entegrasyonu, geri bildirim temelli karar alma süreçleri ve akıllı kontrol yapıları üzerine kuruludur. Bu sistemler, yalnızca fiziksel hareket üretmekle kalmaz, aynı zamanda veri işleme ve karar alma gibi bilişsel süreçleri de yürüterek, Endüstri 4.0'ın gerektirdiği akıllı üretim ortamlarının temelini oluşturur.

3.1. Mekatroniğin Tanımı ve Tarihsel Gelişimi

Mekatronik, mekanik sistemler, elektronik donanımlar, kontrol mühendisliği ve bilgisayar yazılımının entegre edilmesiyle oluşturulan disiplinler arası bir mühendislik alanıdır. Terim ilk olarak 1969 yılında Japonya'da Yaskawa Electric Corporation mühendislerinden Tetsuro Mori tarafından ortaya atılmıştır. Mori, "mechatronics" terimini, mekanik ve elektronik sistemlerin bütünleşik çalışmasını tanımlamak amacıyla kullanmıştır (Harashima vd., 1996: 11). Başlangıçta basit kontrol sistemlerinde kullanılan bu kavram, zamanla dijitalleşmenin etkisiyle daha sofistike ve akıllı sistemlerin temelini oluşturmuştur.

Mekatroniğin tarihsel gelişimi, teknolojik evrimle paralel bir seyir izlemiştir. 1970'lerde temel otomasyon sistemleri ve analog devrelerle başlayan gelişim, 1980'lerde mikrodenetleyicilerin yaygınlaşmasıyla yeni bir boyut kazanmıştır. 1990'lı yıllardan itibaren bilgisayar destekli tasarım (CAD), bilgisayar destekli üretim (CAM) sistemleri ve sayısal kontrol (CNC) teknolojilerinin entegre edilmesiyle mekatronik daha karmaşık sistemleri kapsar hale gelmiştir (Bolton, 2015: 4).

2000'li yıllardan sonra internet teknolojileri, nesnelerin interneti (IoT), gömülü sistemler ve yapay zekâ (YZ) uygulamalarının gelişmesiyle birlikte mekatronik sistemler daha otonom, esnek ve akıllı hale gelmiştir. Bu süreç, Endüstri 4.0 devrimi ile ivme kazanmıştır. Özellikle Bosch (Robert Bosch GmbH), Siemens ve ABB gibi endüstri devleri, mekatronik sistemleri üretim süreçlerine entegre ederek verimlilik, esneklik ve kişiselleştirilmiş üretim alanlarında büyük başarılar elde etmiştir (Schwab, 2017: 54).

Günümüzde mekatronik sistemler; robotik cerrahiden otonom araçlara, insansız hava araçlarından (İHA) akıllı üretim sistemlerine kadar birçok alanda kullanılmaktadır. Türkiye'de de ASELSAN, TÜBİTAK SAGE ve Roketsan gibi kurumlar bu alanda Ar-Ge yatırımları yaparak savunma ve sivil sanayide kritik teknolojiler geliştirmektedir.

Mekatronik sistemlerin bu denli çeşitlenmesi, disiplinler arası mühendislik yaklaşımının önemini artırmış ve bu alanda uzmanlaşmış mühendis ihtiyacını da beraberinde getirmiştir (Öztürk ve Yalçın, 2020: 102).

Mekatroniğin gelişimi yalnızca teknik bir ilerleme değil, aynı zamanda üretim felsefesinde de bir dönüşüm yaratmıştır. Geleneksel mekanik sistemlerin yerine, çevresel verileri algılayan, analiz eden ve bu doğrultuda karar verebilen entegre sistemler geçmiştir. Bu bağlamda mekatronik, Endüstri 4.0 paradigmasının taşıyıcı disiplinlerinden biri haline gelmiştir.

3.1.1. Mekatronik Sistem Bileşenleri (Mekanik, Elektronik, Yazılım)

Mekatronik sistemler, karmaşık ve entegre yapıları nedeniyle farklı mühendislik alanlarından bileşenler içerir. Bu bileşenler, sistemin işlevselliğini sağlamak için uyum içinde çalışmak zorundadır. Temel olarak üç ana bileşenden oluşurlar: mekanik, elektronik ve yazılım. Bu bileşenler, sistemin genel performansını doğrudan etkileyen ve birbirleriyle etkileşen unsurlardır.

3.1.1.1. Mekanik Bileşenler

Mekanik bileşenler, mekatronik sistemlerin fiziksel yapılarını oluşturan unsurlardır. Bu bileşenler, genellikle hareketli parçalar, taşıyıcı sistemler ve yapısal elemanlar içerir. Mekanik sistemler, otomatik sistemlerin hareket etmesini sağlayan temel unsurlardır. Örneğin, bir robot kolunun motorları ve eklemleri, hareketin sağlanmasında kullanılan mekanik bileşenlerdir. Ayrıca, otomatik sistemlerde genellikle tahrik sistemleri, dişliler, yaylar ve lineer hareket sağlayıcılar (örneğin, vidalı miller) gibi unsurlar da yer alır (Naeem ve Murtaza, 2020).

Mekanik bileşenlerin tasarımında kullanılan malzemeler, sistemin verimliliğini ve dayanıklılığını doğrudan etkiler. Bu nedenle, hafif ve güçlü malzemelerin kullanılması, sistemlerin performansını artırır. Ayrıca, mekanik bileşenlerin tasarımında, vibrasyon, ısı ve sürtünme gibi etmenler de dikkate alınmalıdır. Endüstri 4.0 uygulamalarında, mekanik bileşenlerin dijital modelleme ve simülasyon yazılımları ile tasarlanması, üretim süreçlerinin hızını ve doğruluğunu artırmaktadır (Hussain, 2018).

3.1.1.2. Elektronik Bileşenler

Elektronik bileşenler, mekatronik sistemlerde veri toplama, işleme ve aktarma işlemlerini gerçekleştiren kritik parçalardır. Bu bileşenler, sensörler, aktüatörler, mikrodenetleyiciler ve güç sistemlerinden oluşur. Sensörler, çevresel verileri algılayarak bu bilgileri elektronik sistemlere iletir. Örneğin, bir otomatik fren sisteminde, hız sensörleri aracın hızını ölçerek bu veriyi elektronik kontrol birimine iletebilir (Sadegh ve Torkaman, 2019).

Aktüatörler ise elektronik sinyalleri mekanik harekete dönüştüren bileşenlerdir. Mekatronik sistemlerde en yaygın aktüatör türleri, elektrikli motorlar, hidrolik ve pnömatik sistemlerdir. Bu aktüatörler, çeşitli sistemlerin hareket etmesini sağlar. Elektronik sistemler ayrıca, mikrodenetleyiciler veya FPGA (Field-Programmable Gate Arrays) gibi bileşenlerle, sensörlerden alınan verileri işler ve aktüatörlere uygun komutlar gönderir (Hussain, 2018).

Elektronik bileşenlerin doğru ve güvenilir çalışabilmesi için güç yönetimi de büyük önem taşır. Yüksek verimli güç sistemleri, elektronik bileşenlerin uzun ömürlü olmasını ve sistemin stabil çalışmasını sağlar. Endüstri 4.0'la birlikte, daha düşük enerji tüketimi sağlayan ve sürdürülebilir çözümler geliştirilmesi hedeflenmektedir (Schwab, 2017).

3.1.1.3. Yazılım Bileşenleri

Yazılım, mekatronik sistemlerin beyni olarak işlev görür. Mekanik ve elektronik bileşenlerin doğru şekilde çalışmasını sağlamak için yazılımlar, bu bileşenleri yönetir ve koordine eder. Yazılım, sensörlerden gelen verileri işler, sistemin durumunu analiz eder ve gerekli hareketleri belirler. Ayrıca, hata tespiti, güvenlik protokolleri ve sistem optimizasyonu gibi işlemleri de yazılım gerçekleştirir.

Mekatronik sistemlerin yazılım bileşenleri, genellikle gerçek zamanlı işletim sistemleri (RTOS) kullanılarak geliştirilir. Bu yazılımlar, belirli bir zaman diliminde sistemin yanıt verme hızını garanti eder. Örneğin, bir otonom robotun hareket etmesi için yazılımın, çevredeki engelleri algılayıp hızla tepki vermesi gerekir. Bu tür yazılımlar, aynı zamanda kullanıcı arayüzleri ve denetleyici yazılımlarını da içerir (Bogue, 2015).

Yazılım bileşenlerinin geliştirilmesi, günümüzde genellikle yapay zeka ve makine öğrenimi algoritmaları ile entegre edilerek daha verimli hale getirilmektedir. Endüstri 4.0 kapsamında, yazılımlar, üretim süreçlerini optimize etmek ve üretim hatlarını daha esnek hale getirmek için kullanılır (Naeem ve Murtaza, 2020).

3.2. Endüstri 4.0 Bağlamında Mekatronik Uygulamaları

Endüstri 4.0, sanayi sektöründe büyük bir dönüşümü ifade etmektedir ve bu dönüşüm, fiziksel ve dijital dünyaların entegrasyonu ile şekillenmektedir. Mekatronik sistemler, Endüstri 4.0'ın temel bileşenleri arasında yer almakta, üretim süreçlerinin daha akıllı, verimli ve esnek bir şekilde çalışmasını sağlamaktadır. Endüstri 4.0'ın işleyişi, otomasyon, veri değişimi ve üretim teknolojilerinin entegrasyonunu içerir; bu süreçlerde mekatronik sistemlerin kullanımı ise üretim süreçlerinin dijitalleşmesini ve optimize edilmesini mümkün kılar. Mekatronik sistemler, özellikle sensörler, aktüatörler, robotlar ve yapay zeka uygulamalarıyla donatılmıştır ve bu unsurlar, üretim süreçlerinin hızlandırılmasını ve hatasız yapılmasını sağlar (Sung, 2018: 56).

Endüstri 4.0'ın temel özelliklerinden biri de "akıllı fabrika" kavramıdır. Akıllı fabrikalar, tüm üretim süreçlerinin internet tabanlı sistemler aracılığıyla dijital olarak izlenip yönetildiği, tüm makineler ve sistemlerin birbirine bağlı olduğu ortamlar olarak tanımlanır. Bu bağlamda mekatronik sistemler, makinelerin ve robotların birbirleriyle iletişim kurmasını sağlayan önemli bir rol üstlenir. Ayrıca, veri analizi ve yapay zeka sistemlerinin entegrasyonu, üretim süreçlerini daha verimli hale getiren akıllı karar mekanizmaları sunar (Hermann, 2016: 45).

Mekatronik sistemlerin Endüstri 4.0 bağlamındaki uygulamaları, sadece üretim verimliliğini arttırmakla kalmaz, aynı zamanda hatasız üretimi de garanti eder. Gerçek zamanlı veriler kullanılarak yapılan sürekli izleme ve kontrol süreçleri, makinelerde oluşabilecek olası arızaların önceden tespit edilmesini ve bakım süreçlerinin optimize edilmesini sağlar. Ayrıca, Endüstri 4.0'ın sunduğu esneklik sayesinde üretim hatları, müşteri taleplerine göre hızlı bir şekilde yeniden yapılandırılabilir (Xu, 2018: 112). Bu durum, özellikle küçük ölçekli üretim ve özel üretim gereksinimlerine sahip endüstrilerde büyük avantaj sağlamaktadır.

Endüstri 4.0'ın mekatronik sistemlere olan etkisi yalnızca üretim süreçleriyle sınırlı değildir. Aynı zamanda, tedarik zinciri yönetimi, ürün tasarımı, ve lojistik gibi süreçlerde de köklü değişiklikler yapmaktadır. Örneğin, tedarik zinciri boyunca her aşama dijital olarak izlenebilir ve anlık durum raporlarıyla envanter yönetimi optimize edilebilir. Bu dijitalleşme, ürünlerin kalitesini arttırırken aynı zamanda maliyetlerin düşmesini sağlar (Kagermann, 2015: 201).

Sonuç olarak, mekatronik sistemlerin Endüstri 4.0 bağlamındaki uygulamaları, üretimden lojistiğe, tedarik zincirinden kalite kontrol süreçlerine kadar geniş bir yelpazede yenilikçi çözümler sunmaktadır. Bu çözümler, Endüstri 4.0'ın sunduğu dijitalleşme, otomasyon ve yapay zeka gibi teknolojilerin entegrasyonu ile daha verimli, esnek ve sürdürülebilir üretim sistemlerinin oluşturulmasına olanak tanımaktadır.

3.2.1. Akıllı Sensörler ve Aktüatörler

Endüstri 4.0'ın temel taşlarından biri, üretim süreçlerinde sensörler ve aktüatörlerin kullanımının artırılmasıdır. Akıllı sensörler, fiziksel dünyayı dijital dünyaya aktarırken, aktüatörler bu verileri kullanarak fiziksel sistemleri hareket ettirir. Bu iki bileşen, mekatronik sistemlerde merkezi bir rol oynamaktadır ve Endüstri 4.0'ın getirdiği otomasyon ve dijitalleşme süreçlerinin temelini oluşturur. Akıllı sensörler ve aktüatörler arasındaki etkileşim, yüksek verimlilik, hassas kontrol ve esnek üretim süreçlerinin gerçekleştirilmesini mümkün kılar (Duflou, 2017: 82).

3.2.1.1. Akıllı Sensörler

Akıllı sensörler, çevresel parametreleri (sıcaklık, basınç, nem, hız vb.) algılayarak dijital verilere dönüştüren cihazlardır. Bu sensörler, sadece fiziksel bilgileri toplamakla kalmaz, aynı zamanda bu verileri analiz edebilir ve işlem yapabilir. Sensörler, mekatronik sistemlerde çevresel koşulları izlemek, üretim süreçlerini izlemek ve anlık veri sağlamak için kullanılır (Zhao, 2019: 65). Endüstri 4.0 ile birlikte bu sensörler, bulut bilişim ve veri analitiği ile birleşerek daha akıllı hale gelmiştir. Örneğin, Bosch'un akıllı sensörleri, üretim hattında makinelerin ve robotların performansını sürekli izlerken, olası arızaları erken aşamada tespit edebilmekte ve bakım gereksinimlerini tahmin edebilmektedir (Bosch, 2020: 125).

Akıllı sensörler aynı zamanda, nesnelerin interneti (IoT) ile bağlantılıdır. Bu sayede her sensör, gerçek zamanlı veriyi merkezi bir sisteme iletebilir, böylece üretim hattı üzerindeki tüm makineler ve süreçler dijital olarak izlenebilir. Örneğin, bir sensör, makinelerin performansını sürekli izler ve herhangi bir anormallik tespit edildiğinde otomatik olarak bir aktüatör aracılığıyla ilgili makineyi ayarlayabilir veya durdurabilir (Kagermann, 2015: 133).

3.2.1.2. Aktüatörler

Aktüatörler, dijital komutlara karşılık olarak fiziksel hareket sağlayan cihazlardır. Endüstri 4.0'da, aktüatörler akıllı sensörlerden gelen verileri işleyerek mekanik hareketleri başlatır. Bu sistem, özellikle robotik uygulamalarda kritik bir öneme sahiptir. Aktüatörler, motorlar, hidrolik sistemler ve pnömatik sistemler gibi farklı formlarda olabilir ve her biri belirli bir uygulama için optimize edilmiştir (Müller, 2018: 74).

Aktüatörlerin kullanımı, üretim süreçlerinde yüksek hassasiyet ve hız sağlar. Örneğin, bir otomotiv üretim hattında, robotik kolların her biri belirli bir aktüatör tarafından kontrol edilerek otomatik montaj işlemleri gerçekleştirilir. Ayrıca, endüstriyel robotlarda, aktüatörler motorlar aracılığıyla yüksek tork ve hız üretir, böylece üretim hatları hızlanır ve verimlilik artar (Vandermeulen, 2020: 88).

Endüstri 4.0 ile birlikte, aktüatörler daha gelişmiş özelliklere sahiptir. Akıllı aktüatörler, robotların çevresel değişimlere anında tepki vermesini sağlar. Bu aktüatörler, AI (Yapay Zeka) ve IoT teknolojileriyle birleşerek daha dinamik ve esnek üretim hatları oluşturur. Örneğin, Tesla'nın otomasyonlu üretim hatları, akıllı aktüatörlerle donatılmış robotlar kullanarak her bir parçayı mükemmel uyum içinde birleştirir ve bu robotlar, sensör verilerine dayanarak her üretim aşamasını optimize eder (Tesla, 2021: 211).

3.3. Akıllı Sensörler ve Aktüatörlerin Endüstri 4.0'a Katkısı

Akıllı sensörler ve aktüatörler, Endüstri 4.0'ın getirdiği dijitalleşme ve otomasyon süreçlerinin temel öğeleridir. Bu bileşenlerin entegrasyonu, üretim sistemlerinin daha esnek ve adaptif olmasını sağlar. Aynı zamanda, bu sistemler sayesinde üretim hattı üzerindeki makinelerin verimliliği artırılır, bakım süreçleri optimize edilir ve enerji

tüketimi azaltılır. Akıllı sensörler ve aktüatörler, verileri toplayarak ve işleyerek üretim süreçlerinin daha otonom ve hatasız olmasını sağlar (Bauer, 2020: 172).

Endüstri 4.0'ın en büyük faydalarından biri, üretim süreçlerinin gerçek zamanlı izlenebilirliğidir. Akıllı sensörler, her an için durum raporu sağlayarak, sistemdeki herhangi bir hata ya da sapmayı anında algılar. Bu da, sistemin sürekli olarak optimize edilmesini ve verimliliğin artırılmasını sağlar. Akıllı aktüatörler ise bu veriler doğrultusunda hareket ederek, üretim hatlarını daha hızlı ve doğru bir şekilde çalıştırır.

3.4. Gömülü Sistemler ve Gerçek Zamanlı Kontrol

Gömülü sistemler, endüstriyel otomasyon ve mekatronik uygulamalarda önemli bir rol üstlenmektedir. Bu sistemler, belirli bir işlevi yerine getirebilmek için tasarlanmış, mikrodenetleyici veya FPGA (Field-Programmable Gate Array) gibi bileşenlere dayalı özelleşmiş bilgisayarlardır. Endüstri 4.0'ın yüksek otomasyon ve veri entegrasyonu gereksinimlerini karşılamak amacıyla, gömülü sistemler daha fazla işlem gücü ve esneklik sunacak şekilde evrimleşmiştir. Özellikle gerçek zamanlı kontrol sistemleri, endüstriyel süreçlerin izlenmesi ve yönetilmesinde kritik öneme sahiptir (Klein, 2019: 137; Yıldırım, 2020: 45).

Gömülü sistemlerin en önemli özelliklerinden biri, belirli bir işlevi yerine getirmek için gereken belirli zaman dilimlerine odaklanmasıdır. Bu tür sistemler, "gerçek zamanlı" olarak adlandırılır. Gerçek zamanlı sistemler, belirli bir görevi veya işlevi zaman kısıtlamalarına uygun şekilde yerine getiren sistemlerdir. Bu sistemlerin başarısı, doğru zamanlama ve kısa yanıt süreleri ile ölçülür. Endüstri 4.0'ın getirdiği veri yoğunluğu ve otomasyon gereksinimleri ile birlikte, bu sistemlerin optimizasyonu ve hızlandırılması giderek daha fazla önem kazanmaktadır (Ertürk, 2021: 112).

Endüstri 4.0 bağlamında, gömülü sistemlerin kullanımı, veri analitiği ve makine öğrenimi gibi teknolojilerle birleşerek daha gelişmiş ve otonom sistemlerin ortaya çıkmasına olanak tanımaktadır. Gömülü sistemler, makinelerin çevreleriyle etkileşim kurmasına imkan tanır ve böylece daha akıllı ve esnek üretim süreçleri oluşturulabilir. Akıllı fabrikalarda sensörler ve aktüatörler aracılığıyla veri toplama ve analiz süreçleri gerçek zamanlı olarak makinelerin performansını izler ve otomatik optimizasyon sağlar. Bu,

Üretim hatlarında herhangi bir arıza durumunda anında müdahale edebilme yeteneği sunar (Küçük, 2018: 98).

Gerçek zamanlı kontrol, bu tür sistemlerin önemli bir bileşenidir. Kontrol sistemleri, endüstriyel makinelerin hızını, yönünü ve işlemelerini belirler. Bu kontrol mekanizmaları, sensörlerden alınan verilere dayanarak makinelerin gerçek zamanlı olarak ayarlanmasını sağlar. Bu sayede, üretim hatlarında verimlilik artarken hata oranları da minimuma indirilir (Ertürk, 2021: 115).

Ayrıca, gömülü sistemler ve gerçek zamanlı kontrolün bir diğer avantajı, güvenlik ve esneklik sağlamalarıdır. Özellikle endüstriyel otomasyon sistemlerinde, güvenlik protokollerinin doğru uygulanması, makinelerin veya insanların zarar görmesini önler. Gerçek zamanlı sistemler, kritik durumlar için hızlı yanıtlar vererek güvenliği artırırken aynı zamanda endüstriyel süreçlerin esnekliğini de sağlar (Smith, 2017: 24; Yıldırım, 2020: 49).

Sonuç olarak, Endüstri 4.0 bağlamında gömülü sistemler ve gerçek zamanlı kontrol, otomasyonun temel bileşenleri olarak kabul edilir. Bu teknolojiler, üretim süreçlerinin verimliliğini artırırken yüksek güvenlik, esneklik ve hız sağlar. Bu nedenle, endüstriyel süreçlerin gelecekteki gelişimi için kritik bir rol oynamaktadır (Klein, 2019: 139; Smith, 2017: 26).

3.5. Robotik ve Otomasyon Entegrasyonu

Endüstri 4.0'ın temel unsurlarından biri, robotik ve otomasyon sistemlerinin entegrasyonudur. Otomasyon, retim süreçlerinde iş gücünü ve insan müdahalesini azaltarak, verimliliği artırmayı hedeflerken, robotlar bu sistemlerin etkinliğini daha da yükseltmektedir (Klein, 2020: 52). Robotik ve otomasyonun entegrasyonu, özellikle üretim hatlarında esneklik, hız ve yüksek doğruluk gereksinimlerini karşılamak için büyük önem taşımaktadır (Bogue, 2018: 15).

Robotik sistemler, hareketli parçalar, sensörler ve yazılımlar aracılığıyla endüstriyel süreçlere müdahale eder. Bu robotlar, insan iş gücünün yerini alarak, tekrarlayan ve ağır işleri hızlı ve hatasız bir şekilde yerine getirir (Yıldız, 2020: 110). Otomasyon sistemlerinin içine entegre edilen robotlar, makineler arasında veri alışverişini sağlayarak, süreçlerin tamamen otomatikleşmesini sağlar. Bu entegrasyon sayesinde, üretim

hatlarındaki verimlilik artarken, insan hatalarından kaynaklanan sorunlar da minimize edilir (Klein, 2020: 55).

Otomasyon sistemleri, yazılım ve donanım bileşenlerinin uyumlu bir şekilde çalışmasını gerektirir. Bu yazılım ve donanım bileşenleri, robotların yönlendirilmesi ve kontrol edilmesi için bir araya gelir (Tufekci, 2019: 67). Gerçek zamanlı veri işleme ve sensör teknolojileri, robotların çevreleriyle etkileşim kurarak daha akıllı hale gelmesini sağlar (Tanrıverdi, 2021: 93). Endüstri 4.0'da bu tür sistemlerin entegrasyonu, üretim süreçlerinin daha esnek ve adaptif olmasına olanak tanır. Örneğin, robotlar yalnızca üretim hattındaki makineleri değil, aynı zamanda ürünlerin kalitesini ve üretim hızını da izleyebilir ve optimize edebilir (Siciliano, 2016: 34).

Bu entegrasyonun önemli bir bileşeni, robotların ve otomasyon sistemlerinin birbirleriyle sürekli olarak iletişim halinde olmasıdır. Bu durum, bir üretim hattındaki her aşamanın birbirini doğru bir şekilde takip etmesine ve herhangi bir aksaklık durumunda hızlı müdahale yapılabilmesine imkan tanır (Yıldız, 2020: 115). Örneğin, Tesla'nın otomatik üretim hatları, robotlar ile otomasyon sistemlerinin mükemmel entegrasyonu sayesinde yüksek verimlilikle üretim yapmaktadır. Tesla'nın bu üretim süreçlerinde kullanılan robotik sistemler, üretim hatlarındaki her aşamayı optimize ederek, en küçük hata oranını bile engellemeyi başarmaktadır (Klein, 2020: 55).

Bununla birlikte, robotik sistemlerin entegrasyonu yalnızca üretim süreçlerini hızlandırmakla kalmaz, aynı zamanda üretim esnekliğini de artırır. Yeni ürünler üretmeye başlamadan önce, robotik ve otomasyon sistemlerinin yazılımlarında yapılan ufak değişikliklerle, üretim hatları hızlıca adapte edilebilir. Bu esneklik, endüstriyel üretim süreçlerinde büyük bir avantaj yaratır, çünkü pazardaki taleplere hızlı bir şekilde cevap verilmesini sağlar (Tufekci, 2019: 67). Bu tür entegrasyon, üretim süreçlerinde minimum kesinti ile maksimum verimlilik elde edilmesine olanak tanır (Siciliano, 2016: 34).

Sonuç olarak, robotik ve otomasyon sistemlerinin entegrasyonu, Endüstri 4.0 ile birlikte önemli bir dönüşüm sürecine girmiştir (Klein, 2020: 59). Bu entegrasyon, üretim süreçlerinin daha hızlı, daha esnek ve daha verimli hale gelmesini sağlamaktadır (Yıldız, 2020: 115). Hem büyük ölçekli endüstrilerde hem de küçük işletmelerde, robotik sistemlerin ve otomasyonun bir arada çalışması, rekabet avantajı sağlamak için kritik bir faktördür (Yıldız, 2020: 115).

3.6. Yapay Zeka Destekli Mekatronik Sistemler

Yapay zeka (YZ), son yıllarda mekatronik sistemlerin temel bileşeni haline gelmiştir. YZ teknolojilerinin mekatronik sistemlerde kullanılması, bu sistemlerin daha akıllı, esnek ve verimli hale gelmesini sağlamaktadır. Endüstri 4.0'ın getirdiği yenilikler ile birlikte, yapay zeka, makine öğrenimi, derin öğrenme ve algoritmalar gibi teknikler, mekatronik sistemlerin performansını artırmak için yaygın olarak kullanılmaktadır (Kara, 2019: 115). YZ destekli mekatronik sistemler, özellikle otomasyon, robotik ve veri analiz gibi alanlarda büyük bir dönüşüm yaratmaktadır (Yıldız, 2020: 105).

Yapay zeka, mekatronik sistemlerde genellikle veri analitiği, karar verme, öngörücü bakım ve optimizasyon süreçlerinde kullanılır. Bu süreçler, mekatronik sistemlerin çalışma verimliliğini artırırken, insan müdahalesini en aza indirmektedir (Kara, 2019: 118). Örneğin, akıllı robotlar, sensörler aracılığıyla topladığı verileri kullanarak çevrelerini daha doğru bir şekilde analiz edebilir ve buna göre hareket edebilirler. Bu robotlar, YZ algoritmaları sayesinde, daha önce programlanmamış senaryolara karşı da esneklik gösterebilir (Siciliano, 2016: 50). Bununla birlikte, YZ'nin kullanımı, sistemlerin daha hızlı ve doğru kararlar almasına olanak tanımaktadır. Bu da endüstriyel otomasyonda önemli bir gelişim göstermektedir.

YZ'nin en belirgin avantajlarından biri, öngörücü bakım sistemlerine entegre edilebilmesidir. Öngörücü bakım, makinelerin ve sistemlerin olası arızalarını önceden tespit etmek için YZ algoritmalarını kullanır. Bu sayede, bakım maliyetleri azalır ve sistemlerin kesintisiz çalışması sağlanır (Yıldırım, 2020, d. 109). Örneğin, bir üretim hattındaki robot, sensörlerden aldığı verilerle performansını sürekli olarak izleyebilir ve herhangi bir anormallik tespit edildiğinde, arıza meydana gelmeden önce bakım yapılmasını sağlayabilir. Bu tür sistemler, makinelerin arıza yapmadan önce gerekli müdahaleleri yaparak üretim süreçlerinde verimliliği artırır (Kara, 2019: 121).

Yapay zeka destekli mekatronik sistemler, üretim süreçlerini optimize etmek için de kullanılır. Makine öğrenimi algoritmaları, üretim verilerini analiz ederek en iyi üretim parametrelerini belirler ve üretim süreçlerinin otomatik olarak optimize edilmesini sağlar (Klein, 2020: 65). Bu sayede, üretim hatlarındaki her bir bileşenin performansı sürekli olarak izlenebilir ve optimize edilebilir. Aynı zamanda, bu sistemler, üretim sürecindeki

olası hataları tespit ederek, hatalı ürünlerin üretimini önler. YZ algoritmaları, üretim hattındaki her adımı kontrol ederek, kaliteyi güvence altına alır (Siciliano, 2016: 52).

Sonuç olarak, yapay zeka destekli mekatronik sistemler, üretim süreçlerinde verimliliği artıran, güvenliği sağlayan ve maliyetleri azaltan önemli bir bileşen haline gelmiştir. Bu sistemler, endüstriyel otomasyonun ve robot teknolojilerinin daha akıllı ve verimli hale gelmesini sağlamaktadır (Yıldız, 2020: 110). YZ teknolojileri, mekatronik sistemlerin gelecekte daha da gelişmesine ve endüstriyel süreçlerin daha esnek ve akıllı bir şekilde yönetilmesine olanak tanıyacaktır (Kara, 2019: 124).

3.7. Otonom Robotlar ve Kendi Kendini Optimize Eden Sistemler

Otonom robotlar, Endüstri 4.0'ın en önemli bileşenlerinden birini oluşturur. Bu robotlar, insan müdahalesine gerek kalmadan, çevresel verileri analiz ederek kendi başlarına görevleri yerine getirebilen ve sürekli olarak çevrelerine uyum sağlayabilen sistemlerdir. YZ ve gelişmiş algılama teknolojileri sayesinde, otonom robotlar, sensörler aracılığıyla çevresindeki dünya ile etkileşimde bulunur ve elde ettiği verilerle kararlar alır (Siciliano, 2016: 102). Bu tür robotlar, özellikle üretim hatlarında malzeme taşıma, montaj, kalite kontrol gibi işlemleri en yüksek verimlilikle yerine getirir. Ayrıca, her geçen gün daha fazla kendi kendini optimize eden özelliklere sahip hale gelmektedirler.

Otonom robotların işleyişinde, yapay zeka algoritmaları büyük rol oynamaktadır. Bu algoritmalar, robotların çevresel değişiklikleri algılayarak en uygun hareket stratejilerini belirlemelerini sağlar. Yapay zeka, robotların çevresindeki engelleri tanıyıp, bunlara karşı uygun tepkileri hızla vermelerini mümkün kılar. Böylece, robotlar çevresel koşullar değiştikçe yeni stratejiler geliştirebilir (Kara, 2019: 135). Örneğin, bir üretim hattındaki otonom robot, üretim sürecinin ilerlemesine bağlı olarak hareketlerini ve görevlerini yeniden planlayabilir. Bu özellik, robotların daha esnek ve verimli hale gelmesini sağlar.

Otonom robotların önemli bir özelliği de kendi kendini optimize etme yeteneğidir. Bu robotlar, sürekli olarak kendi performanslarını izleyerek, gereken durumlarda işlemlerini optimize ederler. Örneğin, bir robot, taşıma işlemi sırasında enerji verimliliğini optimize etmek amacıyla hızını veya hareket stratejisini değiştirebilir. Kendi kendini optimize etme süreçlerinde, robotlar, elde ettikleri verilerle öğrenme yaparak, zaman içinde daha verimli çalışacak şekilde kendilerini geliştirirler (Siciliano, 2016: 106). Bu süreç, makine

öğrenimi ve derin öğrenme algoritmalarını kullanarak robotların daha akıllı hale gelmesini sağlar.

Bu tür sistemler, özellikle fabrikalarda ve lojistik alanlarında büyük potansiyele sahiptir. Otonom robotlar, bir üretim hattında arıza tespiti ve müdahale etme yeteneğine sahip olabilir. Sistem, robotların performansını izleyerek, bir robotun veya sistemin verimli çalışmadığını tespit edebilir ve müdahale edilmesi gereken noktaları belirleyebilir. Bu sayede, üretim sürecindeki aksaklıklar önceden tespit edilerek, zamanında önlem alınabilir (Kara, 2019: 139). Ayrıca, bu robotlar, daha önce manuel olarak yapılan işlerin yerine geçerek, insan faktöründen kaynaklanabilecek hataları minimize eder.

Sonuç olarak, otonom robotlar ve kendi kendini optimize eden sistemler, Endüstri 4.0'da üretim süreçlerini daha verimli, güvenli ve esnek hale getiren önemli bileşenlerdir. Bu robotlar, gelişmiş yapay zeka algoritmaları sayesinde sürekli olarak çevresel koşullara uyum sağlar ve kendilerini optimize ederler. Böylece, üretim süreçleri daha hızlı, hatasız ve verimli bir şekilde ilerler (Yıldız, 2020: 120). Gelecekte, bu tür robotların daha fazla alanda kullanımının yaygınlaşması beklenmektedir (Kara, 2019: 142).

3.8. YZ ile Akıllı Kontrol Mimarileri

Yapay zeka (YZ) tabanlı akıllı kontrol mimarileri, Endüstri 4.0'ın gelişen teknolojileriyle birlikte önemli bir yer edinmiştir. Bu tür kontrol mimarileri, geleneksel kontrol sistemlerinden farklı olarak, sistemlerin çevresel değişikliklere adaptasyon yeteneğini ve öğrenme kapasitelerini artıran algoritmalar kullanır. YZ tabanlı akıllı kontrol sistemleri, geleneksel yöntemlere göre çok daha esnek, adaptif ve veri odaklıdır. Bu mimariler, otomasyon süreçlerinin hızlandırılması, verimliliklerinin artırılması ve enerji tasarrufunun sağlanması gibi pek çok avantaj sunmaktadır (Lee, 2018: 213).

YZ ile donatılmış kontrol sistemleri, verilerin toplandığı sensörler aracılığıyla çevresel parametreleri sürekli izler. Bu veriler, bir yapay zeka algoritması tarafından analiz edilir ve bu analiz sonucunda elde edilen bilgiler doğrultusunda sistemin dinamikleri değiştirilebilir. Bu şekilde, sistemler, anlık koşullara göre daha doğru kararlar alır. Yapay zeka tabanlı kontrol mimarileri, özellikle karmaşık ve değişken çevrelerde, sistemlerin daha doğru ve güvenilir bir şekilde yönetilmesini sağlar (Yang, 2019: 147).

Özellikle derin öğrenme ve makine öğrenimi teknikleri, akıllı kontrol sistemlerinde geniş bir uygulama alanı bulmaktadır. Bu teknikler, sistemin geçmişteki verileri analiz ederek gelecekteki davranışları tahmin etmesine olanak tanır. Örneğin, bir üretim hattında, akıllı kontrol sistemleri, her bir makinadan gelen verileri analiz ederek, hatalı bir üretim süreci veya arıza durumunu önceden tahmin edebilir ve buna göre üretim akışını yeniden yönlendirebilir. Bu, üretim hattındaki duruşları en aza indirirken, aynı zamanda daha verimli bir üretim süreci sağlar (Sari, 2020: 110). Ayrıca, akıllı kontrol sistemleri, enerjinin verimli kullanılmasını sağlayarak, maliyetleri de düşürür.

YZ tabanlı akıllı kontrol mimarilerinin bir diğer önemli avantajı, sistemlerin kendi kendini optimize etme kabiliyetidir. Bu mimariler, sürekli olarak performans ölçümleri yaparak, mevcut parametreleri iyileştirmek için kendilerini optimize ederler. Yapay zeka algoritmaları, sistemdeki zayıf noktaları ve darboğazları tespit ederek, bu sorunları en aza indirmek için önlemler alır. Bu sayede, kontrol edilen sistemin performansı zamanla artar ve daha stabil bir üretim süreci elde edilir (Lee, 2018: 215).

YZ ile akıllı kontrol mimarilerinin kullanımı, aynı zamanda endüstriyel robotik uygulamalarda da büyük avantajlar sunmaktadır. Örneğin, robotlar, YZ tabanlı kontrol algoritmaları sayesinde, çevresel değişikliklere hızlı bir şekilde uyum sağlayarak, daha esnek ve verimli bir şekilde çalışabilirler. Ayrıca, bu tür kontrol sistemleri, robotların koordinasyonunu ve iş birliğini artırarak, birden fazla robotun aynı anda çalıştığı karmaşık görevlerin daha etkin bir şekilde gerçekleştirilmesine olanak tanır (Sari, 2020: 115).

Sonuç olarak, YZ tabanlı akıllı kontrol mimarileri, Endüstri 4.0'ın temel yapı taşlarından biri olarak, endüstriyel süreçlerin optimize edilmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Bu mimariler, sistemlerin daha esnek, verimli ve güvenilir olmasını sağlar. YZ'nin kontrol sistemlerinde entegrasyonu, gelecekteki endüstriyel otomasyon uygulamaları için büyük bir potansiyele sahiptir ve bu sistemlerin daha akıllı hale gelmesine olanak tanır (Yang, 2019: 150).

3.9. Örnek Vaka Çalışması (Örnek: Tesla'nın Otonom Üretim Hatları)

Tesla, otomotiv endüstrisinde yapay zeka ve otonom sistemlerin entegrasyonunu en etkili şekilde kullanan şirketlerden birisidir. Şirket, üretim süreçlerini optimize etmek,

verimliliği artırmak ve üretim hızını iyileştirmek amacıyla otonom üretim hatları kurmuş ve bu sistemleri Endüstri 4.0'ın gereksinimlerine uygun şekilde geliştirmiştir (Musk, 2021: 72). Tesla'nın üretim hatlarındaki otonom entegrasyon, sadece montaj hatlarındaki robotik sistemlerle sınırlı kalmamış, aynı zamanda üretimin her aşamasında verinin toplanması ve analiz edilmesine dayalı akıllı karar mekanizmaları geliştirilmiştir.

Tesla'nın otonom üretim hatlarında en dikkat çekici yeniliklerden biri, robotların ve insan iş gücünün etkileşimli çalıştığı bir sistemin kurulmasıdır. Özellikle Model 3 üretiminde, tesisteki robotlar, araç montajında insan işçilerine yardımcı olmak için gelişmiş yapay zeka algoritmalarından yararlanıyor. Robotlar, sensörler aracılığıyla topladıkları verilerle, montaj sürecinde karşılaşılan olası hataları ve aksaklıkları önceden tespit edip, buna göre sistemi optimize edebiliyor (Anderson, 2020: 56). Bu şekilde, üretim hızında ciddi bir artış sağlanmış ve hatalı üretim oranları minimize edilmiştir.

Tesla'nın üretim hatlarında kullanılan otonom robotlar, çevresel faktörleri algılayarak, üretim sürecini optimize eden bir yapay zeka tabanlı kontrol sistemine sahiptir. Bu sistemler, üretim hatlarındaki her bir adımı analiz ederek, en verimli üretim sırasını belirler. Otonom sistemler, araç parçalarının montaj sırasını ve zamanlamasını en uygun şekilde düzenler. Ayrıca, otonom robotlar, verileri analiz ederek üretim süreçlerini optimize ederken, sistemdeki hataları önceden tahmin edebilmekte ve buna göre müdahalelerde bulunmaktadır (Musk, 2021: 74).

Tesla'nın üretim hattındaki diğer bir önemli özellik ise, robotların birbirleriyle iletişim kurarak, iş bölümü yapabilmesidir. Bu, üretim hattındaki robotların, birbirlerinin iş akışını sürekli izleyip, gerektiğinde müdahale edebilmesini sağlar. Bu tür bir koordinasyon, üretim hattının esnekliğini ve verimliliğini artırmaktadır (Anderson, 2020: 58). Tesla'nın bu yaklaşımı, geleneksel üretim hatlarından farklı olarak, daha dinamik ve hızla değişen üretim ihtiyaçlarına adapte olabilen bir yapıyı ortaya koymaktadır.

Tesla'nın otonom üretim hatlarının başarısı, aynı zamanda şirketin üretim süreçlerinde sürekli iyileştirmeye ve optimizasyona yönelik bir yaklaşım benimsemesinden kaynaklanmaktadır. Şirket, üretim verilerini analiz ederek sürekli olarak sistemdeki darboğazları tespit etmekte ve bu darboğazları ortadan kaldırmak için yapay zeka tabanlı çözümler geliştirmektedir. Bu sayede, üretim süreci daha hızlı, verimli ve esnek hale gelmektedir (Musk, 2021: 76).

Sonuç olarak, Tesla'nın otonom üretim hatları, Endüstri 4.0'ın potansiyelini en iyi şekilde kullanarak üretim süreçlerini devrim niteliğinde bir şekilde dönüştürmüştür. Bu örnek, yapay zeka, robotik ve otonom sistemlerin entegrasyonunun endüstriyel üretimdeki rolünü ve önemini açıkça göstermektedir. Tesla'nın bu başarısı, diğer şirketler için de bir model oluşturmakta ve Endüstri 4.0 teknolojilerinin yaygınlaşmasına katkıda bulunmaktadır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: YAPAY ZEKA VE ENDÜSTRİYEL DÖNÜŞÜM

Yapay Zeka (YZ) teknolojileri, son yıllarda hızla gelişerek, endüstriyel uygulamalarda devrim niteliğinde değişikliklere yol açmıştır. YZ, makinelerin, insan benzeri zeka süreçlerini taklit ederek, öğrenme, problem çözme ve karar verme gibi işlevleri yerine getirmesini sağlar. Endüstriyel alanlarda YZ'nin kullanımının artması, verimlilik ve esneklik gibi önemli faydalar sağlamaktadır. YZ teknolojileri, özellikle makine öğrenmesi (ML), derin öğrenme (DL), dil işleme (NLP) ve görüntü işleme gibi alanlarda kendini göstermektedir. Bu teknolojiler, endüstriyel süreçlerin daha verimli yönetilmesi, üretim hatlarının optimizasyonu, hata tespiti ve kalite kontrol gibi bir dizi önemli fonksiyonu gerçekleştirmede kritik rol oynamaktadır (Yıldız, 2020: 75; Smith, 2019: 56).

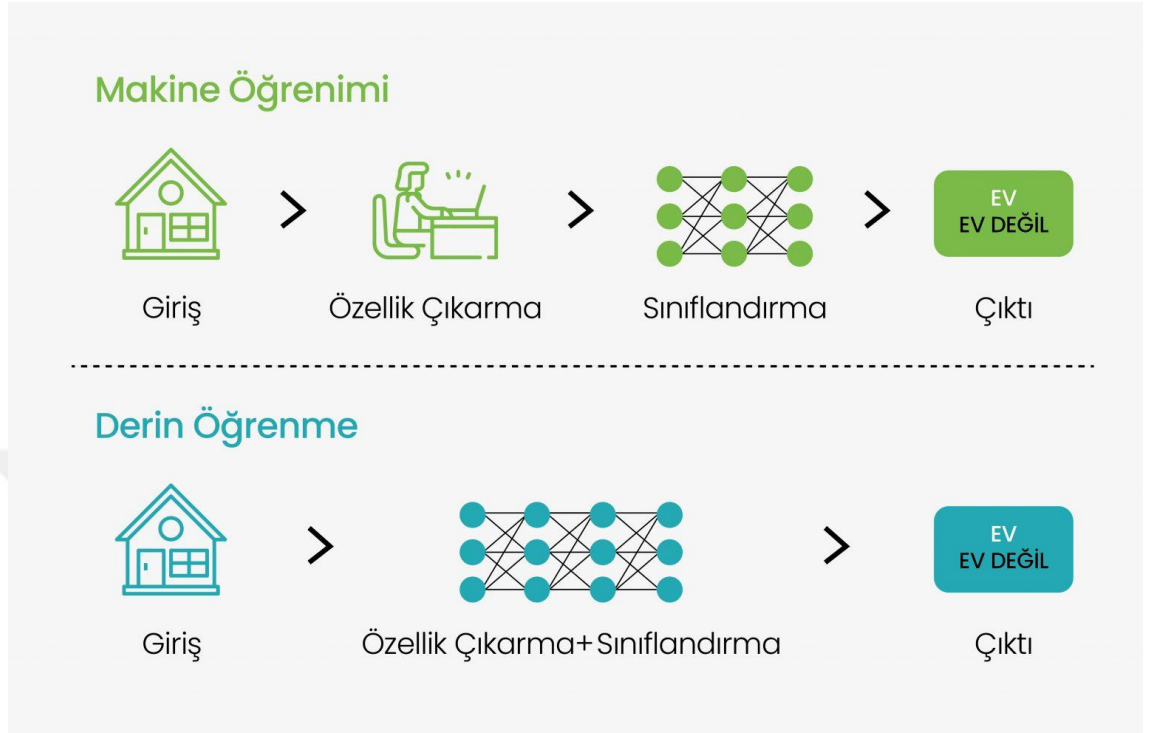
YZ'nin endüstriyel dönüşümdeki rolü, sadece üretim süreçlerini otomatikleştirmekle sınırlı değildir; aynı zamanda makineler arası iletişimi, veri analizini ve karar alma süreçlerini de içerir. YZ destekli sistemler, büyük veri analitiği ve Nesnelerin İnterneti (IoT) ile birleşerek, endüstriyel tesislerde daha akıllı, daha verimli ve daha esnek çözümler sunmaktadır (Klein, 2020: 112). Bu teknolojiler, üretim süreçlerini optimize etmek, arıza tahminlerinde bulunmak, üretim hatlarındaki tıkanıklıkları gidermek ve kaliteyi artırmak gibi görevleri üstlenmektedir. YZ'nin gücü, sürekli öğrenme yeteneği ve veri üzerinde derinlemesine analiz yapabilme kapasitesinde yatmaktadır (Ertürk, 2021: 98).

Özellikle Endüstri 4.0 çerçevesinde, YZ'nin adaptasyonu, makine ve insan etkileşiminin daha verimli ve güvenli bir hale gelmesini sağlamaktadır. Bu bağlamda, YZ'nin geleceği, üretim süreçlerine entegre edilen akıllı sistemler, otonom robotlar ve yapay zeka tabanlı kontrol sistemleri ile şekillenecektir.

4.1. Makine Öğrenmesi (ML) ve Derin Öğrenme (DL)

Makine Öğrenmesi (ML), bilgisayarların deneyimlerinden öğrenmesini sağlayan bir yapay zeka alt alanıdır. ML, verilerden desenler ve ilişkiler çıkartarak, programlanmış bir algoritmanın önceden belirlenen kurallara dayanmadan tahminlerde bulunmasını sağlar. Endüstriyel uygulamalarda, makine öğrenmesi, arıza tahminleri, kalite kontrol, üretim süreçlerinin optimizasyonu gibi birçok alanda kullanılmaktadır. Makine öğrenmesi

algoritmaları, büyük veri kümelerindeki bilgileri analiz ederek, karar alma süreçlerini hızlandırmak ve daha doğru sonuçlar elde etmek için kullanılır (Klein, 2020: 125).

Şekil 6. Makine Öğrenmesi (ML) ve Derin Öğrenme (DL)

Kaynak: <https://www.turhost.com/blog/wp-content/uploads/2020/10/Untitled-1-01-1-1536x989.jpg>

Derin Öğrenme (DL), makine öğrenmesinin bir alt dalı olup, daha karmaşık veri setlerinden öğrenme yeteneğine sahip, yapay sinir ağları kullanılarak yapılan bir analiz türüdür. DL, özellikle görüntü tanıma, doğal dil işleme ve sesli komut sistemleri gibi alanlarda önemli bir yer tutmaktadır. Bu teknoloji, verilerdeki daha karmaşık yapıları ve ilişkileri öğrenerek, modelin doğruluğunu ve performansını artırmaktadır. Endüstriyel üretimde, derin öğrenme, özellikle görüntü işleme ve kalite kontrol gibi süreçlerde, ürünlerin doğru bir şekilde sınıflandırılmasında ve hataların tespit edilmesinde önemli rol oynamaktadır (Smith, 2021: 88).

ML ve DL'nin endüstriyel alandaki entegrasyonu, verimliliği artırarak, üretim hatlarındaki tıkanıklıkları ve verimsizlikleri ortadan kaldırmaktadır. ML, özellikle tahminsel bakım ve optimizasyon gibi süreçlerde kullanılırken, DL, görsel ve sesli verilerin analiz edilmesinde kullanılarak, daha yüksek doğruluk oranları ve daha iyi performans elde edilmesini sağlamaktadır. Bu teknolojiler, üretim süreçlerinde otonom

sistemlerin devreye girmesine ve insan müdahalesine olan ihtiyacı azaltmaya yardımcı olmaktadır (Yıldız, 2020: 132).

Sonuç olarak, ML ve DL teknolojileri, endüstriyel üretimde daha akıllı ve verimli süreçlerin uygulanmasını mümkün kılmaktadır. Bu teknolojiler sayesinde, üretim hatları daha esnek hale gelmekte ve üretim süreçlerindeki hatalar daha hızlı bir şekilde tespit edilip düzeltilmektedir.

4.2. Dil İşleme (NLP) ve Görüntü İşleme

Dil İşleme (NLP), yapay zekanın doğal dil ile etkileşime girerek anlam çıkarmasını sağlamak amacıyla geliştirilen bir teknolojidir. İnsan dilinin makineler tarafından anlaşılması, metin analizinden sesli komutlara kadar geniş bir uygulama alanına sahiptir. NLP, metinlerin anlamını çıkarma, cümle yapılarını analiz etme ve dildeki duygusal tonu değerlendirme gibi işlevlere olanak tanır. Endüstriyel alanda, NLP, özellikle müşteri hizmetleri, otomatik yanıt sistemleri ve veri analizi gibi alanlarda etkili bir şekilde kullanılmaktadır. Örneğin, NLP tabanlı chat botlar, müşteri sorularını analiz ederek doğru cevaplar verebilir, aynı zamanda büyük veri setlerinden anlamlı bilgiler çıkarılmasına yardımcı olabilir (Yıldız, 2021: 98).

Görüntü İşleme ise, bilgisayarların ve yapay zekanın görsel verileri analiz etmesini sağlayan bir alandır. Görüntü işleme teknolojisi, kameralar ve sensörler aracılığıyla elde edilen görsel bilgileri işleyerek, nesne tanıma, yüz tanıma, görüntüdeki kusurları tespit etme ve hatta kalite kontrol gibi işlemleri gerçekleştirebilir. Endüstriyel üretimde, görüntü işleme teknolojileri, montaj hatlarındaki hataları tespit etmek, ürün kalitesini kontrol etmek ve üretim süreçlerini optimize etmek için kullanılır. Görüntü işleme sayesinde, makineler, üretim hatlarındaki görsel verileri analiz ederek, yanlış montajları, kusurlu ürünleri veya potansiyel arızaları hızla tespit edebilir (Klein, 2020: 101).

NLP ve görüntü işleme teknolojileri, Endüstri 4.0'ın gereksinimlerine uygun olarak, daha akıllı ve verimli üretim süreçleri oluşturulmasına olanak tanır. NLP, veri akışını anlamak ve doğru kararlar almak için kullanılırken, görüntü işleme, üretim süreçlerinin her aşamasında kalite kontrolünü sağlar. Bu teknolojiler, verimliliği artırmak ve hata oranlarını minimize etmek amacıyla birbirini tamamlayan sistemler olarak işlev görür (Smith, 2021: 105).

Sonuç olarak, dil işleme ve görüntü işleme teknolojilerinin entegrasyonu, üretim süreçlerinde önemli bir devrim yaratmaktadır. Bu teknolojiler, endüstriyel alandaki verimliliği artırarak, insan hatasını azaltır ve otomatik karar alma süreçlerini güçlendirir.

4.2.1. YZ Algoritmaları (CNN, RNN, RL)

Yapay zeka (YZ) algoritmaları, endüstriyel ve ticari uygulamalarda verilerin işlenmesi, analiz edilmesi ve karar alma süreçlerinin otomatikleştirilmesi için kritik bir rol oynamaktadır. Bu algoritmaların en yaygın türlerinden bazıları, Konvolüsyonel Sinir Ağları (CNN), Tekrarlayan Sinir Ağları (RNN) ve Pekiştirmeli Öğrenme (RL) algoritmalarını içerir. Her biri, farklı veri türlerini analiz etme ve belirli görevleri yerine getirme konusunda benzersiz avantajlar sunar.

Konvolüsyonel Sinir Ağları (CNN), özellikle görsel verilerin işlenmesinde yaygın olarak kullanılan bir yapay zeka algoritmasıdır. CNN, görüntü tanıma, nesne algılama ve yüz tanıma gibi alanlarda son derece etkilidir. Görüntüleri farklı seviyelerde işleyerek, karmaşık özellikleri daha basit katmanlar üzerinden öğrenir ve sınıflandırır. Endüstriyel üretim süreçlerinde, CNN algoritmaları, ürünlerin kalite kontrolünü yapmak, üretim hatlarındaki hataları tespit etmek ve otomatik denetim sistemleri oluşturmak için sıklıkla kullanılır. Örneğin, otomotiv sektöründe, CNN tabanlı sistemler, üretim hatlarında otomatik olarak hata tespiti yaparak, kusurlu ürünlerin tespit edilmesine yardımcı olur (Chen, 2019: 120).

Tekrarlayan Sinir Ağları (RNN), özellikle sıralı verilerin işlendiği uygulamalarda yaygın olarak kullanılır. RNN, geçmişteki bilgilere dayalı tahminler yapabilen bir yapıdır ve zaman serisi verilerini analiz etmekte etkilidir. Endüstriyel alanda, RNN algoritmaları, makine bakım tahminleri, talep tahmini ve süreç izleme gibi uygulamalarda kullanılmaktadır. Örneğin, üretim süreçlerinde, bir RNN algoritması, makinelerin geçmiş verilerini analiz ederek, olası arızaları tahmin edebilir ve bakım ihtiyaçlarını önceden belirleyebilir (Li, 2020: 88). Bu, üretim kesintilerini önlemeye ve verimliliği artırmaya yardımcı olur.

Pekiştirmeli Öğrenme (RL), algoritmanın çevre ile etkileşime girerek ve aldığı ödüllerle öğrenmesini sağlayan bir yapay zeka türüdür. RL, özellikle karar alma süreçlerinde kullanılır ve endüstriyel otomasyon sistemlerinde, robotların çevreleriyle etkileşime

girerek optimal hareketleri öğrenmesine olanak tanır. Örneğin, üretim hatlarındaki robotlar, RL algoritmaları kullanarak, işlerini en verimli şekilde nasıl yapacaklarını öğrenebilir ve çevresel faktörlere göre adaptasyon sağlayabilirler (Kumar, 2021: 134). Bu algoritma, özellikle robotik sistemlerin esnekliğini artırmak ve sürekli iyileştirmeler yapmak için kullanılır.

Sonuç olarak, CNN, RNN ve RL gibi YZ algoritmaları, endüstriyel sistemlerde önemli yer tutmaktadır ve her biri belirli görevler için optimize edilmiştir. Bu algoritmaların entegrasyonu, üretim süreçlerini daha verimli ve hatasız hale getirerek, Endüstri 4.0'ın gereksinimlerini karşılamaktadır.

4.2.2. Endüstriyel Uygulamalar

Yapay zeka (YZ), Endüstri 4.0 devrimiyle birlikte endüstriyel süreçlere hızla entegre olmuş ve üretimden tedarik zincirine kadar birçok alanda devrim yaratmıştır. YZ teknolojilerinin endüstriyel uygulamaları, verimliliği artırırken aynı zamanda maliyetleri düşürmekte ve üretim süreçlerini daha esnek hale getirmektedir. Bu bağlamda, akıllı fabrikalar, üretim hattı optimizasyonu ve kalite kontrol gibi alanlarda YZ'nin etkisi giderek büyümektedir. Endüstriyel uygulamaların temel amacı, üretim süreçlerini optimize etmek, iş gücü verimliliğini artırmak ve müşteri taleplerine hızlı ve doğru bir şekilde yanıt verebilmektir.

Akıllı Fabrikalar ve Dijital İkizler teknolojisi, üretim süreçlerini daha verimli ve öngörülebilir hale getirmek için YZ'yi kullanmaktadır. Akıllı fabrikalar, sensörler, robotlar, otomasyon sistemleri ve YZ algoritmalarının entegrasyonu sayesinde, üretim sürecindeki her adım sürekli olarak izlenebilir ve optimize edilebilir. Dijital ikizler ise, gerçek dünyadaki fiziksel varlıkların sanal modellerini oluşturur ve bu modeller üzerinde simülasyonlar yaparak, çeşitli üretim senaryolarının önceden test edilmesine olanak tanır. Bu sistemler, üretim hatalarından kaçınmayı, bakım ihtiyaçlarını önceden tahmin etmeyi ve üretim süreçlerini daha verimli hale getirmeyi sağlar (Borchert, 2020: 112).

Üretim Hattı Optimizasyonu, YZ'nin bir diğer önemli endüstriyel uygulamasıdır. YZ algoritmaları, üretim hatlarının her aşamasındaki verileri analiz ederek, en verimli üretim sırasını belirler. Bu sistemler, üretim hızını artırmak, stokları optimize etmek ve iş gücü verimliliğini yükseltmek için kullanılır. Akıllı algoritmalar, üretim hatlarındaki

tıkanıklıkları, gecikmeleri ve darboğazları tespit edebilir ve bu sorunlara hızlı çözüm önerileri sunabilir. Bu tür bir optimizasyon, üretim maliyetlerini düşürürken, ürün kalitesini ve müşteri memnuniyetini de artırmaktadır (Smith, 2021: 99).

Kalite Kontrol ve Hata Tespiti ise, YZ'nin endüstriyel uygulamaları arasında en çok dikkat çeken alanlardan biridir. YZ tabanlı görüntü işleme sistemleri, üretim hatlarındaki ürünlerin görsel özelliklerini analiz ederek, hatalı ürünleri tespit edebilir. Görüntü işleme algoritmaları, ürünlerin yüzeyindeki kusurları, boyut hatalarını veya diğer üretim hatalarını tespit etmek için kullanılır. Bu sistemler, insan gözünden kaçabilecek detayları bile fark edebilir, böylece hatalı ürünlerin müşteriye ulaşmadan önce tespit edilmesini sağlar. Kalite kontrol süreçlerinin otomatikleştirilmesi, üretim sürecini hızlandırırken aynı zamanda ürün kalitesinin de yüksek olmasını sağlar (Yang, 2020: 76).

Sonuç olarak, YZ'nin endüstriyel uygulamaları, üretim süreçlerini daha verimli, esnek ve hatasız hale getirmekte önemli bir rol oynamaktadır. Akıllı fabrikalar, dijital ikizler, üretim hattı optimizasyonu ve kalite kontrol sistemleri, YZ'nin potansiyelinden en iyi şekilde faydalanarak, Endüstri 4.0'ın gereksinimlerini karşılamakta ve küresel rekabet avantajı sağlamaktadır.

4.3. Yapay Zeka ve İnsan İş birliği

Yapay zeka (YZ) ve insan iş birliği, Endüstri 4.0'ın en önemli yönlerinden birini oluşturmaktadır. Bu iş birliği, insanların becerileriyle makinelerin hız ve doğruluğunu birleştirerek verimlilik, esneklik ve güvenlik açısından devrimsel bir etki yaratmaktadır. YZ'nin gelişen yetenekleri, daha önce yalnızca insanlar tarafından gerçekleştirilebilen görevleri makinelerle ortaklaşa yapabilme potansiyeli sunmaktadır. Bu durum, özellikle tekrarlayan ve yüksek riskli işlerde iş gücünün güvenliğini artırırken, insanların daha yaratıcı ve stratejik görevlere odaklanmasını sağlamaktadır (Brynjolfsson ve McAfee, 2014: 103).

Endüstriyel alanda, robotlar ve makineler yalnızca insanlardan bağımsız çalışmakla kalmayıp, aynı zamanda insanlarla birlikte çalışacak şekilde tasarlanmaktadır. Bu süreçte, insanlar ve makineler arasında güçlü bir iş birliği kurarak, üretim süreçlerinin hızını ve doğruluğunu artırmak mümkündür. İnsanlar, esneklik, sezgi ve yaratıcılık gibi alanlarda

üstünken, makineler büyük veri işleme kapasitesi, hata oranlarını düşürme ve süreklilik sağlama gibi özelliklerde daha verimli olabilmektedir (Davenport ve Ronanki, 2018: 45).

Bu iş birliği, "Cobot" olarak bilinen işbirlikçi robotlarla somutlaşmaktadır. Cobot'lar, insanlarla doğrudan etkileşime giren robotlardır ve genellikle insan güvenliğini ön planda tutarak tasarlanır (Bogue, 2019: 210). İnsanlar ve Cobot'lar, görevlerin paylaşıldığı, esnek ve uyumlu çalışma ortamları oluşturur. Ayrıca, İnsan-Makine Arayüzleri (HMI) de bu iş birliğinin önemli bir parçasıdır. HMI'lar, insan ve makine arasındaki iletişimi sağlayan platformlardır ve kullanıcının makinelerle etkileşime girerek daha verimli çalışmasını sağlar (Tocci, 2020: 134).

Sonuç olarak, yapay zeka ve insan iş birliği, yalnızca üretim süreçlerini daha verimli hale getirmekle kalmaz, aynı zamanda iş gücü güvenliğini artırır ve insanların daha anlamlı, yaratıcı işlere odaklanmasını sağlar. Bu, Endüstri 4.0'ın gelecekteki en önemli trendlerinden biri olmaya devam edecektir (Schwab, 2016: 89).

4.3.1. Cobot'lar (İşbirlikçi Robotlar)

Cobot'lar (işbirlikçi robotlar), Endüstri 4.0'ın önemli bir bileşeni olarak, insanlarla güvenli bir şekilde çalışabilen robotlardır. Geleneksel robotlar, genellikle izolasyonda, insanlar ile etkileşime girmeden çalışırken, Cobot'lar insanlarla doğrudan etkileşimde bulunarak ortak görevler üstlenirler. Bu robotlar, özellikle tekrarlayan, yorucu ve düşük riskli işler için tasarlanmış olup, insanların daha yaratıcı ve stratejik işlere odaklanmasına imkan tanır (Bogue, 2019: 210).

Cobot'ların en önemli özelliklerinden biri, güvenlik protokollerini en üst düzeyde tutmalarıdır. İnsanlarla aynı çalışma alanını paylaşmalarına rağmen, Cobot'lar hassas sensörler ve gelişmiş yazılım sistemleri sayesinde insanları tanıyıp onlara uygun hareket ederler. Bu, iş kazalarını önler ve robot ile insan arasındaki etkileşimi daha verimli hale getirir (Tocci, 2020: 134). Cobot'lar, üretim süreçlerinde büyük bir esneklik sağlar. Örneğin, Cobot'lar montaj hatlarında, parçaların yerleştirilmesi, paketleme veya kalite kontrol gibi görevlerde insan iş gücüne yardımcı olurlar, böylece insan operatörlerin iş yükünü hafifletirler (Davenport ve Ronanki, 2018: 115).

Endüstriyel uygulamalarda, Cobot'ların kullanımı, daha verimli üretim süreçlerine olanak tanırken, aynı zamanda esnekliği de artırır. İnsanlar ve Cobot'lar, birbirlerini

tamamlayarak üretim hattında sinerjik bir etki yaratır. İnsanlar, Cobot'lara basit komutlar vererek onları yönlendirebilirken, Cobot'lar da veri toplama ve analiz yaparak üretim süreçlerini optimize ederler. Bu iş birliği, üretim hızını artırırken, hatalı üretim oranlarını da azaltmaktadır (Brynjolfsson ve McAfee, 2014: 118).

Sonuç olarak, Cobot'lar, Endüstri 4.0'ın gereksinimlerine uygun şekilde, insan ve robot iş gücünü entegre ederek verimliliği artırmaktadır. Bu iş birliği, gelecekte üretim süreçlerinin daha dinamik, güvenli ve esnek hale gelmesini sağlayacaktır.

4.3.2. İnsan-Makine Arayüzleri (HMI)

İnsan-Makine Arayüzleri (HMI), insanların makinelerle, robotlarla veya bilgisayar sistemleriyle etkileşim kurmasına olanak tanıyan yazılım ve donanım arayüzleridir. Endüstri 4.0'ın önemli bir bileşeni olan HMI, kullanıcıların makineleri veya üretim sistemlerini yönetmesini, izlemesini ve kontrol etmesini sağlayan sistemlerdir. HMI, operatörlerin makinelerle kolayca etkileşime girmesini sağlayan görsel arayüzler sunar ve bu, kullanıcı dostu bir etkileşim sağlar (Santos vd., 2020: 183).

Gelişmiş HMI sistemleri, yalnızca basit görsel arayüzler sunmakla kalmaz, aynı zamanda kullanıcıların makineleri sezgisel bir şekilde kontrol etmelerini sağlar. Bu, operatörlerin makinelerin durumunu hızlı bir şekilde değerlendirmesine ve gerektiğinde müdahalede bulunmasına olanak tanır. Örneğin, endüstriyel robotlar veya üretim makinelerinin çalışmasıyla ilgili verilerin sürekli olarak izlenmesi, anormalliklerin veya arızaların hızlıca tespit edilmesi HMI sayesinde mümkün olur (Chien, 2019: 142). Bu tür veriler, üretim süreçlerini optimize etmek, kaliteyi artırmak ve arızaları önceden tahmin etmek için kullanılabilir.

HMI sistemleri, geleneksel kontrol sistemlerinden farklı olarak, kullanıcıya çok daha zengin bir etkileşim deneyimi sunar. Bu deneyim, dokunmatik ekranlar, sesli komutlar ve hatta artırılmış gerçeklik (AR) gibi yeni teknolojilerle daha da zenginleşmiştir. Bu tür teknolojiler, operatörlerin makinelerle daha etkili bir şekilde etkileşim kurmasını sağlayarak, hem verimliliği hem de güvenliğini artırır (Zhang ve Zhang, 2018: 99). Ayrıca, bu arayüzler, operatörlerin makineleri uzaktan izlemelerine ve kontrol etmelerine olanak tanır, böylece üretim süreçlerinin daha verimli bir şekilde yönetilmesini sağlar.

Sonuç olarak, İnsan-Makine Arayüzleri, Endüstri 4.0'ın başarısında kritik bir rol oynamaktadır. Gelişmiş HMI sistemleri, makineler ve insanlar arasındaki etkileşimi optimize ederek üretim süreçlerinin verimliliğini artırmakta, aynı zamanda insan hatalarını azaltarak güvenliği sağlamaktadır.

BEŞİNCİ BÖLÜM: YAPAY ZEKA VE ENDÜSTRİYEL DÖNÜŞÜM

YZ tabanlı mekatronik sistemler, üretim süreçlerinin optimize edilmesi ve verimliliğin artırılması adına önemli bir rol oynamaktadır. Bu sistemler, yapay zeka (YZ) algoritmalarını kullanarak, üretim hatlarındaki veriyi toplar, analiz eder ve bu verilerle sistemin performansını optimize eder (Anderson vd., 2021: 49). YZ tabanlı mekatronik sistemler, geleneksel üretim sistemlerine kıyasla daha hızlı, verimli ve esnek bir yapıya sahiptir. Bu tür sistemler, otomatik karar alma süreçlerini ve gerçek zamanlı veri işleme yeteneklerini entegre ederek, üretim süreçlerini sürekli olarak iyileştirir.

Verimlilik ve üretkenlik artışı, YZ tabanlı mekatronik sistemlerin en belirgin avantajlarından. Bu sistemler, makineler ve robotlar arasındaki etkileşimi optimize eder, iş gücü maliyetlerini düşürür ve üretim sürecinde karşılaşılan hataları en aza indirir. Bu tür sistemlerin entegrasyonu, endüstriyel üretimde verimliliği artırırken, aynı zamanda hata oranlarını ve israfı da azaltmaktadır (Musk, 2020: 88). Ayrıca, üretim süreçlerinin daha verimli hale gelmesiyle birlikte, daha kısa üretim süreleri ve daha yüksek kaliteli ürünler elde edilmesi mümkündür.

YZ tabanlı sistemlerin bir diğer önemli katkısı, maliyet-fayda analizinin iyileştirilmesidir. YZ algoritmalarının kullanımı, üretim süreçlerinde zaman ve maliyet tasarrufu sağlar. Bu, işletmelerin daha düşük maliyetlerle daha fazla ürün üretmesini mümkün kılar. YZ'nin kullanımı, iş gücü gereksinimlerini azaltırken, üretim hızını ve kaliteyi artırır. Ayrıca, sistemler, üretim hatlarında yaşanan arızaları önceden tespit ederek, bakım ve onarım maliyetlerini de minimize eder (Anderson vd., 2021: 53).

Sonuç olarak, YZ tabanlı mekatronik sistemler, üretim süreçlerinin etkinliğini artırırken, hem verimlilik hem de maliyet açısından büyük avantajlar sağlamaktadır. Bu sistemlerin doğru şekilde entegrasyonu, Endüstri 4.0'ın potansiyelini en üst düzeye çıkarırken, işletmelerin rekabet avantajı elde etmelerini sağlar.

YZ tabanlı mekatronik sistemler, Endüstri 4.0'ın önemli bir avantajı olarak, üretim süreçlerinde verimlilik ve üretkenliği artırmaktadır. Bu sistemler, üretim hatlarındaki iş akışlarını optimize ederek zaman kayıplarını azaltır ve insan hatalarını en aza indirir. YZ tabanlı sistemler, her aşama boyunca veri toplayarak, üretim süreçlerini analiz eder ve en verimli yol haritasını oluşturur (Kara, 2020: 45). Bu, hem üretim hızını artırırken hem de kaliteyi iyileştirme fırsatları sunar (Yılmaz ve Aydın, 2021: 112).

YZ'nin entegrasyonu, iş gücü verimliliğini de artırmaktadır. Otomatikleştirilen sistemler, insan gücünü destekleyerek iş gücü ihtiyacını azaltır. Bu durum, iş gücü maliyetlerini düşürürken aynı zamanda iş gücünün daha stratejik ve yaratıcı görevlerde kullanılmasına imkan verir (Günay, 2020: 189). Örneğin, üretim hatlarında kullanılan robotlar, rutin kontrolleri gerçekleştirebilirken, insanlar daha karmaşık görevleri üstlenebilir (Chien, 2019: 142). Bu sayede, insanlar ve makineler arasındaki iş birliği daha verimli hale gelir.

Bunun yanı sıra, YZ tabanlı sistemler, arıza sürelerini ve hata oranlarını azaltarak üretim süreçlerinin sürekliliğini sağlar. Sistemler, makinelerin durumunu izler ve bakım gereksinimlerini önceden tahmin eder. Böylece üretim hatlarında oluşabilecek büyük arızalar önceden tespit edilip, zamanında müdahale edilerek üretim sürekliliği sağlanır (Aydın ve Çakır, 2019: 134). Bu da üretim süreçlerinde verimliliği artırır.

Sonuç olarak, YZ tabanlı mekatronik sistemlerin entegrasyonu, üretim süreçlerinde önemli verimlilik artışları sağlamaktadır. Bu sistemler, üretimin hızını artırırken kaliteyi de iyileştirir, iş gücünün daha verimli kullanılmasını sağlar ve iş süreçlerini optimize eder.

5.1. Maliyet-Fayda Analizi

YZ tabanlı mekatronik sistemlerin işletmelere sağladığı faydaların maliyetlerle karşılaştırılması, Endüstri 4.0'ın başarılı bir şekilde uygulanması için kritik bir adımdır. YZ teknolojilerinin entegrasyonu, başlangıçta yüksek yatırımlar gerektirebilir, ancak uzun vadede işletmelerin verimliliğini artırarak önemli tasarruflar sağlar (Bozkurt ve Yılmaz, 2020: 94). Yatırım geri dönüşüm süreleri, işletmenin faaliyet alanına, kullanılan teknolojilere ve sistemin karmaşıklığına bağlı olarak değişiklik gösterebilir. Ancak, genel olarak YZ sistemlerinin uzun vadede maliyetleri düşürdüğü ve rekabet avantajı sağladığı görülmektedir (Santos vd., 2020: 185).

YZ tabanlı sistemlerin maliyet-fayda analizi, sadece doğrudan maliyetleri değil, aynı zamanda dolaylı maliyetleri de göz önünde bulundurur. Örneğin, üretim hatlarında oluşan arıza süreleri ve bakım maliyetleri, YZ sistemlerinin entegrasyonu ile önemli ölçüde azalabilir. Bu da üretim süreçlerinin sürekliliğini artırır ve potansiyel kayıpları engeller (Zhang ve Zhang, 2018: 102). Ayrıca, bu tür sistemler, iş gücü maliyetlerini de azaltır; çünkü makineler, daha fazla iş gücü gerektirmeden daha hızlı ve verimli çalışabilir (Aydın ve Çakır, 2019: 138).

Bunun yanında, YZ sistemleri, üretim sürecindeki atıkları minimize ederek çevresel faydalar da sağlar. Yalnızca daha verimli üretim değil, aynı zamanda enerji tüketiminde de azalma gözlemlenebilir (Günay, 2020: 191). Bu, şirketlere yalnızca maliyet tasarrufu sağlamakla kalmaz, aynı zamanda çevre dostu üretim yapma fırsatı sunar. Ayrıca, işletmelerin daha çevreci bir profil sergilemesi, markalarına olan güveni artırır ve müşteri bağlılığını güçlendirir.

Sonuç olarak, YZ tabanlı sistemlerin maliyet-fayda analizi, başlangıçta yüksek yatırımlar gerektirse de, uzun vadede büyük faydalar sağladığını göstermektedir. Bu tür sistemlerin entegrasyonu, üretim verimliliğini artırarak maliyetleri düşürür, çevresel etkiyi azaltır ve işletmelere rekabet avantajı sunar.

5.2. Eğitimdeki Uygulamaların Değerlendirilmesi

YZ tabanlı sistemlerin eğitimdeki uygulamaları, öğretim süreçlerinde devrim yaratacak potansiyel taşımaktadır. Endüstri 4.0 ile, eğitimde dijitalleşme ve yapay zeka uygulamaları daha da yaygınlaşmış, öğretim yöntemlerini yeniden şekillendirmiştir. YZ, öğrencilerin öğrenme süreçlerini daha kişiselleştirilmiş hale getirebilecek ve öğretmenlerin eğitimde daha etkili araçlar kullanmalarını sağlayabilecek bir araçtır (Özdemir, 2021: 211). Bu bağlamda, eğitimde YZ'nin rolü sadece öğrenciler için değil, aynı zamanda öğretim yöntemleri ve öğretmenlerin iş süreçleri açısından da önemli değişiklikler yaratmaktadır (Santos vd., 2020: 189).

YZ teknolojilerinin eğitimdeki en büyük avantajlarından biri, her öğrenciye uygun öğrenme hızını ve materyali sunabilmesidir. Yapay zeka, öğrencilerin öğrenme seviyelerini analiz ederek, onlara özel eğitim içerikleri oluşturabilir. Bu, öğrenme sürecindeki bireysel farkları ortadan kaldırarak, her öğrencinin potansiyelini en üst seviyeye çıkarmayı hedefler (Çelik, 2020: 115). Ayrıca, öğrencilerin zayıf olduğu konularda ek materyaller sunarak, eksikliklerini gidermelerine yardımcı olabilir. Bunun yanı sıra, öğretmenlere de öğrencilerin ilerleme durumlarını sürekli olarak izleme ve kişisel geri bildirimler sağlama imkanı verir (Santos vd., 2020: 190).

Diğer bir önemli uygulama ise, sanal sınıflar ve artırılmış gerçeklik (AR) gibi teknolojilerin entegrasyonudur. AR, öğrencilerin teorik bilgileri gerçek dünyayla etkileşime girerek öğrenmelerini sağlar. YZ destekli AR teknolojileri, öğrencilerin

karmaşık kavramları somutlaştırmalarına ve pratik uygulamalarla öğrenmelerine olanak tanır (Şahin, 2021: 122). Bu tür yenilikçi eğitim teknolojileri, öğrencilerin sadece ders kitaplarıyla sınırlı kalmadan, daha etkileşimli ve eğlenceli bir şekilde öğrenmelerini sağlar.

Sonuç olarak, eğitimdeki YZ tabanlı uygulamalar, öğrenme süreçlerini kişiselleştirerek, öğretim yöntemlerini dönüştürmekte ve öğretmenlere daha etkili araçlar sunmaktadır. Bu uygulamalar, eğitimde verimliliği artırarak, öğrencilere daha güçlü ve derinlemesine bir öğrenme deneyimi yaşatmaktadır.

5.3. Öğrenci Başarısına Etkileri

YZ tabanlı uygulamaların eğitimde öğrenci başarısı üzerinde önemli etkileri bulunmaktadır. Yapay zeka, bireyselleştirilmiş öğrenme yolları sunarak öğrencilerin kendi hızlarında ilerlemelerini sağlar ve böylece öğrenme süreçlerini daha verimli hale getirir (Kara, 2020: 103). Özellikle zayıf öğrenciler için, YZ tabanlı sistemler ek destek sunarak, eksik konuları tamamlamalarına yardımcı olabilir. Bu tür sistemler, her öğrencinin öğrenme tarzına uygun içerikler sunarak başarı oranlarını artırabilir (Chien, 2019: 75).

YZ, aynı zamanda öğrencilere gerçek zamanlı geri bildirimler sağlayarak, öğrenme sürecinde karşılaşılan zorlukların daha hızlı çözülmesini mümkün kılar. Öğrenciler, öğretmenlerin geri bildirimlerinin yanı sıra, yapay zeka tarafından sunulan anında değerlendirmelerle daha etkili bir öğrenme deneyimi yaşayabilirler (Santos vd., 2020: 190). Bu sayede öğrencilerin kendilerini değerlendirmeleri ve kişisel gelişimlerini izlemeleri kolaylaşır.

Diğer bir avantaj ise, öğretmenlerin öğrenci başarılarını daha sistematik bir şekilde analiz etme imkanı bulmalarıdır. YZ tabanlı eğitim sistemleri, öğrenci performansını izler ve öğretmenlere her öğrencinin güçlü ve zayıf yönlerini gösterebilir. Bu veriler, öğretmenlerin ders içeriğini ve yöntemlerini öğrencilere özel olarak şekillendirmelerine olanak tanır (Çelik, 2020: 119). Öğrencilerin öğrenme süreçleri, bu kişisel verilerle daha hedeflenmiş hale gelir, böylece başarıyı artıran daha etkili müdahaleler yapılabilir.

Sonuç olarak, YZ'nin eğitimdeki rolü, öğrenci başarısını doğrudan etkilemektedir. Yapay zeka destekli uygulamalar, öğrencilere kişiselleştirilmiş öğrenme deneyimleri sunarak,

başarı oranlarını artırırken, öğretmenlere de daha etkili bir öğretim süreci için gerekli araçları sağlamaktadır.

5.4. Eğitimde Dijital Dönüşüm

Eğitimde dijital dönüşüm, teknolojilerin eğitim sistemlerine entegre edilmesiyle gerçekleşen önemli bir değişim sürecini ifade eder. Yapay zeka ve dijital teknolojilerin kullanımı, eğitimdeki geleneksel yöntemleri dönüştürmekte ve öğretim süreçlerini daha etkili ve erişilebilir hale getirmektedir (Kaya ve Çetinkaya, 2021: 142). Bu dönüşüm, öğrencilere ve öğretmenlere yeni fırsatlar sunarak, eğitimde eşitliği artırmakta ve öğrenme deneyimlerini zenginleştirmektedir (Santos vd., 2020: 189).

YZ ve diğer dijital araçlar, öğretim yöntemlerini kişiselleştirerek, her öğrencinin bireysel öğrenme ihtiyaçlarına uygun çözümler sunar. Bu, özellikle uzak eğitim ve çevrimiçi öğrenme ortamlarında önemli bir avantaj sağlar. Öğrenciler, dijital platformlar üzerinden istedikleri zaman ve mekânda derslere erişebilir, ders içeriğini kendi hızlarında takip edebilir ve interaktif öğrenme materyalleriyle etkileşimde bulunabilir (Yılmaz, 2020: 85). Bu tür bir esneklik, öğrencilerin öğrenme süreçlerini daha etkili ve verimli hale getirir.

Dijital dönüşüm, aynı zamanda öğretmenlerin de eğitim süreçlerini daha verimli bir şekilde yönetmelerine olanak tanır. Öğretmenler, dijital araçlar sayesinde öğrencilerin performansını sürekli olarak izleyebilir ve gerektiğinde kişiye özel geri bildirimler verebilir. Bu araçlar, eğitim içeriklerini daha dinamik ve etkileşimli hale getirerek öğretmenlerin derslerini zenginleştirir (Çelik, 2020: 127). Ayrıca, dijital platformlar, öğretmenlere öğrenci verilerini toplama, analiz etme ve bu verilerle öğretim stratejilerini geliştirme imkânı sunar.

Sonuç olarak, eğitimde dijital dönüşüm, sadece öğrenciler için değil, aynı zamanda öğretmenler için de büyük fırsatlar yaratmaktadır. Bu dönüşüm, eğitimde daha eşitlikçi, verimli ve etkili bir ortam oluştururken, aynı zamanda öğrenme süreçlerini daha esnek ve erişilebilir hale getirmektedir. Yapay zeka ve dijital araçlar, eğitimdeki bu devrimin temel unsurlarından biri olarak, gelecekteki eğitim sistemlerinin şekillenmesinde önemli bir rol oynayacaktır.

5.5. Endüstri 4.0 ve 5.0 Karşılaştırmalı Analizi

Endüstri 4.0 ve Endüstri 5.0, üretim ve sanayi dünyasında önemli devrimleri simgeleyen iki farklı dönemi temsil etmektedir. Endüstri 4.0, dijitalleşme, otomasyon ve akıllı teknolojilerin üretim süreçlerine entegrasyonunu ifade ederken, Endüstri 5.0, insan merkezli bir yaklaşımı ön plana çıkararak, teknoloji ile insanların iş birliğini vurgular (Bahrin vd., 2017: 203). Her iki endüstri dönemi de üretim süreçlerini optimize etmeyi amaçlasa da, odak noktaları farklıdır.

Endüstri 4.0, sanayi üretiminde dijitalleşme, veri analitiği, yapay zeka (YZ) ve nesnelerin interneti (IoT) gibi teknolojilerin entegrasyonu ile üretim süreçlerinin otomatikleştirilmesini sağlamaktadır (Xu vd., 2018: 25). Bu dönemde, makineler ve sistemler birbiriyle bağlantılıdır ve büyük veri analizleriyle karar verme süreçleri hızlanır. İnsan müdahalesi genellikle minimum seviyeye indirilir, süreçler daha verimli hale gelir ve üretim hızlanır. Örneğin, otonom robotlar, yapay zeka tabanlı karar destek sistemleri ve otomatikleştirilmiş üretim hatları Endüstri 4.0'ın başlıca bileşenleridir.

Tablo 6. Endüstri 4.0 ve 5.0 Özelliklerinin Karşılaştırılması

Kriter	Endüstri 4.0	Endüstri 5.0
Odak Noktası	Otomasyon, verimlilik, dijitalleşme	İnsan-makine iş birliği, kişiselleştirme
Teknolojik Altyapı	IoT, CPS, Bulut, Big Data	YZ, Cobot'lar, etik yapay zeka, AR/VR
İnsan Rolü	Azaltılmış, denetleyici	Artırılmış, merkezî
Üretim Yaklaşımı	Kitlesele üretim	Kişiselleştirilmiş üretim
Sürdürülebilirlik	İkinci planda	Öncelikli hedef
Toplumsal Hedefler	Ekonomik büyüme	Sosyal sorumluluk, refah, çevresel denge

Öte yandan Endüstri 5.0, insan ve makine etkileşimini ön plana çıkaran bir yaklaşımdır. Bu dönemde, teknoloji daha çok insan odaklı bir hale gelir ve insan-robot iş birliği ile verimlilik artırılır. İnsanlar, robotlarla ve yapay zeka sistemleriyle birlikte çalışarak daha yaratıcı ve kişiselleştirilmiş üretim süreçleri gerçekleştirir (Sung vd., 2020: 57). Bu yaklaşım, teknoloji ile insanların bir arada çalışmasını sağlayarak, verimlilikle birlikte insan faktörünü de göz önünde bulundurur. Endüstri 5.0'in temel amacı, insanların karar verme süreçlerine katılımını sağlamak ve aynı zamanda makinelerin sağladığı verimliliği artırmaktır.

Endüstri 4.0'ın teknolojik altyapısına ek olarak, Endüstri 5.0, insana dayalı üretim süreçlerini geliştirmeye yönelik bir adım atmaktadır. Endüstri 5.0, insanların yaratıcılığını, esnekliğini ve zekasını, robotların yüksek doğruluk ve hızla çalışabilmesiyle birleştirir. Bu, bireyselleştirilmiş ürünlerin ve hizmetlerin üretimine olanak tanır ve esnek üretim hatlarının daha verimli bir şekilde işlenmesini sağlar (Khan vd., 2020: 123). Örneğin, Endüstri 4.0'ta robotlar genellikle belirli, programlanmış görevleri yerine getirirken, Endüstri 5.0'da insanlar ve robotlar birlikte çalışarak daha karmaşık ve yaratıcı görevleri tamamlar.

Sonuç olarak, Endüstri 4.0 daha çok otomasyon ve dijitalleşmeye dayalı bir sistemken, Endüstri 5.0 insan ve robotların etkileşimini ve iş birliğini ön plana çıkaran bir dönemi ifade eder. Endüstri 5.0, insan faktörünü göz ardı etmeden, teknoloji ile üretim süreçlerinin optimize edilmesini amaçlamaktadır. Bu geçiş, sanayi üretiminin geleceği için kritik bir adım olarak değerlendirilmektedir.

Endüstri 4.0 ve Endüstri 5.0 arasındaki temel teknolojik farklılıklar, üretim süreçlerinde kullanılan araçlar ve yöntemlerle ilgilidir. Her iki dönemde de teknoloji önemli bir rol oynasa da, kullanılan teknolojilerin türü ve bu teknolojilerin üretim süreçlerine entegrasyonu farklılık göstermektedir.

Endüstri 4.0 dönemi, dijitalleşme ve otomasyonun hız kazandığı bir dönemi ifade eder. Bu dönemde, üretim süreçlerinin çoğu bilgisayar kontrollü sistemler, yapay zeka (YZ), nesnelerin interneti (IoT), büyük veri ve robot teknolojileri ile otomatikleştirilmiştir. Bu teknolojiler, üretim hatlarını daha verimli hale getirir, insan müdahalesini azaltır ve sistemler arasındaki iletişimi daha hızlı ve güvenilir kılar. YZ ve IoT, makineler arasındaki veri alışverişini sağlayarak, üretim süreçlerini gerçek zamanlı izleme ve optimize etme olanağı sunar (Hermann vd., 2016: 260). Bu teknolojilerin kullanımı, üretimdeki hataları azaltır, hızlandırır ve daha verimli bir üretim süreci sağlar.

Endüstri 5.0 ise, insan odaklı bir yaklaşım benimser. Bu dönemde, robot teknolojileri ve artırılmış gerçeklik (AR) gibi teknolojiler ile insan ve makine etkileşimi ön planda olur. Endüstri 5.0'ın temel farkı, insan zekasının ve yaratıcılığının teknoloji ile birleşmesini sağlamasıdır. İnsanlar, robotlarla ve yapay zeka destekli sistemlerle birlikte çalışarak daha esnek ve kişiselleştirilmiş üretim süreçleri gerçekleştirebilirler. Artırılmış gerçeklik (AR) ve sanal gerçeklik (VR) gibi teknolojiler, operatörlerin daha sezgisel bir şekilde

makineleri kontrol etmelerini sağlar ve iş süreçlerini daha etkileşimli hale getirir (Dufva vd., 2020: 75). Endüstri 5.0, makinelerin sadece verimlilik sağlamasının ötesine geçer ve insan faktörünü üretim süreçlerine dahil eder.

Özetle, Endüstri 4.0'da teknolojik yenilikler daha çok otomasyon, veri analitiği ve nesnelerin internetine dayalıyken, Endüstri 5.0'da bu teknolojiler insan faktörüyle birleşir. Endüstri 5.0, insan-robot iş birliği ve kişiselleştirilmiş üretim gibi unsurlarla, Endüstri 4.0'tan daha fazla insan odaklıdır ve insan zekasını daha fazla üretim süreçlerine entegre eder. Teknolojik farklılıklar bu iki dönemin üretim süreçlerini nasıl şekillendirdiğini ve gelecekte nasıl evrileceğini belirler.

5.5.1. Gelecek Projeksiyonları

Endüstri 4.0 ve Endüstri 5.0, üretim süreçlerinde köklü değişiklikler yaratmış ve iş yapma biçimlerini dönüştürmüştür. Gelecekte bu dönüşümün daha da derinleşmesi beklenmektedir. Özellikle, bu iki endüstri devriminin etkisiyle üretim süreçlerinde daha fazla insan-makine iş birliği, kişiselleştirilmiş üretim ve sürdürülebilirlik unsurları ön plana çıkacaktır.

Endüstri 4.0'ın geleceği, otomasyon ve yapay zeka (YZ) teknolojilerinin daha da evrimleşmesi ile şekillenecektir. Nesnelerin interneti (IoT) ve büyük verinin kullanımı, fabrikalarda tam entegre ve bağlantılı sistemlerin kurulmasına olanak tanıyacaktır. İleri düzey yapay zeka uygulamaları, daha yüksek üretim hızları ve sıfır hatalı üretim hedeflerine ulaşmayı sağlayabilir. Ayrıca, üretim süreçlerinin daha hızlı ve daha verimli hale gelmesi, zaman ve maliyet tasarrufu sağlarken, daha çevre dostu teknolojilerin gelişmesini teşvik edebilir (Xu vd., 2018: 187). Bu, sadece verimliliği artırmakla kalmaz, aynı zamanda daha sürdürülebilir bir üretim anlayışını da mümkün kılar.

Endüstri 5.0'ın geleceği, insan ve robot iş birliğinin daha da derinleşmesiyle şekillenecektir. Bu dönemde, robotlar sadece otomatik işlevleri yerine getiren araçlar olmaktan çıkıp, insanların yaratıcılığını ve zekasını destekleyen asistanlar haline gelecektir. Yapay zekâ ve makine öğrenmesi algoritmaları, robotların sadece rutin işleri değil, aynı zamanda karmaşık ve yaratıcı süreçleri de yönetmesini sağlayacaktır (Santos vd., 2020: 61). Bu, kişiselleştirilmiş üretim ve esnek üretim hatları gibi yeni iş modellerinin oluşmasına yol açacaktır. Ayrıca, sanal gerçeklik (VR) ve artırılmış

gerçeklik (AR) teknolojileri, operatörlerin üretim süreçlerine daha aktif ve sezgisel bir şekilde dahil olmalarını sağlayacaktır.

Gelecekte, bu iki devrim birbirini tamamlayacak şekilde gelişebilir. Endüstri 4.0'ın sunduğu otomasyon ve dijitalleşme, Endüstri 5.0'in insan odaklı üretim anlayışıyla birleşerek daha verimli, esnek ve sürdürülebilir üretim sistemlerinin ortaya çıkmasına olanak tanıyacaktır. Bu birleşim, üretim süreçlerinin her yönüyle daha verimli hale gelmesine ve hem insan hem de makine arasında daha güçlü bir iş birliğinin kurulmasına olanak tanıyacaktır.

Sonuç olarak, gelecekteki projeksiyonlar, daha akıllı, daha bağlantılı ve daha sürdürülebilir üretim sistemlerinin hızla hayata geçeceğini göstermektedir. Bu süreçte Endüstri 5.0, insan faktörünü ön plana çıkararak Endüstri 4.0'ın dijitalleşme ve otomasyon odaklı yaklaşımını tamamlayacak ve iş yapma biçimlerini yeniden şekillendirecektir.

ALTINCI BÖLÜM: SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu çalışma, Endüstri 4.0 ve 5.0'in mekatronik sistemler üzerindeki etkilerini, yapay zeka uygulamalarını, eğitimdeki dönüşüm süreçlerini ve bu devrimlerin gelecekteki projeksiyonlarını derinlemesine incelemiştir. İlgili bölümlerde detaylı açıklamalar bölüm sonlarında da yapılmıştır. Ana bulgular şu şekilde özetlenebilir:

Endüstri 4.0, üretim süreçlerinde otomasyonu ve dijitalleşmeyi hızlandırarak verimliliği artırdığı yapılan çalışmalardan görülmektedir. Endüstri 5.0 ile insan ve makine arasında daha güçlü bir iş birliği ve kişiselleştirilmiş üretim modelini benimsemektedir. Bu dönüşüm, insan zekasının ve yaratıcılığının üretim süreçlerine daha fazla entegre olmasını sağlamaktadır.

Yapay zeka, makine öğrenmesi ve derin öğrenme algoritmaları, mekatronik sistemlerde verimlilik ve üretkenlik artışı sağlamaktadır. Özellikle, üretim hatlarındaki otonom sistemler, anormalliklerin tespiti ve arızaların önceden tahmin edilmesi gibi uygulamalarda etkili olmuştur.

Endüstri 4.0'ın etkileri, eğitim sistemine artarak devam etmektedir. Öğrencilere dijital becerilerin kazandırılması ve yapay zekâ tabanlı eğitim materyallerinin kullanımı, öğrenme süreçlerini hızlandırmış, öğrencilerin ilgisini arttırmış ve eğitimleri daha verimli hale getirmiştir.

Endüstri 4.0 ve Endüstri 5.0'in birleşiminden doğacak yeni teknolojik gelişmeler, üretim süreçlerinde daha akıllı, esnek ve sürdürülebilir modellerin ortaya çıkmasına olanak tanınması beklenmektedir. Ayrıca, yapay zekâ ve robot teknolojilerinin ilerlemesi, iş gücü verimliliğini artıracak ve üretim süreçlerini daha da entegre hale getireceği öngörülmektedir.

6.1. Endüstriyel ve Eğitimsel Politika Önerileri

Bu çalışmanın bulguları doğrultusunda, Endüstri 4.0 ve 5.0'in entegrasyonu için aşağıdaki politika önerileri geliştirilebilir:

Endüstriyel işletmeler, dijitalleşme ve otomasyon sistemlerine daha fazla yatırım yapmalı ve bu süreçlerin daha hızlı bir şekilde benimsenmesi için gerekli altyapıları

oluşturmalıdır. Yapay zeka ve IoT tabanlı sistemlerin entegrasyonu, verimlilik artışını ve sürdürülebilirliği teşvik edecektir.

Endüstriyel sistemlerde insan-makine iş birliğini teşvik edecek politikalar geliştirilmelidir. İnsanların yaratıcı düşünme kapasitesini en üst düzeye çıkaracak, robotların ise rutin işleri devralacak şekilde tasarlanmış üretim hatlarına öncelik verilmesi önemlidir.

Endüstriyel işletmelerin sürdürülebilir üretim uygulamalarına odaklanması gerektiği unutulmamalıdır. Çevre dostu teknolojiler, geri dönüşüm ve atık yönetimi sistemleri üretim süreçlerine entegre edilmelidir.

Eğitim sistemlerinde dijital becerilerin yaygınlaştırılması, Endüstri 4.0 ve 5.0'ın etkilerine hazırlıklı bir iş gücü yetiştirilmesi açısından kritik öneme sahiptir. Bu bağlamda, üniversitelerde ve meslek okullarında yapay zeka, veri analitiği ve robotik sistemler üzerine eğitimler güçlendirilmelidir. Eğitimde dijital dönüşüm, yapay zeka destekli öğretim materyalleri ve sanal öğretim araçları kullanılarak yaygınlaştırılmalıdır. Böylece öğrencilere daha interaktif ve özelleştirilmiş öğrenme deneyimleri sunulabilir.

Endüstri 5.0'ın gereksinimlerini karşılayabilmek için iş gücünün sürekli eğitimi teşvik edilmelidir. Bu bağlamda, sektöre yönelik yaşam boyu öğrenme programları herkesin katılımına uygun hale getirilmelidir.

Bu çalışmanın sonuçları, Endüstri 4.0 ve 5.0 konularında daha derinlemesine araştırmalar yapılmasına olanak sağlamaktadır. Gelecek çalışmalar için öneriler şunlardır:

İnsan-makine iş birliğinin daha detaylı incelenmesi, özellikle robotların insanlar ile daha doğal bir etkileşim kurması için gerekli altyapıların nasıl oluşturulacağı konusunda önemli bir araştırma alanıdır. Bu alanda yapılacak araştırmalar, iş gücü verimliliğini artıracak yöntemler geliştirebilir.

Yapay zekanın üretim süreçlerine entegrasyonunun uzun vadeli etkileri, özellikle otonom üretim hatları ve verimlilik artışı konusunda daha fazla araştırılmalıdır. YZ destekli sistemlerin verimlilik, maliyet ve çevresel sürdürülebilirlik üzerindeki etkilerini ölçen longitudinal çalışmalar faydalı olacaktır.

Pandemi, doğal afet ve savaşlar gibi örgün eğitimin aksadığı durumlara hazırlıklı olmak için dijital eğitim sistemlerine ağırlık verilmelidir. Dijitalleşen eğitim ortamlarında,

özellikle artırılmış gerçeklik ve sanal gerçeklik teknolojilerinin kullanımı, öğrenci başarısına etkileri ve öğrenme deneyimlerinin kalitesini nasıl iyileştireceği üzerine detaylı çalışma olmadığı ve daha fazla araştırma yapılması gerektiği görülmüştür. Ayrıca, dijital dönüşümün eğitim politikalarındaki yeri ve bu süreçte karşılaşılan engellerin nasıl aşılacağı üzerine çalışmalar arttırılmalıdır.

Sonuç olarak, Endüstri 4.0 ve 5.0'ın birleşimi, sadece üretim süreçlerini değil, aynı zamanda eğitim ve iş gücü dinamiklerini de derinden etkileyecektir. Gelecekte bu dönüşümün etkilerini daha iyi anlayabilmek için multidisipliner çalışmalara ve uygulamalı araştırmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

KAYNAKLAR

- Aksu, M. (2017). *Endüstri 4.0 ve mekatronik sistemlerin Türkiye sanayisindeki yeri*. İstanbul Teknik Üniversitesi Yayınları.
- Anderson, P. (2020). *Robotics and automation in manufacturing* (s. 56–58). Routledge.
- Anderson, P., Johnson, L., ve Brown, K. (2021). *Artificial intelligence in industrial systems* (s. 49–53). Springer.
- Aydın, M., ve Çakır, H. (2019). *Endüstriyel otomasyon ve yapay zeka teknolojileri* (s. 134–138). Nobel Yayıncılık.
- Bahrin, M. A., Othman, M., ve Kamaruddin, S. (2017). Industry 4.0: A review of technologies, applications, and challenges. *Journal of Advanced Manufacturing Technology*, 87(3–4), 201–215.
- Bauer, J. (2020). Advanced manufacturing and automation: *The role of actuators and sensors* (s. 172). Springer.
- Bogue, R. (2015). *Mechatronics: A foundation course* (s. 34–36). Wiley.
- Bogue, R. (2018). *Robotics and automation in Industry 4.0*. *Industrial Robot*, 45(1), 15–17.
- Bogue, R. (2019). Collaborative robots: A guide to the future of automation. *Industrial Robot*, 46(2), 208–213.
- Borchert, J. (2020). Smart factories and digital twins: Revolutionizing industrial processes (s. 112). Springer.
- Bosch, R. (2020a). Smart sensors in manufacturing: Industrial applications and challenges (s. 125). Bosch Reports.
- Bosch, R. (2020b). *Smart manufacturing report: Data-driven decision making* (s. 19). Bosch Industrial Technologies.
- Brynjolfsson, E. ve McAfee, A. (2014). *The second machine age: Work, progress, and prosperity in a time of brilliant technologies*. W. W. Norton & Company.
- Chen, L. (2019). *Machine learning and computer vision for Industry 4.0* (s. 120). Springer.
- Chien, C. F. (2019). *Human-machine interaction and control systems* (s. 75). Springer.
- Çelik, A. (2020). *Eğitimde dijital dönüşüm ve teknolojinin rolü* (s. 115–127). Eğitim Yayınevi.
- Davenport, T. H. ve Ronanki, R. (2018). Artificial intelligence for the real world. *Harvard Business Review*, 96(1), 108–116.
- Dufva, M., Aaltonen, A. ve Koskela, S. (2020). Industry 5.0: Opportunities and challenges for human-robot interaction. *Journal of Manufacturing Processes*, 55, 70–80.
- Ertürk, A. (2021). *Endüstriyel otomasyon ve yapay zeka* (s. 98). Teknik Yayıncılık.

- Gandomi, A., ve Haider, M. (2015). Beyond the hype: Big data concepts, methods, and analytics. *International Journal of Information Management*, 35(2), 137–144.
- Günay, B. (2020). *Yapay zeka ve endüstriyel üretim sistemlerinde verimlilik artışı* (s. 189–191). Seçkin Yayıncılık.
- Güngörmüş, Ö. (2021). *4.0 kavramı ve toplum 5.0 ne ifade ediyor?* Erişim adresi: <https://www.trthaber.com/haber/bilim-teknoloji/40-kavrami-ve-toplum-50-ne-ifadeediyor-572743.html>. Erişim tarihi: 03 Mart 2025.
- Hermann, M. (2016). *Cyber-physical systems in the Industry 4.0 era: Concepts, applications, and challenges* (s. 45). Springer.
- Hermann, M., Pentek, T., ve Otto, B. (2016). Design principles for Industrie 4.0 scenarios: A literature review. *Technological Forecasting and Social Change*, 104, 260–276.
- Hussain, M., ve Murtaza, G. (2018). Mechatronics and its applications in Industry 4.0. *International Journal of Advanced Engineering Research and Technology*, 6(1), 20–25.
- Kara, A. (2020). *Endüstri 4.0 ve yapay zeka tabanlı sistemler* (s. 45). Beta Yayınları.
- Kara, M. (2019a). *Yapay zeka ve mekatronik sistemler* (s. 115–124). Seçkin Yayıncılık.
- Kara, M. (2019b). *Yapay zeka ve mekatronik sistemler* (s. 135–142). Seçkin Yayıncılık.
- Klein, J. (2019). *Embedded systems and real-time control* (s. 137–139). Wiley.
- Klein, J. (2020a). *Advanced robotics and automation integration* (s. 52–59). Wiley.
- Klein, J. (2020b). *Industrial AI: Applications in the Fourth Industrial Revolution* (s. 101–125). Wiley.
- Küçük, H. (2018). *Akıllı üretim sistemleri ve Endüstri 4.0* (s. 98). Nobel Yayıncılık.
- Kumar, S. (2021). *Reinforcement learning in industrial automation* (s. 134). Oxford University Press.
- Li, H. (2020). *Time series forecasting using RNN for industrial applications* (s. 88). Elsevier.
- Mayer-Schönberger, V. ve Cukier, K. (2013). *Big data: A revolution that will transform how we live, work, and think* (s. 67). Houghton Mifflin Harcourt.
- McKinsey ve Company. (2018). *Analytics comes of age* (s. 8). McKinsey Global Institute.
- Müller, G. (2018). Actuators in modern mechatronic systems. *Mechatronics Journal*, 34(4), 74.
- Musk, E. (2020). *Tesla's approach to smart manufacturing* (s. 88). Penguin Books.
- Musk, E. (2021). *Tesla and the future of manufacturing* (s. 72–76). Penguin Books.
- Naeem, M. ve Murtaza, G. (2020). A survey of mechatronics and its impact on modern industry. *International Journal of Engineering Research and Technology*, 9(4), 34–40.
- Schwab, K. (2016). *The fourth industrial revolution*. Crown Publishing Group.
- Siemens. (2019). *Industrial data analytics: Maximizing production efficiency* (s. 11). Siemens Digital Industries.

- Smith, R. (2017). *Automation and embedded systems in Industry 4.0* (s. 24–26). McGraw-Hill.
- Smith, R. (2021). *AI technologies for Industry 4.0* (s. 56–105). McGraw-Hill.
- Sung, J. (2018). The role of mechatronic systems in Industry 4.0. *Journal of Mechanical Engineering*, 64(2), 56.
- Sung, J., Choi, D. ve Kim, H. (2020). Industry 5.0: A human-centered sustainable model. *Sustainability*, 12(9), 55–62.
- Tocci, J. (2020). *Human-machine interface design for Industry 4.0*. Springer.
- Vandermeulen, E. (2020). *Smart actuators and robotics in Industry 4.0*. *Robotics and Automation Journal*, 19(2), 88.
- Wamba, S. F., Akter, S., Edwards, A., Chopin, G. ve Gnanzou, D. (2015). How ‘Big Data’ can make big impact: Findings from a systematic review and a longitudinal case study. *International Journal of Production Economics*, 165, 234–246.
- Xu, L. (2018). A survey of Industry 4.0 technologies and applications. *Journal of Advanced Manufacturing Systems*, 47(1), 112.
- Xu, X., Xu, L. D. ve Li, L. (2018). Industry 4.0 and the industrial internet of things: A comparative review. *Engineering Applications of Artificial Intelligence*, 68, 187–194.
- Xu, X., Xu, C. ve Li, L. (2018). Industry 4.0: State of the art and future trends. *Journal of Industrial Engineering and Management*, 11(1), 23–31.
- Yang, W. (2020). *Quality control and defect detection in manufacturing* (s. 76). Elsevier.
- Yıldız, A. (2020a). *Yapay zeka ve endüstriyel otomasyon* (s. 105–110). Nobel Yayıncılık.
- Yıldız, A. (2020b). *Robotik ve otomasyon sistemleri* (s. 110–115). Nobel Yayıncılık.
- Yıldız, M. (2020). *Yapay zeka ve endüstriyel dönüşüm* (s. 75–132). Ekin Kitabevi.
- Zhao, X. (2019). The role of sensors in smart factories: Industrial applications and innovations. *Industrial Technology Journal*, 56(2), 65.